

การประเมินผลโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด
ของโรงเรียนฟองพลขอนแก่น

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
พฤษภาคม 2554

การประเมินผลโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด
ของโรงเรียนพองพลอยอนุสรณ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การประเมินผลโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด
ของโรงเรียนพองพลอยอนุสรณ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
พฤษภาคม 2554

เกียรติคุณรงค์ วันคำ. (2554). การประเมินผลโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดย
วิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาดของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์ ดร.จรรุวรรณ พลอยดวงรัตน์.

การวิจัยเรื่องการประเมินผลโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ
และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ประเมินผลการดำเนินงาน
โครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียนและผู้ปกครองใน 5 ด้าน คือ ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า
(Input) ด้านกระบวนการ (Process) ด้านผลผลิต (Product) ด้านผลกระทบ (Impact) 2) เพื่อ
เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่ง
ออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 4 คน
ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 24 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน
136 คน และผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 136 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติ
ที่ใช้ได้แก่ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard
Deviation)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครองต่อโครงการพัฒนา
ระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ โดย
ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน 5 ด้าน คือ ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัย
นำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) ด้านผลผลิต (Product) และด้านผลกระทบ (Impact)
อยู่ในระดับมาก

2. ข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครูผู้สอนในด้านการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน
ประกอบด้วย ควรมีการทำงานเป็นทีมผสมความร่วมมือกับทุกฝ่าย การจัดระเบียบการเดินแถว
และเข้าแถวของนักเรียนให้เป็นเอกลักษณ์ของโรงเรียน การยกย่องนักเรียนที่เป็นแบบอย่างที่ดี
และควรปฏิบัติจริงและต่อเนื่อง

AN EVALUATION OF STUDENTS' DISCIPLINARY DEVELOPMENT PROJECT IN
ACCORDANCE WITH SCOTS AND RED CROSS
AT PONGPLOYANUSORN SCHOOL

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Administration
at Srinakharinwirot University

May 2011

Keitnarong Wankham. (2011). **An Evaluation of Students' Disciplinary Development Project in Accordance with Scouts and Red Cross at Pongpoyanusorn School.**

Master's Project, M.Ed. (Educational Administration). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Dr. Jaruwat Ployduangrat.

The purposes of this study were 1) to evaluate the students 'disciplinary development project in accordance with Scouts and Red Cross according to the opinions of school administrators, teachers, students and parents in 5 aspects which were context, input, process, product and impact. 2) to propose the guidelines for develop students 'disciplinary.

The samples of this study were classified into 4 groups as following; 4 school administrators, 24 teachers of Prathom Suksa 4-6, 136 students of Prathom Suksa 4-6 and 136 parents of Prathom Suksa 4-6. The instruments used for data collection were 5 point-rating scale questionnaires. Basic data analysis was done by percentage, mean and standard deviation.

The research results summarized were as follows;

1. The opinion of school administrators, teachers, students and parents towards students toward the evaluation of the students 'disciplinary development project in accordance with Scouts and Red Cross at Pongpoyanusorn School as a whole is at the high level. When considering in the individual aspect, the result found that the aspect of context, input, process, product and impact are at the high level.

2. The suggestion of school administrators and teachers in the aspect of students 'disciplinary development project compose of following; Should have the cooperation as team working with all parties, to organize the march of students as the school's identity, to honor the good example student and should be practical and consistent performance.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ล่วงไปได้ด้วยดี ได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร.จากรุวรรณ พลอยดวงรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้กรุณาช่วยเหลือให้ คำแนะนำชี้แนวทางในการศึกษา ค้นคว้า ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จ เรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีระ สุภากิจ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พวงรัตน์ เกษรแพทย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ เรือโท ดร. ไพบุลย์ อ่อนมั่ง ที่กรุณาเป็น กรรมการสอบสารนิพนธ์ และขอกราบขอบคุณคณะกรรมการพิจารณาโครงการสารนิพนธ์ในครั้งนี้ ทุกท่านที่ได้ให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์และทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ ผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียนและผู้ปกครองโรงเรียนฝอยยอนุสรณ์ ที่ได้ อำนวยความสะดวกและตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ทั้ง 5 ท่าน และเพื่อนร่วมรุ่น ทุกคนที่ห่วงใยให้กำลังใจ และเป็นแรงผลักดัน ให้การดำเนินการแล้วเสร็จไปด้วยดี

ทุกคุณค่าและคุณประโยชน์อันเนื่องมาจากสารนิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอมอบความดีแต่คุณพ่อ คุณแม่ และครอบครัว ตลอดจนญาติพี่น้อง ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

เกียรติคุณรงค์ วันคำ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
ขอบเขตด้านเนื้อหา.....	6
ขอบเขตด้านประชากร.....	7
ขอบเขตด้านตัวแปร.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับโครงการและการประเมินโครงการ.....	14
ความหมายโครงการ.....	14
ลักษณะงานของโครงการ.....	15
การประเมินผลโครงการ.....	16
ประสิทธิผลและประสิทธิภาพของโครงการ.....	19
รูปแบบการประเมินชิปป์.....	23
การบูรณาการรูปแบบการประเมินผลโครงการ.....	24
ประโยชน์ของการประเมินโครงการ.....	27
การวางแผนการประเมินโครงการ.....	29
การประเมินผลและการติดตามผลงานและโครงการ.....	30
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวินัยนักเรียน.....	34
ความหมายของวินัย.....	34
การปลูกฝังเสริมสร้างและพัฒนาวินัยในตนเอง.....	34
บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมวินัยนักเรียน.....	38
สภาพบริบทของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ สำนักงานเขตบางนา.....	40
ข้อมูลทั่วไปและประวัติความเป็นมาของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์.....	40
สภาพระเบียบวินัยนักเรียนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์.....	43

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
โครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ ยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์.....	44
แนวทางการดำเนินงานการประเมินโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียน โดยวิถีทางลูกเสือ ยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์.....	47
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	58
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวินัยนักเรียน.....	58
งานวิจัยในประเทศ.....	58
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	61
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโครงการ.....	61
3 วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย	67
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	67
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	68
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	70
การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	74
ผลการวิเคราะห์สถานภาพผู้บริหาร.....	75
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียน.....	79
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาระเบียงวินัย นักเรียน.....	87
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการพัฒนาระเบียงวินัย นักเรียน.....	90
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียน ของผู้บริหารและครูผู้สอน.....	93

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	94
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	94
วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย.....	94
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	95
สรุปผลการวิจัย.....	95
อภิปรายผลการวิจัย.....	97
ข้อเสนอแนะ.....	102
บรรณานุกรม.....	105
ภาคผนวก.....	112
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	113
ภาคผนวก ข ตารางผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียน โดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด.....	134
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	144
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	146

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและคำร้อยละของสถานภาพของผู้บริหาร.....	75
2 จำนวนและคำร้อยละของสถานภาพของครูผู้สอน.....	76
3 จำนวนและคำร้อยละของสถานภาพของนักเรียน.....	77
4 จำนวนและคำร้อยละของสถานภาพของผู้ปกครอง.....	78
5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดย วิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด โดยรวมตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน.....	79
6 ผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านบริบทตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน.....	80
7 ผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านปัจจัยนำเข้าตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน.....	81
8 ผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านกระบวนการตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน.....	82
9 ผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านผลผลิตตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน.....	83
10 ผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านผลกระทบ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ปกครอง.....	85
11 ผลความคิดเห็นของนักเรียนต่อโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน โดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านผลผลิต.....	87
12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดย วิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านผลผลิต ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง.....	90
13 สรุปผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียนและผู้ปกครอง ใน 5 ด้าน.....	91
14 สรุปคุณลักษณะความมีระเบียบวินัยใน 9 ด้าน ตามความคิดเห็น ของนักเรียนและผู้ปกครอง.....	92

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	12
2 แผนภูมิแสดงลักษณะงานของโครงการ.....	15
3 ความสัมพันธ์ระหว่างการประเมิน กับการตัดสินใจในแบบจำลองซิปป์.....	24
4 กรอบแนวความคิดในการประเมินโครงการ โดยประยุกต์แบบจำลอง CIPP.....	66

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 4 ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นกระบวนการสำคัญที่จะพัฒนาคนในชาติให้มีคุณภาพ และส่งผลต่อการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนของชาติ จำเป็นจะต้องได้รับการศึกษาตั้งแต่เยาว์วัย เพื่อเป็นการวางรากฐานให้เขาเหล่านั้นได้พัฒนาความรู้ความสามารถขั้นพื้นฐาน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์นอกจากนั้นจุดมุ่งหมายหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขและมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ โดยกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไว้คือ มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัยรักการออกกำลังกาย มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2551: 5)

ปัจจุบันรัฐบาล หน่วยงานทางการศึกษา ทั้งภาครัฐ เอกชน และองค์กรต่างๆ ได้พยายามหาแนวทางและการดำเนินการเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพด้านคุณธรรม จริยธรรม และระเบียบวินัยโดยมีความรู้ควบคู่คุณธรรม ซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นคนอย่างสมบูรณ์ โดยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นโยบายด้านการศึกษา กรุงเทพมหานครและแผนพัฒนาการศึกษากรุงเทพมหานคร (พ.ศ. 2553 – 2556) ล้วนมุ่งเน้นให้พัฒนามนุษย์เป็นสำคัญ โดยมีกรอบความคิดให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาและยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง มุ่งพัฒนาสู่สังคมที่ดีมีความสุขยั่งยืน (Green Society) โดยเสริมสร้างคุณภาพคน

ให้เป็นคนดีมีคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่เบียดเบียนผู้อื่น เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความอดทน มีความเพียร มีวินัย มีสติ ตั้งอยู่ในความไม่ประมาท มีการพัฒนาปัญญาและความรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งกระบวนการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมตั้งแต่วัยเด็ก วัยรุ่น เยาวชนเพื่อให้เกิดความยั่งยืนใน วัยผู้ใหญ่ (หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร. 2550: 2)

กิจกรรมลูกเสือ และยุวกาชาด จึงเป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่กำหนดไว้ในโครงสร้าง หลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ศึกษารู้อัจฉกร์กระบวนการ คิดวิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน มีความสุขกับการทำงานเป็นกลุ่ม ตามความถนัดและความสนใจอย่างแท้จริง มีการประเมินผลเพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามลักษณะความพร้อม ความต้องการ และความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ เพื่อการพัฒนาศักยภาพที่แท้จริงอันส่งผลต่อ การสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาความรู้ทักษะ ประสบการณ์ คุณธรรม จริยธรรม จากกระบวนการเรียนรู้ ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เป็นพื้นฐานสำคัญรวมถึงการสร้างเสริมให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบและมีคุณภาพเพื่อการพัฒนาองค์กรรวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์(กรมวิชาการ. 2545: 4) กิจกรรมลูกเสือ และยุวกาชาด เป็นกิจกรรมที่มีการเรียนการสอนเป็นระบบเพราะการเรียนวิชาลูกเสือ และยุวกาชาด จะทำให้เด็กมีระเบียบวินัย มีความสามัคคี มีความรับผิดชอบ และการเสียสละ อันเป็นพื้นฐานในหน้าที่ที่เด็กจะพึงกระทำอย่างยั่งยืนในหมู่คณะ และต่อสังคมที่เด็กจะได้ปฏิบัติ ตามความเหมาะสมกับวัยเด็ก

พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานแก่ ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ ในโอกาสเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทและรับพระราชทานเหรียญลูกเสือสดุดี ๓ ชั้น ศาลาดุสิตดาลัย สวนจิตรลดา วันพฤหัสบดีที่ 6 กรกฎาคม 2521 “...ทุกวันนี้จากกล่าวได้ว่า ผู้ใหญ่เรามักละทิ้งวิธีการเก่าๆ ในการฝึกฝนอบรมคุณธรรม และสภาพสุขภาพเรียบร้อยในกายวาจาใจ ของเยาวชน โดยมีได้หาวิธีการที่เหมาะสมมาทดแทนให้เพียงพอ ทั้งนี้จะเห็นจะเป็นเพราะโดยมาก เราไม่ค่อยจะคิดถึงเรื่องนี้มากนัก ด้วยเหตุที่มีวุ่นวายและตื่นตัวกับวิชาการอย่างใหม่ทั้งหมด ประการหนึ่งจึงปล่อยกันมาเรื่อยๆ จนบัดนี้ผลเสียหายที่เกิดขึ้นได้กลายเป็นปัญหาที่เกือบจะแก้กัน ไม่ตกตามที่ท่านเห็นกับตาและทราบแก่ใจอยู่แล้ว ไม่ต้องพูดให้ยาวความไปความจริงเยาวชนที่มี พื้นจิตใจดีอยู่แล้ว และปรารถนาทำตัวดีให้เป็นประโยชน์นั้นมีอยู่มาก แต่การทำดีโดย ลำพังตนเองเป็นของยาก และจำเป็นต้องอาศัยหลักเกณฑ์และแบบฉบับ ที่ดีอย่างใดอย่างหนึ่งเป็น ที่ยึดเหนี่ยว จึงจะกระทำได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและไม่เปลืองเวลา พูดง่ายๆ ก็คือต้องอาศัยผู้ใหญ่เป็น ที่พึ่งหรือเป็นผู้นำนั่นเอง ผู้ใหญ่จึงถือเป็นหน้าที่และความจำเป็นที่ต้องช่วยเหลือเขาเคราะห์ดีอย่างหนึ่ง ที่เรารับเอากิจกรรมอย่างใหม่ที่มีประสิทธิภาพสูงในการขัดเกลาและปลูกฝังความดีความสามารถ ในเยาวชนเข้ามาคือ กิจกรรมลูกเสือ ซึ่งก็เคราะห์ดีอีกอย่างที่เราเริ่มหันท่วงที และยังคงทนมาได้ยาวนาน จนถึงบัดนี้มิได้ถูกล้มเลิกจึงได้อาศัยเป็นปัจจัยฝึกหัดความดีให้แก่คนของเราได้ส่วนหนึ่ง ซึ่งนับว่า เป็นส่วนใหญ่มากที่จะมิให้เราหมดหวังเสียทีเดียว

ท่านทั้งหลายทุกคนเชื่อว่า มีศรัทธาในวิชาลูกเสือและได้ช่วยกันอุปถัมภ์ค้ำจุนอย่างจริงจัง มาจนเห็นผลอันน่าชื่นชมถึงเพียงนี้แล้วขอให้ถึงเด็ก ๆ กันให้มาก และขอให้ร่วมแรงร่วมใจกันต่อไป ด้วยศรัทธา ปัญญา ความเมตตา กรุณา ให้เต็มกำลังความสามารถเพื่อให้งานอันทรงคุณค่านี้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และให้เจริญงอกงามและยั่งยืนมั่นคงอยู่ในบ้านเมืองของเราตลอดไปเพื่อประโยชน์อันยิ่งใหญ่ของเยาวชนและของชาติไทยเรา...” (พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช. 2521)

กิจการลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และผู้บำเพ็ญประโยชน์ ช่วยทำให้เยาวชนของชาติได้พัฒนาทางกาย สติปัญญา จิตใจ มีระเบียบวินัย มีความสามัคคี มีความรับผิดชอบ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีความเสียสละ บำเพ็ญตนเพื่อสาธารณประโยชน์ มีทักษะการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ในการที่จะให้บรรลุจุดหมายดังกล่าวจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการจัดกิจกรรมของลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2528: 4) กิจกรรมลูกเสือเป็นส่วนหนึ่งของกิจการนักเรียน กิจกรรมด้านนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่ออบรมนักเรียนเป็นเยาวชนของชาติได้พัฒนาตนเอง รู้จักเสียสละ มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน สังคมและประเทศชาติเพื่อเป็นพลเมืองดี พระราชบัญญัติลูกเสือ(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2528 ได้กำหนดวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาลูกเสือทั้งทางกาย สติปัญญา จิตใจ และศีลธรรม ให้เป็นพลเมืองดีมีความรับผิดชอบในการสร้างสรรค์สังคมให้เจริญก้าวหน้า เพื่อความสงบสุขและความมั่นคงของประเทศชาติตามแนวทางดังต่อไปนี้ “ให้มีนิสัยในการสังเกต จดจำ เชื้อ พัง และพึ่งตนเอง ให้ซื่อสัตย์สุจริต มีระเบียบวินัย และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ให้รู้จักบำเพ็ญตนเพื่อสาธารณประโยชน์ ให้รู้จักทำการฝีมือ และฝึกฝนให้ทำกิจกรรมต่างๆ ตามความเหมาะสม ให้รู้จักรักษาและส่งเสริมจารีตประเพณี วัฒนธรรม ความมั่นคงของประเทศทั้งนี้โดยไม่เกี่ยวข้องกับสิทธิการเมืองใดๆ” (สำนักการลูกเสือ ยุวกาชาดและกิจการนักเรียน. 2550: 16)

โรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ เป็นโรงเรียนหนึ่งในสังกัดกรุงเทพมหานครที่เห็นความสำคัญของระเบียบวินัยของนักเรียนจึงได้ดำเนินการโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือและยุวกาชาด เพื่อให้นักเรียนได้มีการพัฒนาในด้านการมีระเบียบวินัยในตนเองในด้านต่างๆ มากยิ่งขึ้น ทำให้การปกครองดูแลมีปัญหาน้อยลงและเป็นการเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานให้มากยิ่งขึ้น โดยไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียน และการที่โรงเรียนเข้มงวดเรื่องระเบียบวินัยนั้นเท่ากับว่าเป็นการเติมความดีงามให้กับชีวิตของนักเรียนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์โดยตรง เพื่อปลูกฝังสิ่งที่ดี สร้างอนาคตที่ดีในวันข้างหน้าและประโยชน์ก็ตกอยู่กับนักเรียนไปตลอดชีวิต ฉะนั้นในปีการศึกษา 2553 ผู้วิจัยจึงได้ร่วมกับฝ่ายบริหารของโรงเรียน คณะครู นักเรียน และผู้ปกครองวางแผนดำเนินการโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาดของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาระเบียบวินัยของนักเรียนมากยิ่งขึ้น

โรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ได้ดำเนินการโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือและยุวกาชาดมีวัตถุประสงค์คือ มุ่งเน้นการพัฒนาให้นักเรียนซึ่งเป็นเยาวชนของชาติให้เป็นพลเมืองดี มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความเป็นไทย มีวินัยที่ดี เป็นที่พึงประสงค์ของโรงเรียน ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ เพื่อสนองตอบพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กำหนดกฎระเบียบบริหารการศึกษาเน้นให้โรงเรียน สถานศึกษาจัดการศึกษาให้ความรู้คุณธรรม จริยธรรม ความมีวินัยในตนเองเพื่อความสันติสุขใน สังคม โรงเรียนฟ่องพลอยอนุสรณ์เป็นสถาบันการศึกษามีหน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้กับเยาวชน เพื่ออบรมบ่มนิสัยให้นักเรียนมีความรู้คุณธรรม ซึ่งช่วงก่อนการพัฒนา คือเมื่อปีการศึกษา 2552 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายปกครองและดูแลทางด้านระเบียบวินัยของนักเรียนได้ ศึกษาสภาพปัญหาของนักเรียนเพื่อดำเนินการพัฒนาให้เหมาะสมโดยการศึกษาค้นคว้า พบว่าสภาพ ปัจจุบันโรงเรียนฟ่องพลอยอนุสรณ์ ดำเนินการจัดการเรียนรู้อย่างประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง นักเรียนศึกษาต่อในระดับมัธยม ทั้งสายสามัญและสายอาชีพเป็นจำนวนมาก สร้างความภาคภูมิใจ ให้กับนักเรียน ผู้ปกครองโรงเรียนและชุมชนเป็นอย่างยิ่ง ส่วนด้านคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนมี รายงานผลการประเมินตนเองภายในสถานศึกษา (Smart School) โรงเรียนฟ่องพลอยอนุสรณ์ มาตรฐานด้านผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ สรุปผลการประเมินระดับดี (โรงเรียนฟ่องพลอยอนุสรณ์. 2553: 10) และจากรายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกของ โรงเรียนฟ่องพลอยอนุสรณ์ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การมหาชนครั้งที่ผ่านๆ มา ซึ่งสรุปผลการ ประเมินมาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ตามเกณฑ์คุณภาพมาตรฐาน พบว่า ผลสำเร็จค่าเฉลี่ย 3.40 อยู่ในเกณฑ์ดี โรงเรียนฟ่องพลอย อนุสรณ์ได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมความมีระเบียบวินัยของนักเรียนและโรงเรียนได้ดำเนินการ จัดประชุมผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองนักเรียนและคณะกรรมการสถานศึกษาเกี่ยวกับ “ สภาพปัญหา ด้านระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนฟ่องพลอยอนุสรณ์และแนวทางแก้ไข ” ที่ประชุมมีความเห็น ร่วมกันว่านักเรียนโรงเรียนฟ่องพลอยอนุสรณ์ จำนวนหนึ่งขาดความมีวินัยในตนเอง สังเกตจาก การมาสาย ขาดความรับผิดชอบ แต่งกายผิดระเบียบ ขาดการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียน การพูดจาไม่ไพเราะ ขาดการเคารพบนอบใฝ่รู้ใฝ่เรียน ขาดการประหยัดอดออมและการเป็นผู้นำ น่าจะนำวิธีการพัฒนาความมีระเบียบวินัยโดยวิธีทางลูกเสือและยุวกาชาดของนักเรียนทุกคนให้มี คุณลักษณะที่ดีขึ้น เป็นที่พึงประสงค์ของโรงเรียน ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ตรงตาม เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

จากสาระและความสำคัญที่กล่าวมาผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้สอนและผู้อำนวยการฝึกลูกเสือ และคณะกรรมการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ ยุวกาชาด ของโรงเรียนฟ่องพลอยอนุสรณ์ มีความสนใจที่จะประเมินและติดตามโครงการพัฒนาระเบียบวินัย นักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนฟ่องพลอยอนุสรณ์ ซึ่งดำเนินการมาตั้งแต่ ปีการศึกษา 2553 เป็นต้นมา โดยนำรูปแบบการประเมินแบบซีบีบี (CIPP Model) ของสตีฟเฟิลบีมา เป็นหลักในการประเมินโครงการเพื่อเป็นการประเมินความก้าวหน้า การวิเคราะห์การดำเนินงาน อย่างเป็นระบบ ติดตามการดำเนินงานตามแผนโครงการ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการประเมินด้าน ผลกระทบ(Impact) ที่เกิดขึ้นเพื่อให้สัมพันธ์กับโครงการพัฒนาระเบียบวินัยโดยวิธีทางลูกเสือ และ ยุวกาชาด อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อจะได้ทราบว่าโครงการมีความสำเร็จและมีปัญหาในด้านใดมาก

น้อยเพียงใดเพื่อจะได้นำมาเป็นข้อมูลในการวางแผน ปรับปรุงและพัฒนาของผู้บริหารและผู้บริหารระดับสูงขึ้นไปในการให้ความร่วมมือช่วยเหลือ ส่งเสริมสนับสนุนและเพื่อสร้างระเบียบวินัยของนักเรียนในโรงเรียนซึ่งจะเติบโตเป็นกำลังสำคัญของสังคมที่มีคุณภาพในอนาคตต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้ คือ

1. เพื่อประเมินผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือและยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน นักเรียนและผู้ปกครอง ใน 5 ด้าน ดังนี้คือ

- 1.1 ด้านบริบท (Context)
- 1.2 ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)
- 1.3 ด้านกระบวนการ (Process)
- 1.4 ด้านผลผลิต (Product)
- 1.5 ด้านผลกระทบ (Impact)

2. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์

ความสำคัญของการวิจัย

การประเมินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาดของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ครั้งนี้ทำให้เกิดผลจากการประเมิน ดังนี้

1. สถานศึกษาทราบจุดเด่น จุดด้อย จุดควรพัฒนา รวมถึงปัญหาอุปสรรคดำเนินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น

2. สถานศึกษาได้ข้อมูลในการใช้ประกอบการพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขพัฒนาและวางแผนโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาดของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ให้สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เป็นประโยชน์กับการดูแล ปกครองนักเรียน การบริหารจัดการ และส่งผลต่อการพัฒนาระเบียบวินัยของนักเรียน และการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์

4. เป็นข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนางานโครงการต่างๆ และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษาอย่างแท้จริง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย โดยทำการประเมินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ในปีการศึกษา 2553 โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีมและคณะ (Stufflebeam; & Others. 1971) จากองค์ประกอบ 4 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านบริบท (Context Evaluation) เป็นการประเมินสภาพการดำเนินงาน มีความสอดคล้องเกี่ยวข้องเพียงใดในโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ โดยทำการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการ ตลอดจนการจัดเก็บข้อมูลต่างๆ สำหรับการประเมินโครงการในครั้งนี้ได้ประเมินหลักการวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการว่ามีความสอดคล้องเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

1.2 ด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) เป็นการประเมินปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ อันที่จะทำให้โครงการนั้น บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ สำหรับการประเมินโครงการครั้งนี้ ได้แก่จำนวนบุคลากร วัสดุอุปกรณ์และงบประมาณ มีความเพียงพอมากน้อยเพียงใด

1.3 ด้านกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินกระบวนการดำเนินงานของโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ว่าเป็นอย่างไร สำหรับการประเมินโครงการครั้งนี้ ได้แก่การวางแผน การดำเนินการติดตามผล และการนำผลไปปรับปรุงโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ ยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ว่ามีการปฏิบัติตามมากน้อยเพียงใด

1.4 ด้านผลผลิต (Product Evaluation) ได้แก่คุณลักษณะด้านความมีระเบียบวินัยนักเรียน 9 ด้าน การแต่งกาย การประหยัด การตรงต่อเวลา/หน้าที่ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ เคารพสิทธิผู้อื่น ความอดทนอดกลั้น ความเป็นผู้นำ และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและสังคม ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ว่าเป็นอย่างไร มีความเป็นจริงในระดับใด

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การประเมินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด เป็นไปอย่างเต็มรูปแบบหรือครอบคลุมอย่างแท้จริง ผู้วิจัยจึงต้องทำการประเมินถึงผลกระทบ (Impact Evaluation) ที่เกิดขึ้น

1.5 ด้านผลกระทบ (Impact Evaluation) เป็นการประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นในทางที่ดีและไม่ดีอย่างไร กับผลผลิตของโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ว่าเกิดผลกระทบในทางที่ดีอะไรบ้างที่เกิดขึ้นกับนักเรียน และนักเรียนได้อะไรบ้างจากการเข้าร่วมโครงการ แต่เป็นผลที่ได้เกิดขึ้นหลังจากจบโครงการแล้ว ผลกระทบในทางที่ดีอะไรบ้างและผลกระทบในทางที่ไม่ดีอย่างไรต่อนักเรียนครูผู้สอน ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ต่อสถานศึกษา ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และต่อสังคมและชุมชน

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการประเมินโครงการครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ จำนวน 4 คน ครูผู้สอนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ จำนวน 55 คน นักเรียนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำนวน 530 คน และผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ จำนวน 530 คน ของนักเรียน ในปีการศึกษา 2553

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ จำนวน 4 คน ครูผู้สอนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 24 คน นักเรียนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 136 คน และผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ จำนวน 136 คน ในปีการศึกษา 2553 ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ครูผู้สอนใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยเลือกจากครูผู้สอนลูกเสือ และยุวกาชาด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 นักเรียนกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการแบ่งตามระดับชั้น แต่ละระดับชั้นสุ่มนักเรียนระดับชั้นละ 1 ห้อง ได้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 46 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 จำนวน 45 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 จำนวน 45 คน ได้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 136 คน และได้ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ผลการประเมินโครงการโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ใน 5 ด้าน คือด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และด้านผลกระทบ

3.2 ระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ใน 9 ด้าน คือการแต่งกาย การประหยัด การตรงต่อเวลา/หน้าที่ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ เคารพสิทธิผู้อื่น ความอดทนอดกลั้น ความเป็นผู้นำ และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและสังคม

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยการประเมินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ สำนักงานเขตบางนา สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2553 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เพื่อให้เข้าใจตรงกัน ไว้ดังนี้

1. การประเมินผลโครงการ หมายถึง การตรวจสอบกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้ได้ข้อสรุปหรือการวัดอย่างเป็นระบบ โดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model (Context - Input - Process - Product Model) ของสตัฟเฟิลบีมและคณะ (Stufflebeam & Other. 1971) ในการประเมินผลโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือและยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 และผู้วิจัยได้ทำการศึกษาผลกระทบ

1.1 การประเมินด้านบริบท (Context Evaluation : C) หมายถึง การประเมินเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับหลักการและเหตุผลว่ามีความสอดคล้องเหมาะสมเพียงใด ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของการดำเนินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด

1.2 การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation : I) หมายถึง การประเมินเกี่ยวกับปัจจัยที่ใช้ในการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงในการนำปัจจัยต่างๆ เกี่ยวข้องกับโครงการอันที่จะทำให้โครงการนั้นบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ได้แก่ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณ

1.3 การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation : P) หมายถึง การประเมินเกี่ยวกับด้านกระบวนการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน โดยวิธีทางลูกเสือและยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ เพื่อให้ทราบว่า มีข้อบกพร่องเกี่ยวกับวิธีการดำเนินงานอะไรบ้าง ได้แก่ กระบวนการในการวางแผน การดำเนินการ การจัดกิจกรรม การพัฒนาบุคลากร การติดตามประเมินผล และการนำผลการประเมินมาปรับปรุง/พัฒนา

1.4 การประเมินผลผลิต (Product Evaluation : P) หมายถึง การประเมินความเป็นจริงที่มีต่อความมีวินัยของนักเรียนตามโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน โดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ในคุณลักษณะ 9 ด้านคือ การแต่งกาย การประหยัด การตรงต่อเวลา/หน้าที่ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ เคารพสิทธิผู้อื่น ความอดทน อดกลั้น ความเป็นผู้นำ และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและสังคมว่าผลเมื่อสิ้นสุดโครงการได้บรรลุวัตถุประสงค์เพียงใดและมีความเป็นจริงต่อการดำเนินงานด้านวินัย

1.5 การประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation : I) หมายถึง ผลกระทบที่เกิดขึ้นซึ่งพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงของบุคคลโดยตรงและทางอ้อมกับผลผลิตของโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน โดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ว่าเกิดผลกระทบในทางที่ดีอะไรบ้างและผลกระทบในทางที่ไม่ดีอย่างไรต่อนักเรียน ครูผู้สอน ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ต่อสถานศึกษา ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และต่อสังคมและชุมชน

2. โครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด หมายถึง โครงการหรือกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่ตนเองมุ่งหวังและเป็นสิ่งนำความสำเร็จมาสู่ตนเอง และผู้อื่นไม่ขัดต่อระเบียบกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและสังคมไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นภายใต้การมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนทั้งผู้บริหาร ครู นักเรียนและผู้ปกครอง ตามพฤติกรรมบ่งชี้ 9 ด้าน ได้แก่ การแต่งกาย การประหยัด การตรงต่อเวลา/หน้าที่ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ เคารพสิทธิผู้อื่น ความอดทนอดกลั้น ความเป็นผู้นำ และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและสังคม

3. ระเบียบวินัยนักเรียน หมายถึง ความสามารถควบคุมตนเองของนักเรียนโรงเรียน ผ่องพลอยอนุสรณ์ ให้ประพฤติปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ วินัย ข้อบังคับ แบบแผน และ ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของโรงเรียน เพื่อความสงบสุขในชีวิตของตน และความเป็น ระเบียบเรียบร้อยของสังคมได้แก่

3.1 การแต่งกาย หมายถึง แต่งกายสะอาด สุภาพเรียบร้อย ถูกต้องตาม กฎระเบียบของโรงเรียนและตามกฎกระทรวง

3.2 การประหยัด หมายถึง ประพฤติปฏิบัติตนโดยการรู้จักใช้อย่างถูกทาง ไม่ใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่ายหรือฟุ่มเฟือยเป็นคนประหยัด มีเกียรติ การรู้จักเก็บออม มีจิตสำนึกในการ ใช้จ่ายและปฏิบัติตนตามหลักเศรษฐกิจแบบพอเพียง

3.3 การตรงต่อเวลา/หน้าที่ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกของนักเรียนในการ มาโรงเรียน การเข้าแถวตอนเช้า การเข้าเรียน การทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือกิจกรรมอย่างใด อย่างหนึ่งให้เสร็จและส่งตรงเวลา รวมทั้งการไปพบผู้อื่นทันตามเวลานัดหมายและทำตามหน้าที่ที่ ตนได้รับมอบหมายในแต่ละวัน

3.4 ความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง ความมั่นใจในการปฏิบัติงานตามหน้าที่และ ยอมรับผลการกระทำของตนเอง มีเหตุผลเพื่อที่จะนำตนไปสู่เป้าหมายตามที่ต้องการ ปฏิบัติงาน ตามที่ได้รับมอบหมายด้วยความตั้งใจ ปฏิบัติตนเป็นคนดีด้วยความสำนึก ยอมรับผิดและมีการแก้ไข ในการกระทำของตนเอง

3.5 ความรับผิดชอบ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกของนักเรียนในการทำ กิจวัตรของตนเองตามกำหนดเวลา ทั้งที่บ้าน โรงเรียน และในสังคม

3.6 เคารพสิทธิของผู้อื่น หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกของนักเรียนในการไม่ ละเมิดสิทธิของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต

3.7 ความอดทน อดกลั้น หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกของนักเรียนในการ ทำงานทุกอย่างให้สำเร็จตามเป้าหมายโดยไม่คำนึงถึงอุปสรรค มีความอดทนในการเรียน การ ทำงานควบคุมอารมณ์และกิริยาในการรับฟังความเห็นของผู้อื่นได้ดี

3.8 ความเป็นผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกของนักเรียนในการจูงใจผู้อื่นสู่ การตัดสินใจที่เหมาะสม มีความสามารถและทักษะในการสื่อสาร เห็นใจผู้อื่น เสียสละ มีความมุ่งมั่น ตั้งใจใฝ่สัมฤทธิ์

3.9 การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและสังคม หมายถึง ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียน ชุมชนและสังคมอย่างสม่ำเสมอ มีความมั่นใจกล้าแสดงออกอย่าง เหมาะสม และกระทำความดีประจำวัน

4. โรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ หมายถึง หน่วยงานที่รับผิดชอบจัดการศึกษา ทั้งก่อน ระดับประถมศึกษาและระดับประถมศึกษา ในสำนักงานเขตบางนา สังกัดกรุงเทพมหานคร

5. ครูผู้สอน หมายถึงครูที่ปฏิบัติการสอนลูกเสือ และยุวกาชาด (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6) ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ สำนักงานเขตบางนา สังกัดกรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2553

6. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ สำนักงานเขตบางนา สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2553

7. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสำนักงานเขตบางนา สังกัดกรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2553

8. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา ญาติ พี่ หรือผู้ปกครองในความดูแลนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ สำนักงานเขตบางนา สังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2553

9. ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาของผู้ปกครองในโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ที่เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางนา สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกได้ 3 กลุ่ม คือ

9.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี หมายถึง วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

9.2 ปริญญาตรี หมายถึง วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง มีระดับการศึกษาปริญญาตรี

9.3 สูงกว่าปริญญาตรี หมายถึง วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง มีระดับการศึกษาปริญญาโท หรือสูงกว่าปริญญาโท

10. ลูกเสือ หมายถึง นักเรียนชาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่เรียนกิจกรรมลูกเสือตามหลักสูตรลูกเสือสามัญในปีการศึกษา 2553

11. ยุวกาชาด หมายถึง นักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ที่เรียนกิจกรรมยุวกาชาด ตามหลักสูตร ยุวกาชาด ระดับ 2 ในปีการศึกษา 2553

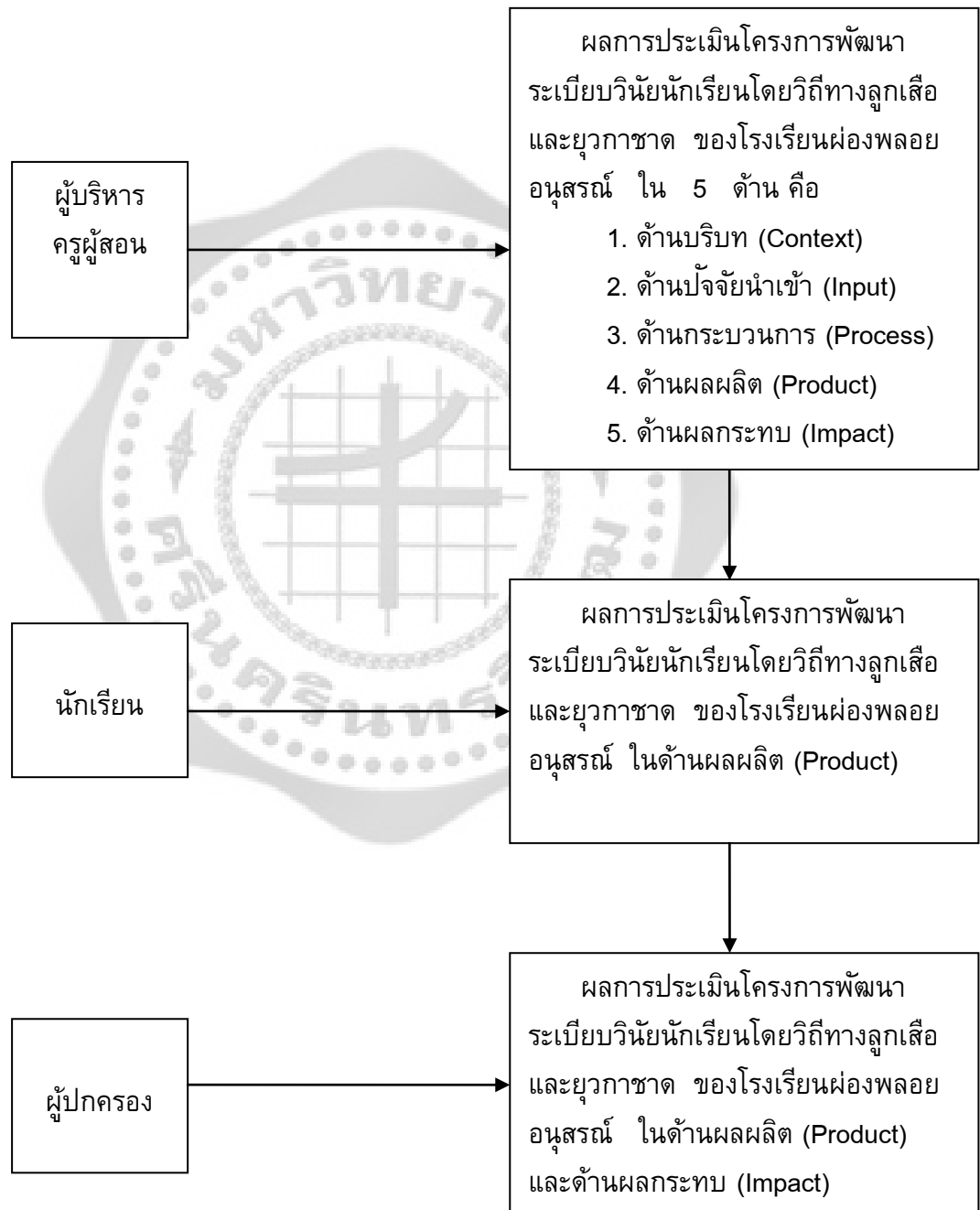
กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน โดยวิถีทางลูกเสือและยุวกาชาด ผู้วิจัยใช้รูปแบบการประเมินซิปปี้ (CIPP Model) ของสตีฟเฟิลบีม ที่กล่าวว่า การประเมินเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องโดยมีจุดเน้นที่สำคัญคือใช้ควบคู่กับการบริหารโครงการ ซึ่งการประเมินผลเพื่อให้ได้สารสนเทศที่สำคัญมุ่งประเมิน 4 ด้าน คือการประเมินบริบท (Context Evaluation) ทำการประเมินเกี่ยวกับ หลักการ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการว่ามีความสอดคล้อง เหมาะสมมากน้อยเพียงใด การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) ทำการประเมินเกี่ยวกับบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณ ว่ามีความเพียงพอมากน้อยเพียงใด การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) ทำการประเมินเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงาน การ

วางแผน การจัดกิจกรรม การติดตาม การประเมินผลและนำผลมาปรับปรุง ว่ามีการปฏิบัติมากน้อยเพียงใด การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) ทำการประเมินเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้น 9 ด้าน เมื่อสิ้นสุดโครงการว่าได้บรรลุวัตถุประสงค์เพียงใด ในช่วงระยะเวลาที่ดำเนินโครงการ มีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานมากน้อยเพียงใด และทำการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation) เพื่อให้การประเมินโครงการมีความสมบูรณ์มากขึ้น เนื่องจากการดำเนินงานโครงการนั้นได้เกิดมีสิ่งที่เกี่ยวข้องกันเกิดขึ้นหลังจากโครงการได้สิ้นสุดไปแล้วว่าเกิดผลกระทบในทางที่ดีอย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับ ประชุม รอดประเสริฐ (2547: 96) ที่กล่าวว่า “การประเมินโครงการที่ดีจะต้องเป็นกระบวนการที่เป็นระบบและมีการบูรณาการทุกแบบเข้าด้วยกันเพื่อให้การประเมินผลโครงการที่ครบสมบูรณ์ และถ้าเป็นไปได้จะต้องมีการประเมินสิ่งที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นหลังจากโครงการได้สิ้นสุดไปแล้วในระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นเวลานานหรือสั้นๆ ก็ได้ โดยพิจารณาจากความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับบุคคล และกับสภาพแวดล้อมในพื้นที่ที่มีการบริหารโครงการนั้น” และสอดคล้องกับ ทวีป ศิริรัศมี (2544: 123) ที่มีความเห็นว่า “ขอบข่ายการประเมินโครงการที่ครอบคลุมจึงควรประกอบด้วย 5 ส่วน การประเมินเกี่ยวกับบริบท (Context Evaluation) การประเมินปัจจัยป้อน (Input Evaluation) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) และการประเมินด้านผลกระทบ (Impact) โดยมีคำย่อว่า CIPPI Model” ซึ่งผลของการประเมินสามารถนำไปเป็นข้อมูลให้กับผู้บริหารใช้พิจารณาในการตัดสินใจว่า โครงการควรมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงส่วนไหนบ้างถึงจะทำให้โครงการมีประสิทธิภาพสูงสุด ผู้วิจัยจึงทำการประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นในทางที่ดีและไม่ดีอย่างไร หลังจากจบโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ว่าเกิดอะไรขึ้นกับนักเรียนบ้าง และนักเรียนได้อะไรบ้างจากการเข้าร่วมโครงการ กรอบแนวความคิดในการวิจัยแสดงในภาพประกอบ 1 ดังนี้

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการประเมินผลโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาดของโรงเรียนฝ่องพลอยอนุสรณ์ ครั้งนี้เพราะการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนมีความสำคัญต่อนักเรียนซึ่งเป็นเยาวชนของชาติให้เป็นผู้มีวินัยที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และสร้างอนาคตที่ดีในวันข้างหน้า ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีหลักการ เกี่ยวกับการประเมินโครงการ ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยและได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับโครงการและการประเมินโครงการ
 - 1.1 ความหมายโครงการ
 - 1.2 ลักษณะงานของโครงการ
 - 1.3 การประเมินผลโครงการ
 - 1.4 ประสิทธิภาพและประสิทธิภาพของโครงการ
 - 1.5 รูปแบบการประเมินชิปป์
 - 1.6 การบูรณาการรูปแบบการประเมินโครงการ
 - 1.7 ประโยชน์ของการประเมินโครงการ
 - 1.8 การวางแผนการประเมินโครงการ
 - 1.9 การประเมินผลและการติดตามผลงานและโครงการ
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวินัยนักเรียน
 - 2.1 ความหมายของวินัย
 - 2.2 การปลูกฝัง เสริมสร้าง และพัฒนานวินัยในตนเอง
 - 2.3 บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมวินัยนักเรียน
3. สภาพบริบทของโรงเรียนฝ่องพลอยอนุสรณ์
 - 3.1 ข้อมูลทั่วไปและประวัติความเป็นมาของโรงเรียนฝ่องพลอยอนุสรณ์
 - 3.2 สภาพระเบียบวินัยนักเรียนโรงเรียนฝ่องพลอยอนุสรณ์
 - 3.3 โครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาดของโรงเรียนฝ่องพลอยอนุสรณ์
4. แนวทางการดำเนินงานการประเมินโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนฝ่องพลอยอนุสรณ์
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวินัยนักเรียน
 - 5.1.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.1.2 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโครงการ

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับโครงการ และการประเมินโครงการ

1.1 ความหมายโครงการ

คำว่า "โครงการ" ในภาษาไทยนี้จะตรงกับคำว่า "Program" และ "Project" ในภาษาอังกฤษซึ่งส่วนใหญ่จะใช้ทดแทนกันอยู่เสมอ ๆ และมีผู้ให้ความหมายที่จะยกเป็นตัวอย่างพอสังเขปดังนี้

รัตนะ บัวสนธ์ (2540: 4) ให้ความหมายโครงการว่า หมายถึง ส่วนย่อยหนึ่งของแผนงานซึ่งประกอบด้วย กิจกรรม ทรัพยากรในการดำเนินงานและระยะเวลาดำเนินงาน เพื่อการบรรลุเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ของโครงการนั้น

นิตา ชูโต (2541: 6) ให้ความหมายโครงการว่า หมายถึง "ความคิดแนวทางกิจกรรม หรือผลรวมที่เกิดจากกิจกรรมที่ได้จัดวางไว้ในกิจกรรมนั้น ๆ แนวคิดการจัดกิจกรรมหรือการประเมินผลโครงการ(Program Evaluation)ดำเนินงานตามโครงการ (Program Implementation)กลุ่มของกิจกรรมที่ดำเนินการอย่างมีระบบระเบียบ มีงบประมาณ และระยะเวลาการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

สมคิด พรหมจ้อย (2544: 36) ให้ความหมายโครงการว่า หมายถึง กลุ่มของกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมีความเป็นเอกเทศ และแต่ละกิจกรรมจะมีเป้าหมายอันเดียวกัน มีลักษณะที่เด่นชัด มีการกำหนดเวลาเริ่มต้นและเวลาสิ้นสุดโครงการ และมักจะเป็นงานพิเศษที่ต่างไปจากงานประจำ

ทวีป ศิริรัศมี (2544: 31) ให้ความหมายโครงการว่า หมายถึง กลุ่มของกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันในแผนงานเดียวกัน โดยมีเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดที่ชัดเจน และเป็นงานพิเศษ หรือต่างไปจากงานประจำ (Routine) โครงการจะประกอบด้วยงาน (Task) และกิจกรรม (Activity)

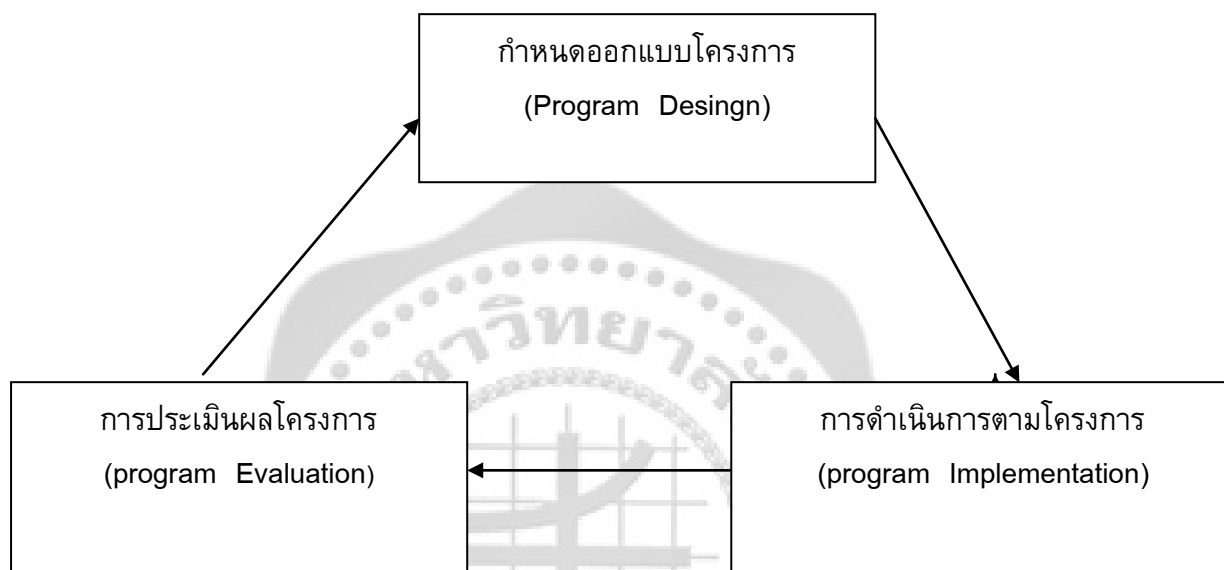
สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2544: 115) ให้ความหมายโครงการว่า หมายถึง "แผนย่อยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนงาน หรือเป็นกลุ่มของกิจกรรมที่จะดำเนินการในระยะเวลาที่กำหนด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของแผนงานที่ได้รับมอบไว้"

ศุภชัย ยาวะประภาษ (2547: 380) ให้ความหมายโครงการว่า หมายถึง กิจกรรมพื้นฐานที่กำหนดขึ้นเพื่อนำเอาวัตถุประสงค์ของหน่วยงานหรือองค์การไปปฏิบัติให้สำเร็จลุล่วงภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้แน่นอน

ผู้วิจัยสรุปว่าโครงการ หมายถึง งานที่เป็นส่วนย่อยส่วนหนึ่งของแผนงานที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งจะประกอบไปด้วย กิจกรรม งบประมาณและทรัพยากรในการดำเนินงาน มีการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล ทำงานอย่างเป็นระบบและมีระยะเวลาของการดำเนินงานอย่างชัดเจน ทำให้สอดคล้องกับแผนงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของโครงการนั้นๆ หลังจากเสร็จสิ้นโครงการนั้นแล้ว และเพื่อพิจารณาปรับปรุง แก้ไขในการการดำเนินงานของโครงการในครั้งต่อไป

1.2 ลักษณะงานของโครงการ

การดำเนินงานเกี่ยวกับโครงการอย่างน้อยที่สุดจะประกอบด้วย 3 ขั้นตอนใหญ่ๆ ต่อเนื่องกัน ได้แก่ การกำหนดออกแบบโครงการ (Program Design) การดำเนินงานตามโครงการ หรือการนำโครงการไปใช้ (Program Implementation) และการประเมินผลโครงการ (Program Evaluation) ซึ่งแสดงได้ตามแผนภูมิภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิแสดงลักษณะงานของโครงการ

ที่มา: รัตน์ บัวสนธ์. (2540). การประเมินผลโครงการการวิจัยเชิงประเมิน.

จากภาพประกอบ 2 แสดงให้เห็นว่า งานโครงการนั้นจะต้องเริ่มต้นที่การออกแบบหรือการจัดทำโครงการเสียก่อนหลังจากนั้นจึงนำโครงการที่ออกแบบไว้ไปดำเนินการใช้กับกลุ่มเป้าหมาย (Target Group) และเมื่อมีการดำเนินการใช้โครงการก็จะต้องทำการประเมินผลโครงการ ซึ่งอาจจะประเมินส่วนใดส่วนหนึ่งของโครงการก็ได้ ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้จากการประเมินไปปรับปรุงโครงการเสียใหม่หรือ ออกแบบโครงการขึ้นใหม่ตามจุดบกพร่องที่พบจากผลการประเมิน แล้วดำเนินการกำหนดออกแบบโครงการ (Program Design) ตามที่ได้ปรับปรุงใหม่ พร้อมทั้งทำการประเมินผลโครงการอีกเช่นเดียวกัน เป็นอย่างนี้เรื่อยไปจนกว่าผลที่ได้รับจากการประเมินบ่งบอกให้รู้ว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ หรือมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) และมีประสิทธิภาพ (Efficiency) จึงหยุดหรือจบสิ้นงานโครงการ (รัตน์ บัวสนธ์. 2540: 1)

1.3 การประเมินผลโครงการ

คำว่า "การประเมินผล" หรือบางครั้งก็ใช้ว่า "การประมาณค่า" ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Evaluation ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ใน Junior Dictionary ของ ธอนด์ไอนด์ และ บาร์นฮาร์ท (Thorndike; & Barnhart. 1965: 222) ให้ความหมายว่า หมายถึง การประมาณหรือกำหนดคุณค่าซึ่งต่างจากครอนบาค (Cronbach; citing Seriven, M. 1990: 102 -103) ที่อธิบายว่า หมายถึง การตรวจสอบ หรือการสอบวัดอย่างเป็นระบบของสิ่งที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากโครงการเพื่อที่จะรวบรวมสิ่งที่ได้จากการตรวจสอบนี้นำไปปรับปรุงโครงการ ให้ความหมาย คำว่า ประเมินผล ของครอนบาคนี้ก็สอดคล้องกันกับการให้ความหมายที่ รอสซี และฟรีแมน (Rossi; & Freeman. 1998: 14) ให้อีกกล่าวคือ หมายถึงแบบแผนในการกำกับควบคุมการดำเนินการใช้โครงการ และการประมาณค่าคุณประโยชน์ของโครงการ

นอกจากนั้น ประชัช เปี่ยมสมบูรณ์ (2539: 7) ได้กล่าวถึง ความหมายของการประเมินผลว่าในความหมายดั้งเดิมมักหมายถึง กระบวนการที่มุ่งแสวงหาคำตอบสำหรับคำถามที่ว่า นโยบาย/แผนงาน/โครงการ บรรลุผลตามวัตถุประสงค์และเป้าประสงค์ที่กำหนดได้แต่ต้นหรือไม่ ระดับใด จากการที่ ประชัช เปี่ยมสมบูรณ์ กล่าวไว้เช่นนี้ได้แสดงให้เห็นว่า คำว่า ประเมินผล ในอดีตนั้น มุ่งหมายถึงการตรวจสอบหาคำตอบเกี่ยวกับโครงการโดยเฉพาะ แต่อย่างไรก็ตาม สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2544: 153) ได้สรุปความหมายของคำประเมินผล(ซึ่ง สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ เรียกว่าการประเมินค่า) ไว้ว่าการประเมินค่าสิ่งใดก็ตามจะต้องประกอบด้วย ส่วนประกอบการ (Performance) ที่ได้จากการวัดกับการตัดสินคุณค่าของส่วนประกอบการนั้น โดยการเปรียบเทียบส่วนประกอบการที่ได้จากการวัดกับเกณฑ์การประเมินองค์ประกอบของการประเมินค่าเขียนแสดงในรูปสมการได้ดังนี้

$$\text{การประเมินค่า} = \text{การวัด} + \text{การตัดสินใจ}$$

จะเห็นว่าการให้ความหมายคำ ประเมินผล ตามที่ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ กล่าวนี้การประเมินผลจะมีขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการวัด และนำสิ่งที่ได้จากการวัดไปเทียบกับเกณฑ์แล้วจึงทำการตัดสินใจ ซึ่งจากความหมายดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่าเป็นความหมายที่กว้าง ไปของคำว่า การประเมินค่า (หรือการประเมินผล) โดยมีได้มุ่งหมายถึงการประเมินค่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นการเฉพาะดังเช่นที่ครอนบาค รอสซี และฟรีแมน ให้อีก

ความสับสนในความหมายของคำประเมินผล ที่มีผู้ให้ไว้ไม่ตรงกันนี้ ศิริชัย กาญจนวาสี (2540: 11 - 19) ก็เห็นว่า "เป็นคำที่มีผู้กล่าวถึงมากที่สุดคำหนึ่งแต่ก็มีความเข้าใจไม่ค่อยตรงกัน ซึ่ง ศิริชัย กาญจนวาสี ได้นำเสนอเกี่ยวกับความหมายของคำดังกล่าวนี้ที่ได้มีการพัฒนาปรับเปลี่ยนมาตามลำดับได้แก่

1.3.1 การประเมิน (Evaluation) = การวัด (Measurement) เป็นการให้ความหมายคำว่าประเมินผลในความหมายเดียวกับคำว่า การวัด (Measurement) ซึ่งอยู่ในช่วง ค.ศ. 1920 - 1930 อันเป็นระยะที่การวัดมีการพัฒนาขึ้นมากเกี่ยวกับเทคนิควิธีต่างๆ การให้ความหมายคำประเมินผลในลักษณะนี้มีส่วนดีในแง่ทำให้การประเมินผลเกี่ยวข้องกับหลักการทางวิทยาศาสตร์ของการวัดซึ่งเน้นความเป็นปรนัยและความเที่ยงตรงของเครื่องมือ แต่อย่างไรก็ดี ศิริชัย กาญจนวาสี ก็เห็นว่ามีส่วนเสียในแง่การทำให้การประเมิน มีบทบาทเป็นนักเทคนิคการวัด มุ่งสร้างเครื่องมือ วัดคุณลักษณะของบุคคล และละเลยมองข้าม ตัวแปรที่สำคัญบางตัว อาทิ การจัดองค์กร การประสานงาน เป็นต้น

1.3.2 การประเมิน (Evaluation) = การวิจัยประยุกต์ (Applied Research) การให้ความหมายการประเมิน ในลักษณะนี้ ผู้ให้ความหมายเห็นว่า กิจกรรมในการประเมินผลมีลักษณะใกล้เคียงกับกิจกรรมการวิจัยเป็นอย่างมาก ทั้งในแง่ของระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์ การออกแบบเครื่องมือ และการวิเคราะห์ เป็นการมองการประเมินว่าเป็นวิทยาศาสตร์ประยุกต์หรือ การวิจัยประยุกต์ส่วนดีในการมีแนวคิดว่าการประเมินเป็นการวิจัยประยุกต์ทำให้สามารถนำจุดเด่นของระเบียบวิธีวิจัยมาใช้เป็นแนวทางการประเมิน เช่น การกำหนดและทดสอบสมมติฐานการออกแบบการวิจัย การทดสอบทางสถิติ เป็นต้น

1.3.3 การประเมิน (Evaluation) = การตรวจสอบความสอดคล้อง (Determining Congruence) การให้ความหมายของการประเมินในลักษณะนี้ เกิดขึ้นจากประสบการณ์ของ Ralph W. Tyler ซึ่งเป็นผู้ริเริ่มการประเมินโครงการมัธยมศึกษาของสหรัฐอเมริกา ติดต่อกันเป็นเวลา 8 ปี ทั้งนี้ Tyler ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินไว้ว่า ถ้าโครงการจัดการศึกษาประสบความสำเร็จแล้วนักเรียนจะต้องเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทิศทางที่พึงประสงค์สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษานั้น แนวคิดของ Tyler ทำให้เกิดความหมายของการประเมินว่า หมายถึงกระบวนการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่าง "ผลที่ได้กับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้" ซึ่งความหมายนี้ ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลาย และมีอิทธิพลต่อวงการ การประเมินผล จนถึงปัจจุบันส่วนดีของการให้ความหมายเช่นนี้ ทำให้ผู้จัดทำโครงการมีการเขียนวัตถุประสงค์ของโครงการให้ชัดเจนขึ้นเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่สามารถตรวจสอบวัดได้

1.3.4 การประเมิน (Evaluation) = การช่วยตัดสินใจ (Assist Decision Making) ความหมายของการประเมินที่หมายถึง การช่วยตัดสินใจสำหรับผู้บริหารเกิดขึ้นในช่วงทศวรรษ 1990 ซึ่งเกิดจากการให้ความหมายของ Cronbach (1993; Alkin, 1999) และ สตรัฟเฟิลบีมกับคณะ (Stufflebeam; other, 1991) ที่เห็นว่า การประเมิน หมายถึง กระบวนการระบุและเสนอสารสนเทศเพื่อช่วยการตัดสินใจการให้ความหมายของการประเมินเช่นนี้ มีส่วนดีในแง่ที่ว่า ทำให้มีการเสนอสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานของผู้บริหาร ซึ่งจะทำให้เกิดการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล แต่อย่างไรก็ตามยังมีส่วนจำกัดอยู่ที่มีผู้โต้แย้งว่าการเน้นเฉพาะสารสนเทศต่อผู้บริหารนั้นทำให้แคบ และเป็นการให้ความสำคัญกับบุคคลเพียงกลุ่มเดียวทั้งที่มีกลุ่มบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่ควรจะได้ ประโยชน์จากสารสนเทศของการประเมินเช่นกัน

1.3.5 การประเมิน (Evaluation) = การบรรยายอย่างลุ่มลึก (Description or Portrayal)การให้ความหมาย การประเมินที่หมายถึงการบรรยายอย่างลุ่มลึกเกิดจากแนวคิดของ สเต็ค (Stake. 1997, 1998; Stake; & Faseley. 1998) ซึ่งเน้นกิจกรรมการประเมินที่ "การบรรยายอย่างลุ่มลึก" เพื่อให้ได้สารสนเทศที่สนองความต้องการและความสนใจของผู้ใช้ ส่วนการตัดสินคุณค่าให้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ใช้สารสนเทศเป็นสำคัญ การบรรยายอย่างลุ่มลึกในที่นี้ หมายถึง การบรรยายความสัมพันธ์และความสอดคล้องของสิ่งที่คาดหวัง สิ่งที่เกิดขึ้นจริง และเกณฑ์มาตรฐานของโครงการ นอกจากนั้นในแง่ ของระเบียบวิธีที่ใช้สำหรับการค้นหารวบรวมข้อมูล เพื่อให้เกิดการบรรยายอย่างลุ่มลึก สเต็ค เสนอแนะให้ใช้การศึกษาเฉพาะกรณี (Case study)

1.3.6. การประเมิน (Evaluation) = การตัดสินคุณค่า (Determining of Worth or Value) ความหมายของการประเมิน ที่หมายถึงการตัดสินคุณค่าของสิ่งที่มุ่งประเมินเกิดจากแนวคิดของ สคริปเวน (Scriven. 1997) และปัจจุบันนี้ความหมายการประเมินดังกล่าวเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง การประเมินตามนัยความหมายนี้ได้นำไปใช้โดยมีรูปแบบแตกต่างกัน เช่นการตัดสินคุณค่าโดยผู้เชี่ยวชาญ (Professional Judgment) และการตัดสินคุณค่าตามมาตรฐานวิชาชีพ (Professional Review) เป็นต้น

ส่วนดีในการให้ความหมายการประเมินว่าการตัดสินคุณค่าทำให้ภาพของการประเมิน มีความสมบูรณ์ขึ้นในแง่บทบาทของการวัด การบรรยายและการตัดสินคุณค่า ถ้าผู้ประเมินมีความรอบรู้ในวิธีการและเนื้อหาของการประเมิน หรือผู้ประเมินมีประสบการณ์ก็จะทำให้ผลการประเมิน น่าเชื่อถือมากขึ้น

จากความหมายของการประเมินผล ที่นำเสนอมาทั้งหมดนั้นโดยเฉพาะในส่วนที่ ศิริชัย กาญจนวาสี นำเสนอไว้แสดงให้เห็นว่า ความหมายของการประเมินผลพัฒนาการมาตามลำดับควบคู่กับการวัด การวิจัย และการดำเนินโครงการ จนกระทั่งในท้ายที่สุดปัจจุบันนี้ เมื่อพูดถึงการประเมินแล้วในวงนักวิชาการจะตระหนักดีว่า หมายถึง การตัดสินคุณค่าของโครงการนั่นเอง

แต่อย่างไรก็ดีหากเราพิจารณาจากความหมายทั่ว ๆ ไป หรือความหมายกลางๆ ของคำว่า การประเมินนั้น ก็จะหมายถึง "กระบวนการรวบรวมข้อมูลของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์แล้วตัดสินให้คุณค่าข้อมูลของสิ่งนั้นๆ"

ตามความหมายที่กล่าวไว้เช่นนี้ ก็จะเห็นว่า หากเป็นการประเมินผล "คน" ก็ย่อมหมายถึง กระบวนการรวบรวมข้อมูลของคน (หรือเกี่ยวกับคนนั้น) เพื่อนำข้อมูล (ของคน) ที่ได้มานี้ไปเทียบกับเกณฑ์แล้วตัดสินใจให้คุณค่าต่อข้อมูลของคนนั้นๆ (ซึ่งก็คือการตัดสินคุณค่าของคนนั้นนั่นเอง)

ดังนั้น ถ้าเราพูดถึงการประเมินผล "โครงการ" แล้ว ก็มีความหมายเช่นเดียวกันกับการประเมินผล "คน" นั่นคือ การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับโครงการเพื่อนำข้อมูลที่ได้มานี้มาเทียบกับเกณฑ์แล้วตัดสินใจให้คุณค่าต่อข้อมูลหรือโครงการดังกล่าว

1.4 ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการ (Effectiveness and Efficiency of Program)

ประสิทธิผลของโครงการ (Effectiveness of Program) หมายถึง การดำเนินงานของโครงการนั้น ๆ บรรลุไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ กล่าวคือ การที่เราจะพิจารณาว่าโครงการที่จัดทำขึ้นนั้นมีผลสำเร็จมากน้อยเป็นประการใด เราจะนำผลที่เกิดขึ้นจากโครงการไปเทียบกับวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดได้ หากผลที่ได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์แล้วก็แสดงว่าโครงการดังกล่าวมีประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพของโครงการ (Efficiency of Program) หมายถึง การดำเนินงานของโครงการนั้น ๆ บรรลุไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยใช้ทรัพยากรในการดำเนินงานน้อยที่สุด หรือประหยัดที่สุดโดยได้รับผลตอบแทนคุ้มค่า

จากคำว่าประสิทธิผลและประสิทธิภาพของโครงการตามที่กล่าวมานี้จะเห็นว่า การดำเนินงานของโครงการใด ๆ ก็ตามย่อมมุ่งหวังให้เกิดประสิทธิผลก่อนแล้วจึงค่อยไปพิจารณา ถึงประสิทธิภาพภายหลัง ดังนั้นหากโครงการใดโครงการหนึ่งถึงแม้ว่าจะใช้ทรัพยากรในการดำเนินงานน้อยหรือประหยัดงบประมาณ แต่ถ้าไม่ได้ผลตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ก็เปล่าประโยชน์หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ หากโครงการใดไร้ซึ่งประสิทธิผลเสียแล้วก็ป่วยการที่จะให้ความสนใจกับประสิทธิภาพที่จะพึงได้ ซึ่งรูปแบบการประเมินโครงการมีหลายรูปแบบ ผู้วิจัยโดยเฉพาะผู้บริหารโรงเรียนจะต้องเลือกใช้รูปแบบการประเมินโครงการให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการประเมิน ตลอดจนลักษณะของการบริหารและการทำงานที่จะประเมินที่สอดคล้องกับรูปแบบการประเมินบริหารเชิงระบบ ดังนี้

1.4.1. รูปแบบการประเมินของครอนบาค

ครอนบาค (Cronbach L. n.d.) ได้เสนอแนวคิดและให้ความหมายเกี่ยวกับการประเมินผลไว้ว่าหมายถึง "การเก็บรวบรวมข้อมูลและใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการทางการศึกษา" นอกจากนั้นในความคิดเห็นของ ครอนบาค สิ่งที่เขาเรียกว่า "โครงการ" ก็อาจเป็นได้ทั้งกิจกรรมใด ๆ ก็ได้ เช่น กิจกรรมการเรียนรู้ แนวทางหรือข้อเสนอแนะให้คนส่วนใหญ่ปฏิบัติ ตลอดจนการทดลองทางการศึกษาอื่น ๆ

ครอนบาคมีความเห็นแตกต่างจากไทเลอร์ ในเรื่องของการประเมินผลการเรียนการสอนตรงที่เขาไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของผู้เรียนอย่างเฉพาะเจาะจงหรืออย่างแคบ ทั้งนี้ครอนบาคเสนอแนะ ให้กำหนดไว้อย่างกว้างๆ หรือทั่วๆ ไปโดยเขาให้เหตุผลว่าการกำหนดจุดประสงค์เฉพาะเจาะจงจะทำให้ผู้เรียนและผู้สอนสนใจกับพฤติกรรมการเรียนรู้ ตามที่กำหนดไว้เท่านั้น และจะละเลยไม่ให้ความสนใจเรียนรู้หรือทำการสอนในเรื่องอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกัน

นอกจากนั้นเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลของผู้เรียน เพื่อนำมาประกอบในการประเมินครอนภาค ก็เสนอแนะให้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างรอบด้านมากกว่าที่จะเก็บข้อมูลเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น ข้อมูลทางด้านความรู้ ทักษะ ทักษะการเขียนรู้ เป็นต้น และในท้ายที่สุดในการเปรียบเทียบหรือการยึดเกณฑ์เพื่อการประเมินผู้เรียนครอนภาค ก็สนับสนุนให้ใช้วิธีการศึกษาภาพรวมเฉพาะตัวผู้เรียนและไม่ใช้วิธีการเปรียบเทียบระหว่างผู้เรียน

1.4.2 รูปแบบการประเมินของสเต็ก

สเต็ก (Stake, R.E. n.d.) ให้ความหมายของการประเมินว่า หมายถึง "การบรรยายและตัดสินคุณค่าโปรแกรมการศึกษา" และได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการประเมินไว้ว่า ผู้ประเมินจะต้องทำการบรรยายให้เห็นภาพรวมทั้งหมดโครงการ ทั้งที่เป็นภาพที่คาดหวังของโครงการและภาพที่เป็นจริงของโครงการ ซึ่งภาพรวมในส่วนนี้ สเต็กเรียกว่า ส่วนการบรรยายหรือเมตริกซ์การบรรยายของโครงการหลังจากนั้นจึงทำการตัดสินให้คุณค่าของโครงการ โดยนำเสนอทั้งที่เป็นเกณฑ์มาตรฐานหรือเมตริกซ์การตัดสินคุณค่าของโครงการ

ทั้งเมตริกซ์การบรรยายและเมตริกซ์การตัดสินคุณค่าของโครงการจะประกอบด้วย ส่วนย่อย 3 ส่วนด้วยกันคือ สิ่งนำ (Antecedence) ปฏิบัติการ (Transactions) และผลลัพธ์ (Outcomes) ของโครงการในการประเมินผลโครงการนั้นจะพิจารณาทั้งความสอดคล้องสัมพันธ์กันของส่วนต่าง ๆ ทั้งสามส่วนในด้านแนวตั้งของเมตริกซ์ทั้ง 2 ซึ่งเป็นการประเมินที่เรียกว่า "ประเมินความสอดคล้องสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Logical Relations Evaluation)" และการประเมินตามแนวนอนของเมตริกซ์ทั้งสองซึ่งเป็นการประเมินที่เรียกว่า ประเมินความสอดคล้องสัมพันธ์เชิงประจักษ์ (Empirical Relation Evaluation)

1.4.3 รูปแบบการประเมินของ โพรวัส (Provus)

โพรวัส (Provus, 1969) ได้ให้ความหมายของการประเมินเป็นการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติกับมาตรฐาน เพื่อเป็นการค้นหาความไม่สอดคล้องระหว่างความคาดหวังกับผลปฏิบัติงานของแผนงาน เขาอธิบายว่า มีความไม่สอดคล้องกัน 5 ชนิดที่สามารถศึกษาได้จากการใช้แผนงาน คือความไม่สอดคล้องที่ไม่สัมพันธ์กับขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การออกแบบโครงการ คือ การกำหนดปัจจัยที่ทำให้เกิดการดำเนินงาน กำหนดกระบวนการดำเนินงาน และกำหนดผลที่คาดหวังจะได้รับจากการดำเนินงาน

ขั้นที่ 2 การเตรียมพร้อมเป็นการนำปัจจัยที่ทำให้เกิดการดำเนินงานเข้าสู่กระบวนการ

ขั้นที่ 3 การดำเนินการตามแผน

ขั้นที่ 4 ผลผลิตที่เกิดจากโครงการ

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายและกำไร

1.4.4 แนวคิดในการประเมินของสตัฟเฟิลบีม

แดเนียล เอล สตัฟเฟิลบีม (Worthen; & Sander. 1993) ได้เสนอแบบจำลองการประเมินผลที่เรียกว่า CIPP Model ซึ่งเป็นแบบจำลองที่เน้นกิจกรรมการประเมินควบคู่ไปกับการบริหารงาน โดยประกอบด้วยวิธีการประเมิน 4 ประเภท และมีลักษณะสอดคล้องกับโครงสร้างของระบบงานโดยทั่วไป คือ

1) การประเมินผลที่เกี่ยวกับบริบท (Context Evaluation) เป็นการประเมินที่นักประเมินจัดรวบรวมข้อมูลให้กับหัวหน้าหน่วยงาน เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม สภาพของปัญหา เงื่อนไขและแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้การวางแผนเป็นไปตามความต้องการของงานและช่วยกำหนดขอบเขตที่ชัดเจนสำหรับการประเมินผลงานด้วย

2) การประเมินผลที่เกี่ยวกับตัวป้อน (Input Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อค้นหาปัจจัยพื้นฐานตลอดจนปัจจัยศักยภาพของปัจจัยที่จะอำนวยให้งานดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการหรือบรรลุเป้าหมายของโครงการ

3) การประเมินผลที่เกี่ยวกับกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินที่ต่อจากการประเมินบริบทและการประเมินตัวป้อน เพื่อค้นหาข้อมูลที่จะเป็นแนวทางหรือวิธีการปฏิบัติว่าจะสามารถเป็นไปตามขั้นตอนซึ่งวางแผนไว้หรือไม่ รวมทั้งจะช่วยค้นหาข้อบกพร่องตลอดจนแนวทางแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ในระหว่างการดำเนินงาน เป็นการรายงานสะสมสำหรับนำไปสู่การประเมินในขั้นผลผลิตต่อไป

4) การประเมินผลที่เกี่ยวกับผลผลิต (Product Evaluation) วัตถุประสงค์ของการประเมินประเภทนี้ ก็เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์จากโครงการกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของภารกิจหรือไม่ การประเมินผลประเภทนี้ อาจอาศัยการเปรียบเทียบผลผลิตกับเกณฑ์มาตรฐาน (Absolute หรือ Relative Standards) ที่กำหนดไว้ หรืออาศัยข้อมูลที่ได้รับจากการรายงานการประเมินผลทั้ง 3 ประเภทข้างต้น

1.4.5 รูปแบบการประเมินของ ไทเลอร์ (Tyler)

ไทเลอร์ (Tyler. 1969) เป็นผู้หน้าที่สำคัญในการประเมินโครงการ ได้ให้ความหมายของการประเมิน การประเมินคือ การเปรียบเทียบพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้ โดยมีความเชื่อว่า จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้อย่างชัดเจน รัดกุม และจำเพาะเจาะจงแล้ว จะเป็นแนวทางช่วยในการประเมินได้เป็นอย่างดีในภายหลัง เขาได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโดยเสนอเป็นกรอบความคิดครั้งแรกในปี ค.ศ.1943 โดยเน้นการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการให้อยู่ในรูปของวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม แล้วประเมินความสำเร็จของวัตถุประสงค์เหล่านั้น โดยมีแนวความคิดว่า โครงการประสบความสำเร็จหรือไม่ ดูได้จากผลผลิตของโครงการว่า ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้แต่แรกหรือไม่เท่านั้น แนวคิดลักษณะนี้ เรียกว่า แบบจำลองยึดความสำเร็จของจุดมุ่งหมายเป็นหลัก

1.4.6 รูปแบบประเมินของ อัลคิน (Alkin)

อัลคิน (Alkin. 1969) ได้เสนอรูปแบบการประเมินเรียกว่า CSE (Center for the study of Evaluation Approach) จุดเน้นของการประเมินตามแนวความคิดของอัลคิน คือ การประเมินเพื่อการตัดสินใจ อัลคินได้ให้ความหมายของการประเมินว่า เป็นกระบวนการกำหนดขอบเขตของสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัดสินใจ การเลือกข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสม การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำไปสู่การจัดทำรายงานสรุปให้กับผู้มีอำนาจในการตัดสินใจในการเลือก แนวทางที่เหมาะสมกับการดำเนินงานของโครงการ

1.4.7 รูปแบบการประเมินของ สคริฟเวน (Scriven)

สคริฟเวน (Scriven. 1967) ได้ให้ความหมายของการประเมิน คือ การรวบรวมข้อมูลการตัดสินใจเลือกใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูล และการกำหนดเกณฑ์ประกอบการประเมิน เป้าหมายที่สำคัญของการประเมิน คือ การตัดสินใจคุณค่าของโครงการ

1.4.8 รูปแบบการประเมินของ เคริกแพตทริก (Kirkpatrick)

เคริกแพตทริก (Kirkpatrick. 1978) แห่งมหาวิทยาลัยวิสคอนซิน สหรัฐอเมริกา อดีตประธาน ASTD (The American Society for Training and Development) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการฝึกอบรมและการประเมินผลการฝึกอบรมว่า “การฝึกอบรมเป็นการช่วยเหลือบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในการฝึกอบรมใด ๆ ควรจะจัดให้มีการประเมินผลการฝึกอบรม ซึ่งถือเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้รู้ว่า การจัดโปรแกรมการฝึกอบรมมีประสิทธิภาพเพียงใด”

1.4.9 รูปแบบการประเมินของ แพตตัน (Patton)

แพตตัน (Patton. 1978) ได้เสนอแนวคิดและรูปแบบการประเมินที่ยืดหยุ่น ใช้สอย (Utilization – Focused Evaluation) เพื่อแก้ปัญหาของงานประเมิน โดยเฉพาะในประเด็นที่มักจะได้รับวิจารณ์ว่า ประเมินแล้วไม่ได้นำผลการประเมินไปใช้ หรือผู้บริหารมองว่า ผลการประเมินไม่ตรงกับข้อมูลที่ต้องการใช้ประกอบการตัดสินใจ

จากที่กล่าวมาแล้วนั้น แม้ว่า แนวทฤษฎีและรูปแบบการประเมินที่นักการประเมินหลายท่านได้เสนอไว้มีลักษณะที่แตกต่างกันทั้งด้านแนวคิดและวิธีการนำไปใช้ แต่เมื่อนำรูปแบบของการประเมินเหล่านั้น มาจัดเป็นกลุ่ม ทำให้สรุปแนวคิดในเรื่องการประเมินในแง่มุมต่างๆ ได้และสามารถมองเห็น แนวทางในการนำเอารูปแบบของการประเมินเหล่านี้ได้ประยุกต์ใช้ในการประเมินโครงการได้อย่างเหมาะสม

สำหรับรูปแบบการประเมินโครงการนั้น มีหลายรูปแบบ เช่น รูปแบบของ Tyler รูปแบบของ Provos รูปแบบของ Stake รูปแบบของ Stufflebeam ฯลฯ ซึ่งในแต่ละรูปแบบจะมีรายละเอียดแตกต่างกันไป ในที่ผู้วิจัยจะกล่าวถึงเฉพาะรูปแบบการประเมินโครงการแบบ CIPP Model ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำเอาแบบจำลองรูปแบบการประเมินโครงการแบบ CIPP Model มาใช้ในการประเมินโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ ยุวกาชาด โดยนำเอาแบบ CIPP Model มาใช้ในการประเมินบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิตของโครงการ

1.5 รูปแบบการประเมินชิปปี้

รูปแบบการประเมินชิปปี้ เป็นการนำเสนอโดย สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, D.L.) และคณะ ซึ่งเป็นสมาชิกในสมาคม Phi Delta Kappa ทั้งนี้สตัฟเฟิลบีม ให้ความหมายของการประเมินว่า หมายถึง "กระบวนการวิเคราะห์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจต่อทางเลือกต่าง ๆ ที่มีอยู่"

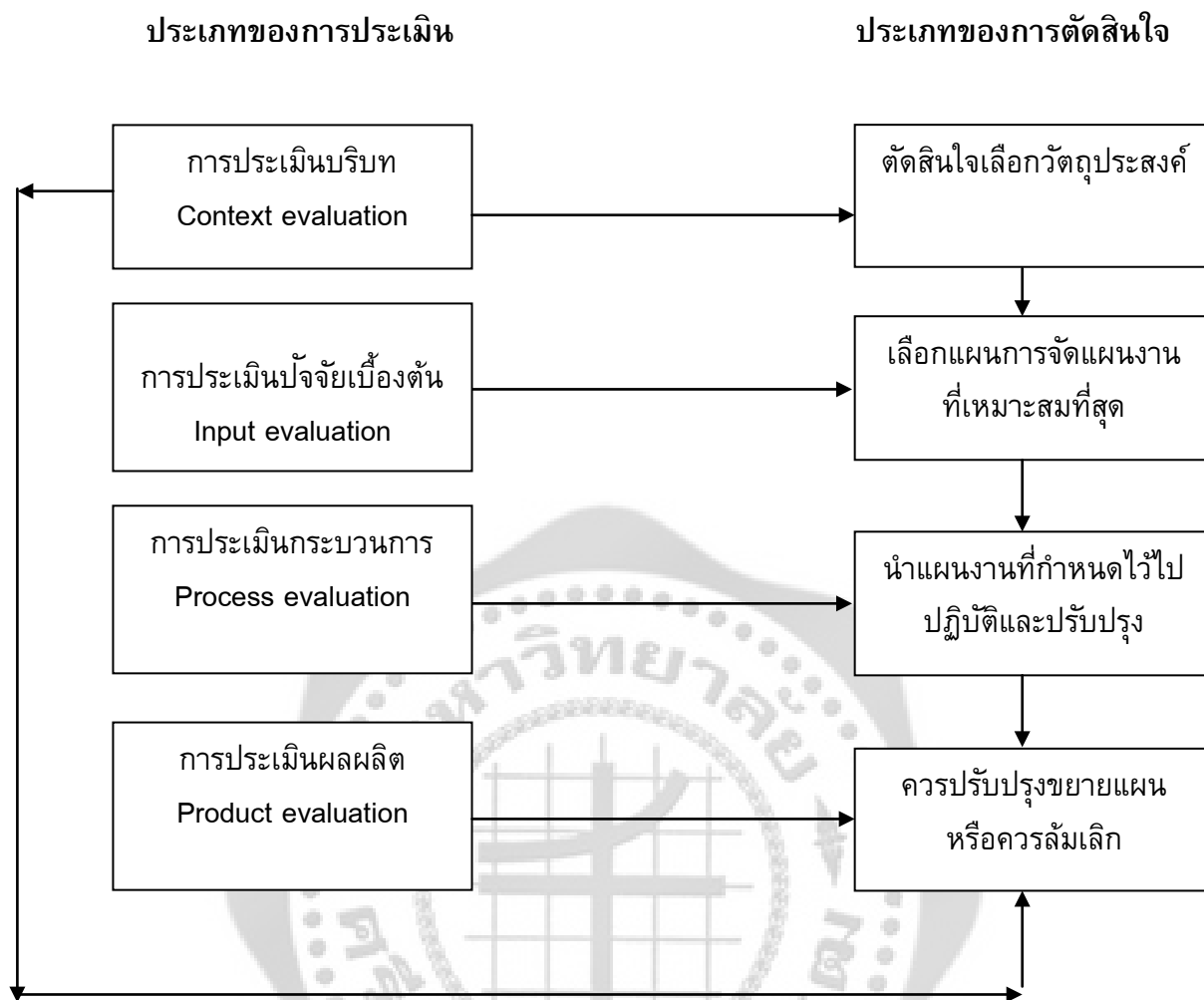
คำว่า CIPP นั้นมาจากคำย่อของส่วนประกอบต่างๆ ของโครงการที่จะทำการประเมิน ได้แก่ Context Evaluation: การประเมินบริบทของโครงการ ซึ่งหมายถึงการประเมินเกี่ยวกับสิ่งที่จำเป็นส่วนสำคัญในการช่วยกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการเป็นสิ่งที่อยู่ภายนอกโครงการแต่มีผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของโครงการ ได้แก่ ความต้องการของชุมชน และกลุ่มเป้าหมายที่จะรับบริการจากโครงการ จำนวนประชากร กระแสทิศทางของสังคม การเมืองสภาพเศรษฐกิจและปัญหาของชุมชน ตลอดจนนโยบายของหน่วยงานระดับบนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

Input Evaluation: การประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการ หมายถึง การประเมินทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการนำมาใช้ในการดำเนินโครงการ กำลังคนหรือจำนวนบุคคลที่ต้องใช้งบประมาณและแหล่งเงินทุนสนับสนุน วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ อาคารสถานที่ เครื่องมือและครุภัณฑ์ การประเมินปัจจัยนำเข้าจะช่วยให้ในการพิจารณาตัดสินใจว่าโครงการนั้นๆ มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในทางปฏิบัติที่จะทำให้วัตถุประสงค์ของโครงการบรรลุหรือไม่ และช่วยให้เกิดการวางแผนการจัดกิจกรรมของโครงการได้อย่างเหมาะสม

Process Evaluation: การประเมินกระบวนการดำเนินงานของโครงการเป็นการประเมินเกี่ยวกับวิธีการจัดกิจกรรมของโครงการ การนำปัจจัยนำเข้ามาใช้เหมาะสมมากน้อยเพียงไร เป็นไปตามลำดับขั้นตอนหรือไม่ กิจกรรมที่จัดขึ้นจะก่อให้เกิดการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการหรือมีอุปสรรคใดๆ เกิดขึ้น เพื่อที่จะได้นำผลการประเมินมาปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานให้รัดกุมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

Product Evaluation: การประเมินผลผลิตของโครงการ เป็นการประเมินเกี่ยวกับผลที่ได้รับทั้งหมด จากการดำเนินโครงการว่าได้ผลมากน้อยเพียงไร เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้หรือไม่การประเมินผลผลิตจะมีการนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ที่จะเป็นตัวบ่งชี้ความสำเร็จหรือล้มเหลวของโครงการประเมินในส่วนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการตัดสินใจปรับปรุงขยายโครงการนำไปใช้ต่อเนื่องต่อไป และเพื่อล้มเลิกโครงการ

การประเมินตามแนวความคิดนี้จะต้องทำการประเมินเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกันเพื่อก่อให้เกิดความสอดคล้อง และผู้ประเมินจะต้องเสนอแนวทางเลือกหลายๆวิธี เพื่อเป็นการสะดวกแก่ผู้ที่มีหน้าที่ตัดสินใจ ดังที่ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ ได้เสนอแผนภูมิไว้ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการประเมิน กับการตัดสินใจในแบบจำลองซิปป์

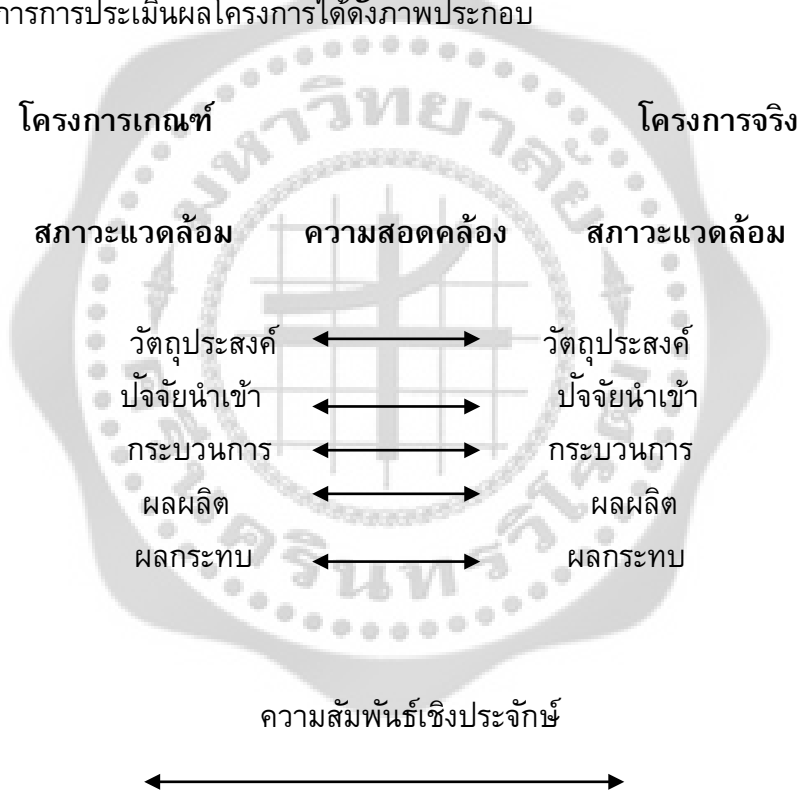
ที่มา: สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, บรรณาธิการ. (2544). *ชุดรวมบทความทางการประเมินโครงการ*. เล่มที่ 4. หน้า 233.

จากภาพประกอบ 3 จะเห็นว่า การใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model ประเมินโครงการ เป็นรูปแบบจำลองที่ทำการประเมินอย่างครอบคลุม ตั้งแต่วัตถุประสงค์ ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ ดำเนินการ ตลอดจนผลผลิตของโครงการ ซึ่งผลของการประเมินสามารถนำไปเป็นข้อมูล ให้กับผู้บริหารใช้พิจารณาในการตัดสินใจว่า โครงการควรมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงส่วนไหนบ้างถึงจะ ทำให้โครงการมีประสิทธิภาพสูงสุดหรือควรล้มเลิก

1.6 การบูรณาการรูปแบบการประเมินผลโครงการ

จากรูปแบบการประเมินผลโครงการเท่าที่กล่าวมาทั้งหมด หากพิจารณาอย่างถี่ถ้วนแล้ว เราจะพบว่า แต่ละรูปแบบจะมีบางลักษณะที่มีส่วนร่วมกันอยู่ ซึ่งได้แก่

- 1) มีการเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจกรรมหรือจากกระบวนการดำเนินโครงการกับวัตถุประสงค์ของโครงการที่ตั้งไว้
- 2) มีการเปรียบเทียบความสอดคล้องสัมพันธ์กันระหว่างส่วนประกอบต่าง ๆ ของโครงการ ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบเชิงเหตุผลหรือเชิงทฤษฎี
- 3) มีการเปรียบเทียบความสอดคล้องสัมพันธ์กันระหว่างส่วนประกอบต่างๆ ของโครงการจริงกับโครงการเกณฑ์ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบเชิงประจักษ์
- 4) การประเมินผลโครงการประกอบด้วย 2 ลักษณะใหญ่ คือ การประเมินภายในตัวโครงการจริงและโครงการเกณฑ์ คือการประเมินผลส่วนประกอบต่าง ๆ ของโครงการจริงและโครงการเกณฑ์กับการประเมินระหว่างส่วนประกอบของโครงการจริงและโครงการเกณฑ์ ด้วยลักษณะร่วมกันของรูปแบบการประเมินโครงการข้างต้นนี้ ก็จะสามารถเสนอรูปแบบบูรณาการการประเมินผลโครงการได้ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ รูปแบบบูรณาการการประเมินผลโครงการ

ในภาพประกอบ ขั้นตอนการประเมินจะเป็นตามลำดับดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 จัดทำโครงการจริงซึ่งประกอบด้วยส่วนต่างๆ ตั้งแต่วัตถุประสงค์ของโครงการจนกระทั่งถึงผลกระทบของโครงการ

ขั้นตอนที่ 2 จัดทำโครงการจริงซึ่งประกอบด้วยส่วนต่างๆ เช่นเดียวกับโครงการจริง การจัดทำโครงการเกณฑ์อาจใช้วิธีประชุมระดมสมอง ผู้เชี่ยวชาญและการสัมภาษณ์

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบต่างๆ ของโครงการทั้ง 2 ซึ่งแยกวิเคราะห์เฉพาะโครงการนั้นเพื่อดูว่าในแต่ละส่วนประกอบนั้น มีความสมเหตุสมผลหรือไม่เพียงไร

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบเปรียบเทียบระหว่างส่วนประกอบแต่ละส่วนของโครงการทั้ง 2 เพื่อพิจารณาความสอดคล้องระหว่างส่วนประกอบแต่ละส่วนนั้นว่าสอดคล้องกันมากน้อยเพียงไร

ขั้นตอนที่ 5 ปรับปรุงและ/หรือปรับเปลี่ยนส่วนประกอบของโครงการใดโครงการหนึ่งหรือทั้งสองโครงการ เพื่อให้เกิดความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของโครงการจริงเมื่อเปรียบเทียบกับโครงการเกณฑ์

จากที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นว่า รูปแบบการประเมินผลโครงการมีอยู่หลายรูปแบบ ซึ่งแต่ละรูปแบบก็มีข้อดีและข้อจำกัดอยู่ในตัวเอง ดังนั้นในการประเมินผลโครงการผู้ที่ทำหน้าที่ประเมินควรจะได้มีการคัดเลือกและหรือพัฒนารูปแบบการประเมินที่เหมาะสมสำหรับการประเมินผลโครงการที่ตนรับผิดชอบ ทั้งนี้เพราะเหตุว่า ความจริงเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินผลโครงการนั้นก็ คือ "ไม่มีรูปแบบการประเมินผลโครงการใดที่ดีและเหมาะสมสามารถนำไปใช้ประเมินได้ทุกโครงการ"

จากแนวคิดในรูปแบบการประเมินดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนคณะกรรมการลูกเสือของโรงเรียน คณะกรรมการผู้ดำเนินโครงการ และได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการฝึกลูกเสือของโรงเรียนได้ดำเนินโครงการโดยตระหนักถึงการดำเนินงาน และทำงานด้วยกระบวนการเชิงระบบ ดังกล่าวข้างต้น ในวิถีชีวิตจริงของการทำงานตามภาระหน้าที่และตามบทบาทที่ตนเองมีอยู่อย่างต่อเนื่อง และอย่างประสานสอดคล้องกัน เมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานก็มีการประเมินผล และจัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามกระบวนการดังกล่าวอย่างเป็นระบบ โดยตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของโครงการ คือ

1. เพื่อเป็นข้อมูลการศึกษาค้นคว้าในการพัฒนางานด้วยกระบวนการเชิงระบบ
2. เพื่อรายงานการปฏิบัติงาน โครงการการด้วยกระบวนการเชิงสร้างสรรค์ ใช้เป็นข้อมูลทางวิชาการในการพัฒนางาน/โครงการในสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการวิเคราะห์ระบบงาน และประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานในโครงการอื่น ๆ ให้เกิดประสิทธิภาพผลและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.7 ประโยชน์ของการประเมินโครงการ

แอนเดอร์สัน และบอล (รัตนะ บัวสนธ์. 2540: 18-19; อ้างอิงจาก Anderson; & Ball. 1978: 14 – 35) ได้อธิบายบทบาทและประโยชน์ของการประเมินโครงการในด้านวัตถุประสงค์ต่างๆ ไว้ 6 ประการ คือ

1. เพื่อช่วยในการตัดสินใจนำโครงการไปใช้ ซึ่งได้แก่ การประเมินว่า โครงการที่จัดทำขึ้นนั้นมีความจำเป็นมากน้อย หรือมีความสมเหตุสมผลหรือไม่ มีความเป็นไปได้หรือคุ้มค่ากับเงินทุนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพียงไร โครงการเป็นสิ่งที่ต้องการสำหรับกลุ่มเป้าหมายหรือจะได้รับการสนับสนุนแค่ไหน รวมทั้งขนาดและขอบเขตการนำโครงการไปใช้กว้าง หรือแคบ เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินเหล่านี้จะช่วยในการนำมาประมวลสรุปตัดสินใจ สำหรับผู้บริหารหรือแหล่งทุนที่จะตัดสินใจอนุมัติการนำโครงการดังกล่าวไปดำเนินการใช้ต่อไป

2. เพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินโครงการโดยต่อเนื่องต่อไปหรือการขยาย โครงการและการรับรองโครงการ ซึ่งได้แก่ การประเมินภายหลังจากโครงการได้ดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้ว (ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้) เป็นการประเมินเพื่อจะรู้ว่า โครงการดังกล่าวยังมีความจำเป็นต้องจัดให้มีอยู่อีกต่อไปหรือไม่ ผลที่ได้จากการดำเนินโครงการได้รับผลตอบแทนคุ้มค่างบทุนที่สูญเสียไปมากน้อยเพียงใด และโครงการที่ดำเนินการไปนั้น ก่อให้เกิดผลข้างเคียง (Side Effects) ทั้งทางบวกและทางลบหรือไม่

3. เพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงการ ซึ่งเป็นการประเมินเมื่อโครงการ ได้มีการนำไปดำเนินการใช้ระยะหนึ่ง หรือเป็นการประเมินในช่วงการดำเนินโครงการ ทั้งนี้โดยทำการประเมิน เพื่อที่จะปรับปรุงส่วนต่างๆ ของโครงการอันได้แก่

3.1 วัตถุประสงค์ของโครงการ เพื่อที่จะรู้ว่า วัตถุประสงค์ของโครงการกำหนดไว้นั้น เมื่อมีการดำเนินโครงการไปชั่วขณะหนึ่ง มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายหรือไม่ หรือได้รับการยอมรับสนับสนุนร่วมมือจากกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุถึง วัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด

3.2 เนื้อหาของโครงการ เป็นการพิจารณาว่า เนื้อหาสาระหรือกิจกรรมต่างๆ ที่กำหนดไว้ในโครงการมีความครอบคลุมเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ ลำดับขั้นตอนของกิจกรรมเป็นไปตามลำดับที่จะเอื้อต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการเพียงไร นอกจากนั้น ก็ยังพิจารณาอีกว่า เนื้อหาสาระของโครงการดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับภูมิหลังหรือพื้นเพเดิมของกลุ่มเป้าหมายผู้รับบริการจากโครงการมากน้อยเพียงใด

3.3 วิธีการดำเนินโครงการโดยพิจารณาว่าโครงการที่กำลังดำเนินการอยู่นั้น มีกลุ่มเป้าหมายร่วมโครงการเป็นจำนวนเท่าไร ครบหรือไม่ครบตามที่กำหนดไว้ โครงการมีผู้ร่วมงานเพียงพอหรือไม่เท่าไร โครงการมีการดำเนินงาน หรือดำเนินกิจกรรมเป็นอย่างไร กลุ่มเป้าหมายผู้ร่วมโครงการได้รับการเสริมแรง หรือการสร้างแรงจูงใจอย่างไรทำนองนี้ เป็นต้น

3.4 สภาวะแวดล้อมของโครงการ หมายถึง การพิจารณาเกี่ยวกับนโยบายทางการเมืองหรือทางการบริหารของผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการว่าให้การสนับสนุนการดำเนินโครงการหรือไม่ อย่างไร สัมพันธภาพระหว่างผู้ร่วมงานในโครงการมีลักษณะเช่นไร ขัดแย้งกันหรือไม่ เป็นอุปสรรคต่อการที่จะดำเนินการต่อไปเพียงใด ทรัพยากรสนับสนุนอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินโครงการมีเพียงพอมากน้อยเพียงใด ตลอดจนกระทั่งการยอมรับหรือให้การสนับสนุนและการต่อต้านของสาธารณะที่มีต่อโครงการเป็นไปในทิศทางใด เหล่านี้เป็นต้น

4. เพื่อที่จะได้รับข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการให้ความสนับสนุนโครงการจากแหล่งต่างๆ ซึ่งได้แก่ การพิจารณาความสนับสนุนโครงการสาธารณชน การเมือง แหล่งเงินทุน รวมทั้งนักวิชาชีพอื่น ๆ โดยต้องการรู้ว่า แหล่งดังกล่าวนี้มีแหล่งใดบ้างให้การสนับสนุนโครงการอย่างแท้จริง เมื่อมีการดำเนินโครงการอยู่ในขณะนั้น

5. เพื่อที่จะได้รับข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการขัดขวางต่อต้านโครงการจากแหล่งต่าง ๆ ในทางตรงกันข้ามกับวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการในข้อที่สี่ นอกจากเราจะต้องการรู้ถึงแหล่งที่ให้การสนับสนุนโครงการแล้ว ในการดำเนินโครงการใด ๆ ก็ตาม บางครั้งโครงการ ดังกล่าวนั้นก็จะได้รับการขัดขวางต่อต้าน ทำให้การดำเนินโครงการไม่อาจเป็นไปได้โดยสะดวก และวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้ว่าจะไม่ได้รับการตอบสนอง ดังนั้น การรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อพิจารณาว่า แหล่งใดบ้างที่ขัดขวางโครงการจึงเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อจะได้หาทางแก้ไขปรับปรุงให้ดำเนินโครงการให้มีความเป็นไปได้โดยสะดวกต่อไป

6. เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในกระบวนการพื้นฐานต่างๆ ซึ่งหมายถึง การได้รับความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานอื่นที่นอกเหนือจากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการที่ทำการประเมินแต่ทว่ามีผลต่อโครงการ ได้แก่ พื้นฐานด้านการศึกษา ด้านจิตวิทยา ด้านสังคมวิทยา และด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น

สมคิด พรหมจ้อย (2542: 30) ได้สรุปประโยชน์ของการประเมินโครงการไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนโครงการ ตรวจสอบความพร้อมของทรัพยากรต่างๆ ที่จำเป็นในการดำเนินโครงการ ตลอดจนตรวจสอบความเป็นไปได้ในการจัดกิจกรรมต่างๆ
2. ช่วยทำให้การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการมีความชัดเจน
3. ช่วยในการจัดหาข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้า ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการ
4. ช่วยให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จ และความล้มเหลวของโครงการเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจและวินิจฉัยว่าจะดำเนินโครงการในช่วงต่อไปหรือไม่ จะยกเลิกหรือขยายการดำเนินโครงการต่อไป
5. ช่วยให้ข้อมูลที่บ่งบอกถึงประสิทธิภาพของการดำเนินโครงการว่าเป็นอย่างไร

6. เป็นแรงจูงใจให้ผู้ปฏิบัติโครงการ เพราะการประเมินโครงการด้วยตนเอง จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานได้ทราบผลการดำเนินงาน จุดเด่น จุดด้อย และนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากข้อความที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ประโยชน์การประเมินโครงการเป็นตัวบ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ของโครงการนั้นๆ รวมทั้งปัญหา อุปสรรค ในการดำเนินงานเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข และสามารถนำข้อมูลไปประกอบการพัฒนาตัดสินใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามโครงการให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่อไป

1.8 การวางแผนการประเมินโครงการ

การวางแผนการประเมินโครงการเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลวิธีการที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลและการประมวลผล ซึ่งทวีป ศิริรัมย์ (2544: 120 –121) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการวางแผนการประเมินโครงการ ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับโครงการที่จะทำการประเมินโครงการ รายงานต่างๆ เกี่ยวกับโครงการ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการกำหนดประเด็นสาระและสิ่งที่ต้องการประเมินในขั้น ตอนต่อไป

2. กำหนดวัตถุประสงค์และตัวบ่งชี้ของการประเมิน ซึ่งมีวิธีการเช่นเดียวกับการกำหนดวัตถุประสงค์ของแผน หรือโครงการ กล่าวคือ จะต้องมีความเฉพาะเจาะจง (Specific) สามารถวัดได้(Measurable) สามารถบรรลุผลได้ (Achievable or Attainable) ระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ (Result – oriented)และมีขอบเขตเวลาที่แน่นอน(Time – bound) ซึ่งเรียกกันโดยทั่วไปว่า “SMART”

3. พัฒนารูปแบบการประเมิน รูปแบบการประเมิน (Evaluation design) เป็นแผนที่กำหนดว่า จะเก็บสารสนเทศเมื่อไร(When) และจากใคร (From Whom) ระหว่างดำเนินการประเมิน ซึ่งวัตถุประสงค์และตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้ในขั้นตอนที่ 2 จะเป็นตัวกำหนดว่า ควรจะใช้ รูปแบบการประเมินรูปแบบใดจึงจะเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

4. กำหนดวิธีการสุ่มตัวอย่างเพื่อทำการประเมิน วิธีการสุ่มตัวอย่างจะนำมาใช้เมื่อโครงการที่จะประเมินนั้นเป็นโครงการขนาดใหญ่ มีผู้เข้าร่วมในพื้นที่ต่าง ๆ เป็นจำนวนมากนักประเมินจะใช้กลุ่มตัวอย่างของประชาชนที่เข้าร่วมในโครงการมาทำการทดสอบ หรือเก็บข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ และขณะเดียวกันพื้นที่ที่น่ากลุ่มตัวอย่างเหล่านั้น มาทำการประเมินก็อาจจะนำมาประเมินด้วยเช่นเดียวกัน

5. กำหนดชนิดของข้อมูลที่จะเก็บรวบรวม วัตถุประสงค์ของการประเมินจะเป็นตัวกำหนดชนิดของข้อมูลที่จะเก็บรวบรวม เช่น ถ้าวัตถุประสงค์กำหนดไว้ว่า นวัตกรรมอย่างหนึ่งจะสามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ข้อมูลที่จำเป็นจะต้องเก็บก็คือ คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์จำนวนสองกลุ่มที่จะนำมาเปรียบเทียบกัน

6. เลือกและวางแผนการสร้างหรือจัดหาเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระดับพื้นที่บางครั้งอาจจะใช้เครื่องมือการประเมินอย่างหลากหลาย ซึ่งบางชิ้นอาจจะมียุ่แล้วในสถาบันการวิจัยต่าง ๆ หรือนักประเมินจัดสร้างขึ้นเอง หรือจัดหาด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่นอาจจะซื้อมาเพื่อประหยัดเวลาและความพยายาม เป็นต้น

7. วางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกำหนดให้ชัดเจนว่า ใครจะเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล เก็บเมื่อไร จากใคร และจะเก็บอย่างไร

8. การวางแผนการเก็บรวบรวมข้อมูล วัตถุประสงค์ของการประเมินและตัวบ่งชี้จะให้แนวทางในการกำหนดวิธีการในการวิเคราะห์ข้อมูล

9. ประเมินการค่าใช้จ่ายในการประเมิน การเตรียมการเกี่ยวกับงบประมาณที่จะใช้ในการประเมิน ถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้ากิจกรรมการประเมินนั้น ใช้เงินที่ดึงมาจากงบประมาณของโครงการซึ่งนับตั้งแต่เริ่มวางแผนงานโครงการนั้น จะต้องตระหนักถึงข้อจำกัดทางการเงินที่จะได้รับการจัดสรรมาใช้ เพื่อการประเมินโครงการ

10. การวางแผนการจัดทำรายงานและการเผยแพร่ผลการประเมิน การวางแผนในขั้นตอนนี้ นักประเมินโครงการจะต้องกำหนดชนิดของรายงานที่จะเสนอและผู้ที่รับมอบรายงานนั้น

1.9 การประเมินผลและการติดตามผลงานและโครงการ

1.9.1 ความหมายของการประเมินผลและการติดตามผลงานและโครงการ

1. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึงกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้ได้ข้อสรุปผลการดำเนินงานและโครงการ เปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ เป้าหมายหรือเป้าประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับจากงานและโครงการนั้น รวมทั้งผลกระทบหรือผลข้างเคียงที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานและโครงการ เพื่อนำไปใช้ประกอบในการตัดสินใจสั่งการ

2. การติดตามผล (Monitoring) หมายถึง การติดตามงานและโครงการที่กำลังปฏิบัติอยู่ในด้านความสำเร็จ ปัญหา อุปสรรค และข้อบกพร่อง เพื่อทราบผลงานจะได้เร่งรัดปรับปรุงและแก้ไขการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

1.9.2 ความสำคัญของการประเมินผลงานและโครงการ

1. เป็นส่วนสำคัญในการควบคุมคุณภาพของงาน เพื่อให้ได้ข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขพัฒนา หรือให้มีการดำเนินงานใหม่ จนตรงตามเป้าหมายที่ต้องการ

2. เป็นการศึกษาวิเคราะห์เพื่อการปรับปรุง แก้ไข หรือเสนอแนะวิธีการใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานและโครงการ อันเป็นที่ยอมรับและพึงพอใจของผู้ที่ปฏิบัติงาน ทำให้เกิดความตั้งใจและความกระตือรือร้น จึงอาจกล่าวได้ว่าการประเมินผลงานและโครงการเป็นการสร้างขวัญกำลังใจ และความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

3. การประเมินผลงาน และโครงการจะทำให้ผู้บริหารได้ทราบถึงอุปสรรคปัญหา ข้อดี ข้อเสีย ความเป็นไปได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยทำให้ผู้บริหารตัดสินใจในการดำเนินงานตามงานและโครงการนั้นๆ

1.9.3 ลักษณะของการประเมินผลงานและโครงการ

โดยปกติการดำเนินงานและโครงการใด ๆ ก็ตาม ควรจะมีการประเมินผลทั้ง

3 ลักษณะดังนี้

1. การประเมินผลก่อนการดำเนินงาน (Pre-Evaluation) การประเมินผลขั้นนี้อยู่ในขั้นวางแผน ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1.1 การศึกษาสภาพความเป็นไปได้ในการทำโครงการ (Feasibility) เพื่อพิจารณาว่า ควรทำโครงการนี้หรือไม่ โดยดูสภาพความพร้อมด้านบุคลากร การเงินวัสดุอุปกรณ์และสภาพแวดล้อม เป็นต้น

1.2 การประเมินร่างโครงการ (Project Appraisal) เพื่อตรวจสอบดูว่าหัวข้อและเนื้อหาในข้อต่าง ๆ ของโครงการเหมาะสม สอดคล้องและชัดเจนเพียงใด

2. การประเมินผลขณะดำเนินงาน (On-going Evaluation) เป็นการประเมินผลขณะปฏิบัติงาน เพื่อตรวจสอบ ควบคุม และดูความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนรวบรวมปัญหาอุปสรรค สำหรับนำไปปรับปรุง แก้ไข ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายซึ่งต้องมีระบบติดตามงาน (Monitoring System) ขึ้นในการดำเนินงานและโครงการจัดเป็นการประเมินผลขณะดำเนินงาน (Formative Evaluation)

3. การประเมินผลภายหลังการดำเนินงาน (Post Evaluation) เป็นการประเมินผลสรุปหลังการดำเนินงานสิ้นสุดลง (Summative Evaluation) เพื่อตรวจสอบดูว่าได้รับความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายเพียงใด มีผลกระทบ (Impact) หรือผลข้างเคียง (Side effect) อย่างไร

1.9.4 เทคนิคหรือวิธีในการติดตามและประเมินผล

ในการติดตามและประเมินผลงาน อาจใช้เครื่องมือและกิจกรรม ดังนี้

1. เครื่องมือ ได้แก่ แบบสังเกต แบบสอบถาม แบบทดสอบ แบบรายงานผลการปฏิบัติงาน บันทึกการประชุม และแผนปฏิบัติการของโรงเรียน เป็นต้น

2. กิจกรรม ได้แก่ การสังเกต การสอบถามเจ้าหน้าที่ การประชุมปรึกษาหารือ กลุ่มย่อยการประชุมปฏิบัติการ การประชุมสัมมนา การออกเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ เป็นต้น

1.9.5 ผู้มีหน้าที่ติดตามและประเมินผล

ผู้มีหน้าที่ติดตามและประเมินผลงานและโครงการ อาจได้แก่บุคคลต่อไปนี้

1. ผู้ดำเนินโครงการ
2. ผู้ช่วยผู้ดำเนินโครงการ
3. หัวหน้าฝ่าย/หมวด/งาน หรือผู้แทน
4. บุคลากรในงานแผนงาน หรือคณะทำงานแผนงานของโรงเรียน

โดยปกติแล้วผู้ทำหน้าที่ติดตามและประเมินผล ควรจะขึ้นอยู่กับลักษณะของการประเมินผล ดังนี้

1. การประเมินร่างโครงการ ผู้ประเมินควรจะเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความเป็นกลาง ซึ่งอาจจะประกอบด้วยผู้ดำเนินโครงการ ผู้ช่วยผู้ดำเนินโครงการ ผู้แทนจากฝ่ายหรืองาน หรือ คณะทำงานแผนงานของโรงเรียน มาพิจารณาร่วมกัน
2. การประเมินความก้าวหน้าของการดำเนินงาน ซึ่งเป็นการประเมินขณะที่โครงการกำลังดำเนินอยู่ ผู้ประเมินควรจะเป็นผู้ที่รับผิดชอบงานและโครงการหรือฝ่ายหรืองานที่รับผิดชอบดำเนินงานตามงานและโครงการนั้น เพราะจะสามารถนำผลการติดตามและประเมินมาใช้แก้ปัญหาของงานได้ทันที
3. การประเมินผลงาน ซึ่งเป็นการประเมินเมื่อสิ้นสุดโครงการควรเป็นบุคคลภายนอกที่ไม่ได้เป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามงานและโครงการ โดยมีเจ้าของงานและโครงการร่วมดำเนินการอยู่ด้วยในกรณีของการประเมินผลความก้าวหน้าของการดำเนินงาน และการประเมินผลงานที่ต้องการให้เห็นภาพรวมของความก้าวหน้า และผลสำเร็จของการดำเนินงานของงานและโครงการของโรงเรียนผู้ที่เป็นแกนรับผิดชอบดำเนินงาน ควรเป็นงานแผนงานของโรงเรียน ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในเรื่องนี้

1.9.6 แนวทางปฏิบัติในการติดตามและประเมินผลในโรงเรียน

ขั้นที่ 1 ทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องวางแผนร่วมกันว่าจะติดตามงานและโครงการอะไรบ้าง จำนวนกี่ครั้ง เมื่อไร วิธีใด และต้องการข้อมูลอะไรบ้าง ตลอดจนกำหนดว่าใครทำหน้าที่ติดตาม โดยพิจารณาจากงานและโครงการที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีของโรงเรียนเป็นหลัก แต่ถ้าหากโรงเรียนต้องการข้อมูลบางอย่างเพื่อนำผลไปใช้ก็ย่อมสามารถติดตามงานที่นอกเหนือจากแผนปฏิบัติการได้

ขั้นที่ 2 แบบในการประเมินโครงการที่นิยมใช้ คือ CIPP Model เพราะทำให้ได้ข้อมูลที่ช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารเป็นอย่างมาก เป็นแบบที่เข้าใจง่ายและสะดวกในการปฏิบัติ CIPP Model จะประเมินในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. สภาพที่เกี่ยวข้องกับงานและโครงการ (Context) เช่น ชั่วโมงการทำงานของครูปริมาณที่ครูต้องปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนรู้ ช่วงระยะเวลา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นต้น
2. ปัจจัยที่ใช้ในการดำเนินงาน (Input) ปัจจัยนำเข้าหรือตัวป้อน เช่น งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกมีความพอเพียงเหมาะสมหรือไม่ และเป็นไปตามเงื่อนไข หรือข้อกำหนดหรือไม่อย่างไร
3. กระบวนการในการดำเนินงาน (Process) ได้ทำตามแผนที่กำหนด ตามกรรมวิธีหรือลำดับการกระทำหรือไม่ เป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนดหรือไม่ มีปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานหรือไม่ และต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขอย่างไร
4. ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ (Product) ผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามจุดประสงค์ และเป้าหมายของโครงการตามที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด มีผลกระทบอะไรเกิดขึ้นบ้าง

ขั้นที่ 3 จัดทำเครื่องมือในการติดตามและประเมินผล เช่น อาจใช้แบบสังเกต แบบสอบถามสัมภาษณ์ รายงาน หรืออาศัยข้อมูลสถิติและหลักฐานต่าง ๆ ที่มีอยู่หรือจัดเก็บไว้แล้ว ก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสม แต่ที่สำคัญข้อมูลจะต้องถูกต้องตรงประเด็นครบถ้วนและทันสมัยในการจัดการศึกษาของไทย ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามแนวคิด และหลักของความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาและความสอดคล้องสัมพันธ์กับสภาพทางสังคมของชุมชนซึ่งมีเป้าหมายแท้จริงอยู่ที่การพัฒนาบุคคล ให้มีความสามารถในทุกด้าน ทั้งทางร่างกายสติปัญญา จิตใจ และทางสังคม โดยตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือส่งเสริมและพัฒนาแล้ว ได้ร่วมกันสร้างสรรค์และพัฒนาสังคมให้เกิดความสงบสุข

ด้วยเหตุนี้ โรงเรียนซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ในการจัดการศึกษาในระดับปฏิบัติการ จึงควรตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่สำคัญในการจัดบริการทางการศึกษาให้เกิดความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา มีความสอดคล้องสัมพันธ์กับสภาพของชุมชนอย่างกว้างขวาง เป็นไปในลักษณะที่เอื้อต่อทุกคนที่มีความแตกต่างกันในด้านเพศ วัย พื้นฐานทางเศรษฐกิจ และสังคม ให้ทุกคนมีโอกาสและอยู่ในวิสัยที่จะเข้ารับบริการทางการศึกษาอย่างเหมาะสมกับสภาพความต้องการและความสามารถของตนเอง โดยไม่จำเป็นต้องดิ้นรนหรือแสวงหาจากแหล่งอื่น แต่สามารถจะหาได้จากชุมชนที่อยู่ของตนได้ตลอดเวลา ทั้งนี้โดยอาศัยข้อได้เปรียบจากความพร้อมทางด้านปัจจัยทางทรัพยากรในชุมชนนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรบุคคล สถานที่ และการสนับสนุนจากชุมชน ที่พร้อมใจกันให้การสนับสนุนการจัดบริการทางการศึกษา

ดังนั้น การที่สถานศึกษาจะพัฒนาการจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล จึงขึ้นอยู่กับการใช้ทรัพยากรทางการศึกษาที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการจัดการบริการทางการศึกษา นักเรียนจึงเป็นทรัพยากรบุคคลที่เป็นศูนย์กลางของการให้บริการทางการศึกษา การจัดการศึกษาจำเป็นต้องยอมรับความแตกต่างหรือความไม่เท่าเทียมกันของบุคคล เนื่องจากยังมีข้อจำกัดหลายประการที่เป็นตัวกำหนดขีดความสามารถของระบบการศึกษาในการตอบสนองต่อความต้องการในการศึกษา ข้อจำกัดที่สำคัญ เช่น การสนับสนุนจากรัฐขอบเขตการให้บริการทางการศึกษาที่ครอบคลุมพื้นที่กว้างขวางและงบประมาณเป็นต้น อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญอยู่ตรงประเด็นที่ว่า โอกาสของนักเรียนในการที่จะได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ภายใต้การจักระบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียน ฉะนั้นจากหลักการที่ต้องการให้นักเรียนทุกคนมีประสิทธิภาพและมีระเบียบวินัยที่ดีงาม โรงเรียนฟ่องพลอยอนุสรณ์ สำนักงานเขตบางนา สังกัดกรุงเทพมหานคร จึงจำเป็นที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดรูปแบบของการจัดโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโรงเรียนฟ่องพลอยอนุสรณ์ สำนักงานเขตบางนา สังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เพื่อให้ครูได้พัฒนานักเรียนให้มีระเบียบวินัยในตนเองโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด เพื่อชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการดำเนินตามโครงการ จึงได้เลือกใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model ของ Stufflebeam, D.L., ด้วยเหตุผล คือทำให้ได้รับรู้ถึงข้อมูลต่าง ๆ ในการดำเนินโครงการ คือ สภาพที่เกี่ยวข้องกับงานและโครงการ (Context) ปัจจัยที่ใช้ในการดำเนินงาน (Input) ปัจจัยนำเข้าหรือตัวป้อน กระบวนการในการดำเนินงาน (Process) และผลผลิตที่เกิดขึ้นจากโครงการ (Product)

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับวินัยนักเรียน

2.1 ความหมายของวินัย

คำว่า “วินัย” มาจากคำภาษาอังกฤษว่า “Discipline” ได้มีผู้ให้ความหมายไว้มากมายหลายลักษณะดังนี้

ประจักษ์ ปรามบุญเหลือ้ม (2547: 9) สรุปความหมายว่าวินัย หมายถึง ความประพฤติของนักเรียนโดยนักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งหรือระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน นอกจากนี้ยังรวมถึงการให้นักเรียนรู้จักควบคุมตนเอง เห็นพ้องกับข้อบังคับที่กำหนดไว้เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย อันจะนำมาซึ่งความเสมอภาคและเกิดสันติสุขแก่เพื่อนในโรงเรียน เกี่ยวกับวินัย คุณธรรม และ จริยธรรม

นิเวศน์ เต็มประชุม (2550: 9)สรุปความหมายว่า วินัย หมายถึง การปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนและข้อบังคับของสังคม ดังนั้นการส่งเสริมวินัยให้แก่นักเรียน จึงควรครอบคลุมถึงการส่งเสริมพัฒนาให้นักเรียนให้สามารถประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบ แบบแผนและข้อบังคับของโรงเรียนและสังคมได้อย่างเหมาะสม

อรรถพงษ์ เพ็ชรรัตน์ (2551: 14) สรุปความหมายว่าวินัย หมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผนและข้อบังคับของสังคมที่กำหนดขึ้น และสามารถประพฤติปฏิบัติตนอยู่ใน กฎระเบียบแบบแผนและข้อบังคับของโรงเรียน สังคม ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

เฉลิมชัย ศรีชาติ (2551: 14) กล่าวว่าความมีระเบียบวินัย หมายถึง การประพฤติปฏิบัติอย่างมีระเบียบของบุคคลซึ่งกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามระเบียบกฎเกณฑ์ของสังคม เพื่อความสงบสุขของตนเองและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม

วิภาวี วิชยวงษ์ (2551: 14) สรุปความหมายว่าวินัย หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ กติกา บรรทัดฐาน รวมทั้งข้อกำหนดต่าง ๆ ที่คนในสังคมร่วมกันกำหนดไว้เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม ส่วนวินัยในตนเองหมายถึง การปฏิบัติตนของบุคคลที่อาศัยอยู่ในสังคมนั้น ยึดถือและปฏิบัติตามเพื่อก่อให้เกิดความปกติสุขในสังคม

สุภวัณณ์ ฤกษ์จันทร์ (2551: 12) สรุปความหมายว่าวินัย หมายถึง ระเบียบแบบแผน ข้อบังคับที่กำหนดเป็นข้อปฏิบัติร่วมกัน สำหรับควบคุมความประพฤติเพื่อให้การปฏิบัติงานและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายของวินัยที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า วินัย หมายถึงการอยู่ในกฎเกณฑ์ กติกา บรรทัดฐาน รวมทั้งการอยู่ในระเบียบแบบแผนหรือข้อบังคับของสังคม เพื่อความสงบสุขของตนเองและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม

2.2 การปลูกฝังเสริมสร้างและพัฒนาวินัยในตนเอง

การปลูกฝัง เสริมสร้าง และพัฒนาวินัยในตนเองให้แก่เยาวชน ต้องร่วมมือกันหลายฝ่ายสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2541: 8-10) ได้กล่าวถึงสถาบันหรือบุคคลที่มีส่วนในการพัฒนาวินัยในตนเองให้แก่เยาวชนไทย สรุปได้ดังนี้คือ

1. บิดา มารดา บ้านหรือสถาบันครอบครัว เป็นสถาบันที่สำคัญที่สุดและเป็นแหล่งแรกที่ทำหน้าที่ปลูกฝังและหล่อหลอมตลอดจนถ่ายทอดลักษณะอันทรงคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งเรื่องระเบียบวินัยแก่สมาชิกในครอบครัวทั้งทางตรงโดยการอบรมสั่งสอนและทางอ้อม ซึ่งเด็กจะเฝ้าสังเกตลักษณะและการกระทำสิ่งต่าง ๆ ของผู้เลี้ยงดูเพื่อเลียนแบบการกระทำนั้น และบิดา มารดาหรือผู้เลี้ยงดูยังต้องทำหน้าที่ต่อไป แม้เด็กจะเข้าไปรับการศึกษาอบรมในโรงเรียนระดับต่าง ๆ แล้วก็ตาม

2. ญาติผู้ใหญ่และสมาชิกอื่น ๆ ในครอบครัว เป็นผู้มีอิทธิพลต่อการปลูกฝังและหล่อหลอมจริยธรรมด้านต่าง ๆ ให้แก่เด็กในครอบครัวเช่นกัน โดยปกติเด็กจะเรียนรู้เจตคติเชิงจริยธรรมจากผู้ใหญ่โดยตรง ดังนั้นถ้าหากผู้ใหญ่เป็นผู้มีลักษณะเด่นเป็นที่ยกย่องบูชาแก่เด็กมาก เด็กจะมีแนวโน้มที่จะเลียนแบบพฤติกรรมของผู้ใหญ่มากขึ้นเท่านั้น

3. เพื่อนของเด็กเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการกำหนด ค่านิยมทางจริยธรรมด้านต่าง ๆ เช่นกัน โดยเฉพาะวัยรุ่นเวลาจะทำอะไรก็มักจะคล้อยตามเพื่อนการเรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน การเข้าใจกันและกันในระหว่างเด็กวัยเดียวกัน และยังได้มาจากการได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ

4. พระสงฆ์หรือผู้นำทางจริยธรรมและคุณธรรมในหมู่บ้าน ตำบลหรืออำเภอหรือท้องถิ่นที่เด็กอยู่ ซึ่งเป็นที่เคารพนับถือของผู้ใหญ่ในสังคมนั้น และได้รับมอบหมายให้เป็นผู้อบรมสั่งสอนด้านจริยธรรมแก่ประชาชนทั้งเด็กและผู้ใหญ่ การปฏิบัติธรรมของพระสงฆ์หรือผู้นำทางศาสนา ในท้องถิ่นนั้นจะมีอิทธิพลต่อการปลูกฝังจริยธรรมด้านต่าง ๆ แก่เด็กในท้องถิ่นนั้นด้วย

5. สื่อสารมวลชนทุกรูปแบบได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ บทเพลง และหนังสือต่าง ๆ ต่างก็มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการปลูกฝังหรือเปลี่ยนแปลงเจตคติตลอดจนรูปแบบพฤติกรรมของเด็กโดยเฉพาะวินัยในตนเอง ซึ่งถ้าสื่อมวลชนเหล่านี้ไม่สนใจหรือไม่รับผิดชอบในการปลูกฝังจริยธรรมที่ดีแก่เด็ก ก็อาจเป็นเครื่องทำลายหรือขวางกั้นการปลูกฝังหล่อหลอมให้เด็กเป็นผู้มีจริยธรรมที่ดีงามโดยเฉพาะวินัยในตนเอง

6. โรงเรียนหรือสถานศึกษา ซึ่งรวมถึงการจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาการบริหารและการให้บริการต่าง ๆ ในสถานศึกษามีอิทธิพลต่อการปลูกฝังและสร้างเสริมจริยธรรมที่ดี โดยเฉพาะด้านวินัยในตนเอง

7. สถาบันอาชีพ การเข้าสู่อาชีพใดๆ ของบุคคลก็ย่อมมีกฎเกณฑ์ระเบียบแบบแผนปฏิบัติสำหรับกลุ่มอาชีพนั้นๆ กฎเกณฑ์ระเบียบดังกล่าวนี้จะช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ปรับตัวอยู่ร่วมในกลุ่มอาชีพดังกล่าวได้ในที่สุด ดังนั้นสถาบันอาชีพแต่ละอาชีพก็มีส่วนที่สำคัญต่อการเสริมสร้างวินัยให้กับผู้ประกอบอาชีพดังกล่าว

8. สถาบันการเมือง ที่หมายถึง คณะรัฐบาลและพรรคการเมืองมีส่วนสำคัญในฐานะเป็นองค์กรกำหนดนโยบายแนวทางการบริหารประเทศ ตลอดจนการควบคุมการปฏิบัติงานราชการของข้าราชการประจำให้ตอบสนองนโยบายของรัฐบาลจะเห็นได้ว่าการปลูกฝังหรือเสริมสร้างวินัยในตนเองให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียน มีช่องทางที่หรือความรับผิดชอบของผู้หนึ่งผู้ใด หรือสถาบันใดสถาบันหนึ่งเท่านั้น แต่ต้องอาศัยความร่วมมือและความรับผิดชอบจากทุกฝ่าย โดยเริ่มตั้งแต่ผู้ปกครองนักเรียน เครือข่ายผู้ปกครองสื่อมวลชน พระสงฆ์ หรือผู้นำทางศาสนา ครู กลุ่มเพื่อนนักเรียน สภานักเรียนและองค์กรต่าง ๆ ในสังคม

วาเลต (Valett. 1986: 109) ได้เสนอวิธีการที่จะพัฒนาการฝึกระเบียบวินัยของเด็กไว้ 10 ขั้นตอน ดังนี้

1. การทำความเข้าใจในประสิทธิภาพของวินัย
 2. การพิจารณาความต้องการและความสนใจของเด็ก
 3. การกำหนดเป้าประสงค์และความคาดหวังในการปฏิบัติตามวินัย
 4. การสร้างกฎเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตามวินัย
 5. การวางแผนและการคาดคะเนผลที่จะได้รับ
 6. การให้คำปรึกษาหารือร่วมมือกันในการปฏิบัติตามกฎวินัยที่ได้วางไว้
 7. การบันทึกพฤติกรรมของเด็กที่ปฏิบัติตามวินัย
 8. การให้รางวัลจากผลของการปฏิบัติตามที่วินัยที่ถูกต้อง
 9. การแสดงให้เห็นผลของการไม่ปฏิบัติตามวินัยที่กำหนดไว้
 10. การประเมินผลที่ได้ปฏิบัติตามทั้งหมดเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น
- มาลี จุฑา (2542: 285-286) กล่าวว่า การสร้างวินัยตามพัฒนาการของเด็กมีขั้นตอน

ดังนี้คือ

ขั้นที่ 1 ความรู้สึกว่าตนเป็นผู้กระทำเอง (Sense of agency) เด็กเริ่มรู้ตัวว่าตนเคลื่อนไหวร่างกายส่วนต่างๆ ของตนได้ เช่น จะคืบ คลาน เกาะสิ่งต่างๆ

ขั้นที่ 2 มีความรู้สึกว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งทำไม่ได้ (Sense of accountability) เนื่องจากประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เด็กได้รับ เด็กจะรู้จักจำแนกได้ว่าการกระทำอย่างเดียวกันในกรณีหนึ่งทำได้ แต่กรณีอื่นทำไม่ได้

ขั้นที่ 3 ความรู้สึกรับผิดชอบ (Sense of responsibility) จากการสังเกตเปรียบเทียบวิเคราะห์ และหาเหตุผลด้วยวิธีต่าง ๆ เด็กจะเกิดความรู้สึกว่าตนต้องรับผลของการกระทำของตน ถ้าตนทำดีผลจะเกิดแก่ตน ถ้าทำสิ่งที่ไม่ถูกต้องจะได้รับผลร้าย เด็กจะยินดีรับผิดชอบและชอบในการกระทำของตน เป็นความรู้สึกที่จะทำให้เด็กทำตามระเบียบแบบแผนที่ต้องการโดยไม่ต้องมีการบังคับ

สมจิตต์ สุวรรณวงศ์ (2542: 44-45) ได้เสนอหลักปฏิบัติในการสร้างวินัยในตนเองให้แก่เด็ก มีหลักปฏิบัติ ดังนี้

1. ความแน่นอนสม่ำเสมอ กำหนดกิจวัตรประจำวันให้เด็กทำได้อย่างสบายใจ เด็กรู้จักกำหนดการของตัวเองล่วงหน้า เช่น รู้กำหนดการกินอาหาร อาบน้ำ เล่น นอน การตั้งเกณฑ์ต้องมีความสำคัญและเด็กทำตามได้ เด็กต้องรู้ว่าผู้ใหญ่ต้องการอะไรจากตนเพื่อตัดสินใจได้แน่นอน
2. การชมเชยให้กำลังใจ เด็กต้องการกำลังใจ ความสนใจ การยอมรับจากผู้ใหญ่ ชมเชยเมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมดี
3. การทำเป็นตัวอย่างเด็กจะเลียนแบบสิ่งรอบตัวจึงควรทำเป็นตัวอย่างที่ดีให้เด็กเห็น

4. การใช้เหตุผลที่ถูกต้องตามสถานการณ์ เด็กมีความแตกต่าง ทั้งทางร่างกายและจิตใจขึ้นกับเวลาและสถานการณ์ ก่อนจะใช้วินัยกับเด็ก ต้องดูว่าเด็ก หิว เหนื่อย ป่วย หรือเด็กเล็กเกินไปกว่าที่จะเป็นไปตามความคาดหวัง

5. การลงโทษเพื่อให้เกิดวินัยในตนเองอาจทำได้หากพูดชี้แจงหรือทำวิธีต่าง ๆ ไม่สามารถแก้ไขได้ก็ต้องมีการลงโทษ แต่ไม่รุนแรงนัก เช่น การไม่ยอมรับในสิ่งที่เด็กทำหรือแสดงพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง การงดปฏิบัติบางอย่าง หรืองดสิทธิบางประการ การจำกัดบริเวณหรือไม่พูดด้วยระยะเวลาหนึ่ง

กาญจนา ศรีภาพสินธุ์ (2544: 8-9) กล่าวว่า การปลูกฝังหรือเสริมสร้างนักเรียนให้เป็นผู้มีวินัยในตนเองนั้น โรงเรียนจะต้องให้ความสำคัญ ได้แก่

1. ควรคำนึงถึงสิทธิและความรับผิดชอบของนักเรียนในการมีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนในการกำหนดกฎระเบียบต่าง ๆ ตลอดจนการปกครองดูแลกันเอง เพราะการที่เด็ก ๆ ได้รับการยอมรับให้ทำอะไร ได้ด้วยตนเองอย่างแท้จริง

2. ปรัชญา ความมุ่งหมาย ตลอดจนวิธีดำเนินการด้านวินัยนักเรียน ควรเป็นเรื่องที่ทุกฝ่ายทั้งผู้บริหาร ครูอาจารย์ นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียนมีความเห็นร่วมกัน เพื่อเป็นการง่ายในการนำไปใช้บังคับและเพื่อพัฒนาบุคลากรทุกฝ่ายไปพร้อม ๆ กัน

3. กฎระเบียบที่กำหนดขึ้นใช้บังคับจะต้องมีเหตุผลเพียงพอและกำหนดขึ้นเท่าที่ที่มีความจำเป็น เพื่อให้กิจการต่าง ๆ ของโรงเรียนดำเนินไปได้ด้วยดีเท่านั้น หากมีมากเกินไปทำให้นักเรียนรู้สึกถูกบีบบังคับหรือขาดเสรีภาพ

4. นโยบายและวิธีดำเนินการปกครองนักเรียนควรเขียนให้ปรากฏชัดและพิมพ์ลงในคู่มือนักเรียน ครูและผู้ปกครองทุกปี ถ้อยคำและภาพที่ใช้ก็ควรเน้นที่เข้าใจง่าย และควรเน้นความสำคัญไปที่ความรับผิดชอบและพฤติกรรมที่มุ่งหวังมากกว่าจะเน้นไปที่พฤติกรรมที่เป็นความผิดและการลงโทษนักเรียน คู่มือดังกล่าวนี้ทุกคนควรจะได้อ่านเมื่อเริ่มต้นปีการศึกษาใหม่ทุกปี เพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนความจำ

5. ควรมีการทบทวนและปรับเปลี่ยนกฎระเบียบต่าง ๆ ที่กำหนดไว้สำหรับใช้ในห้องเรียนและในโรงเรียนอยู่เสมอเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง

6. ครู อาจารย์ ในโรงเรียนจะต้องวางแผนดำเนินการสอนและมีกิจกรรมการเรียนที่เหมาะสมและน่าสนใจสำหรับนักเรียนทุกคน

7. ควรมีการจัดระเบียบชั้นที่ดี มีการทำความเข้าใจกับนักเรียนในเรื่องการงานที่นักเรียนจะต้องรับผิดชอบ ตลอดจนขอบเขตการปฏิบัติตนตามมาตรฐานความประพฤติ ปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามความมุ่งหวังของทางโรงเรียน

8. ครูประจำชั้นและบุคคลอื่น ๆ ที่มีหน้าที่ปฏิบัติงานใกล้ชิดกับนักเรียนโดยตรง จะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการเจริญเติบโตหรือพัฒนาการของนักเรียน เพื่อจะได้เข้าใจพฤติกรรมของนักเรียนที่มีลักษณะเฉพาะในแต่ละวัย ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถเหลือแก้ไขปัญหานักเรียนได้อย่างถูกต้องและด้วยความเห็นอกเห็นใจ

9. ครูอาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนจะต้องตระหนักอยู่เสมอในเรื่องที่ตนมีส่วนอย่างยิ่งในการสร้างความรู้สึกของนักเรียนทุกคน ให้เขารู้สึกว่าตนเองเป็นคนดีมีคุณค่าเท่าเทียมกับคนอื่นเช่น จะต้องช่วยให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสประสบความสำเร็จในงานที่ทำ และได้รับการยกย่องหรือเป็นที่ยอมรับของคนอื่นอยู่เสมอ ต้องส่งเสริมให้เด็ก ๆ มีส่วนร่วมกับเพื่อน ๆ ในกิจกรรมต่าง ๆ ที่สร้างสรรค์โดยงานที่มอบหมายจะต้องพอเหมาะกับความรู้อุณหภูมิความสามารถของเด็กแต่ละคนเป็นต้น

10. ผู้บริหารและครูจะต้องมีความสม่ำเสมอในการรักษาระเบียบวินัยในชั้นเรียนและในโรงเรียนให้เป็นไปตามที่ตกลงกันไว้ด้วยความจริงใจและด้วยความยุติธรรม จะเห็นได้ว่า วิธีการพัฒนาระเบียบวินัยของเด็กเป็นภาระหน้าที่ของผู้ปกครอง ครูอาจารย์ และผู้ใกล้ชิดกับนักเรียน และในการกำหนดระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับต่าง ๆ นั้น ควรคำนึงสิทธิและความรับผิดชอบของนักเรียนในการมีส่วนร่วมกับการโรงเรียนในการกำหนดระเบียบหรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและยอมรับในการปฏิบัติตนตามระเบียบอย่างเต็มที่ อันจะก่อให้เกิดการมีวินัยในตนเองโดยไม่มีการบีบบังคับ

กล่าวโดยสรุป ความสำคัญและความจำเป็นในการปลูกฝังและเสริมสร้างพัฒนาความมีระเบียบวินัย คือ วินัยในตนเองจะช่วยส่งเสริมให้เด็กเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูงสามารถควบคุมตนเองได้ด้วยสติ เข้าใจในกฎเกณฑ์ระเบียบในสังคมและอยู่ร่วมกันได้ในวิถีทางแห่งตนและต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายร่วมมือกัน

2.3 บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมวินัยนักเรียน

มีนักวิชาการเสนอแนวคิดเกี่ยวกับ บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนกับวินัยนักเรียนไว้หลายแนวคิด ดังนี้

ประหยัด ชิดทอง (2534: 49-51) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารควรสนับสนุนให้แรงจูงใจที่เอื้ออำนวยต่อการรักษาความมีวินัยของนักเรียน ดังนี้

1. ผู้บริหารควรรู้ถึงสถานการณ์ด้านพฤติกรรมนักเรียนที่โรงเรียนว่าเป็นอย่างไร
2. ผู้บริหารควรจัดคณะทำงานเพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน
3. ผู้บริหารควรกำหนดข้อตกลงที่แน่นอนระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครองในเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน

กาญจนา ศรีภาพสินธุ์ (2535: 238) กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหาร พอสรุปได้ว่า ผู้บริหารจะต้องประสานงานกับคณะครูทั้งหมด ในการวางมาตรฐานความประพฤติของนักเรียนต้องมีความจริงใจ มีความยุติธรรม และมีความสม่ำเสมอในการรักษาระเบียบวินัยของนักเรียนโดยให้ครูมีส่วนร่วมในการจัดระบบระเบียบและจัดการในชั้นเรียนให้มีบรรยากาศ เพื่อเป็นการกระตุ้นและส่งเสริมที่จะทำให้เด็กมุ่งมั่นที่จะประพฤติปฏิบัติไปในทางที่ดี โดยส่งเสริมให้นักเรียนร่วมกิจกรรมที่สร้างสรรค์ของชั้นเรียน มอบหมายงานที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา การยกย่อง ชมเชย

นักเรียนบ่อย ๆ เพื่อพัฒนาความรู้สึกภาคภูมิใจและทัศนคติที่ดีให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนให้มากขึ้น จะทำให้เด็กเห็นคุณค่าของตนเองว่าดีทัดเทียมกับคนอื่น ซึ่งจะส่งผลให้เด็กเกิดความมั่นใจในเกียรติและศักดิ์ศรีของตนและมุ่งมั่นรักษาเกียรติประวัติของตนให้ได้อยู่เสมอตลอดไปในชีวิตของเขา

สิทธิชัย คำวรรณ (2541: 67) บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมวินัยในตนเองของนักเรียนควรมีการดำเนินการ ดังนี้

1. ควรมีการวางแผนร่วมกันจากหลายๆ ฝ่าย ทั้งคณะครูในโรงเรียน คณะกรรมการนักเรียนผู้ปกครองนักเรียน
2. ควรมีการกำหนดบทบาทผู้ที่รับผิดชอบให้ชัดเจน โดยผู้บริหารโรงเรียนต้องกำกับดูแลอย่างใกล้ชิดและให้ความสำคัญกับงานวินัยนักเรียนเท่ากับงานด้านอื่น
3. ควรมีการกระตุ้นและเสริมแรงสำหรับนักเรียนที่กระทำความดีอย่างสม่ำเสมอและจริงจังมีการเผยแพร่เกียรติคุณต่อสาธารณชนให้เป็นที่ประจักษ์
4. ควรมีการประสานงานกับบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ดำเนินงานสำเร็จและมีประสิทธิภาพ
5. ควรมีการประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ มีรูปแบบที่ชัดเจนและให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมเพื่อนำผลการประเมินไปใช้เป็นแนวทางปรับปรุงงานส่งเสริมวินัยนักเรียนต่อไป
6. ควรจัดทำคู่มือส่งเสริมงานวินัยนักเรียนให้เหมาะสมในแต่ละจังหวัด อำเภอ หรือโรงเรียน
7. ควรจัดทำสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น วารสาร สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ เพื่อส่งเสริมคุณธรรมและค่านิยมแก่ประชาชนและผู้ปกครอง

ส่วน กิตติมา ปรีดีติลล (2542: 170) กล่าวว่า เพื่อให้การรักษาวินัยของโรงเรียนเป็นไปด้วยดี ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดประชุมครูเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับระเบียบวินัยของโรงเรียนให้เกิดความเข้าใจตรงกันและร่วมมือกันดูแลรักษาวินัย ส่วนการแก้ไขความผิดเกี่ยวกับวินัยโดยการลงโทษ ควรให้มีคณะกรรมการร่วมรับรู้และพิจารณาตัดสินด้วยความยุติธรรม และรอบคอบที่สุด ซึ่งดีกว่าการตัดสินด้วยคนๆ เดียวให้มีการบันทึกความผิดไว้ทุกครั้ง และหากมีความจำเป็นในการลงโทษควรมีการมุ่งแก้พฤติกรรมมากกว่าการแก้แค้นที่นักเรียนทำผิด

พนัส หันนาคินทร์ (2542: 304) ก็ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารโรงเรียน กับการรักษาวินัย ดังนี้

1. การสร้างนโยบายเกี่ยวกับการรักษาและส่งเสริมวินัย โดยอาจจะมอบหมายให้คณะครูเป็นผู้พิจารณา กำหนดระเบียบ ข้อบังคับ ที่จำเป็นโดยคำนึงถึงความเจริญที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนและสอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ
2. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานความประพฤติ เพื่อเตือนให้นักเรียนรักษาคำมั่นหรือมาตรฐานที่ตนเองได้มีส่วนร่วมสร้างขึ้น
3. ให้ความสนับสนุนคณะครูในการปฏิบัติงานและชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจ กรณีได้ลงโทษนักเรียน

4 การจัดการกับนักเรียนที่ส่งไปหาครูใหญ่ซึ่งจะต้องพิจารณาได้สวนให้รอบคอบตามแต่กรณีการที่จะให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติอยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียนอย่างจริงจัง

กล่าวโดยสรุป การส่งเสริมความมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนอย่างไรได้ผลนั้น ผู้บริหารต้องตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องปฏิบัติด้วยความละเอียด สุขุม รอบคอบ และจริงจัง เพื่อเกิดประโยชน์แก่เด็กนักเรียนให้มากที่สุด เพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียนมีการปรับปรุงตัวที่ดีที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมและระเบียบของสังคม เพื่อให้นักเรียนเป็นคนดีของสังคมและประเทศชาติเพราะประเทศชาติในวันนี้ต้องการคนดี คนเก่ง และมีคุณธรรมอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขโดยคำนึงถึงนโยบายที่สอดคล้องกับฝ่ายบริหารระดับสูงและเป็นไปตามนโยบายระดับชาติซึ่งเป้าหมายที่สำคัญก็คือ เพื่อส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนนั่นเอง

3. สภาพบริบทของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์

3.1 ข้อมูลทั่วไปและประวัติความเป็นมาของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์

โรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ สำนักงานเขตบางนา สังกัดกรุงเทพมหานครตั้งอยู่เลขที่ 17 ซอยลาซาล 55 หมู่บ้านศรีพงษ์ ถนนสุขุมวิท 105 แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพมหานคร Website <http://www.smileschool-whitenet\pongployanusorn.com> Email:ppans@asianet.go.th เปิดทำการสอนเมื่อวันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2481 เดิมชื่อโรงเรียนเทศบาลบางนา 3 บัณฑิตวิทยาลัย โดยนายผ่อง - นางพลอย บัณฑิต ได้สร้างโรงเรียนในที่ดินของตนเอง เป็นอาคารชั้นเดียว จำนวน 4 ห้องเรียน พ.ศ. 2508 โอนเข้าสังกัดเทศบาลนครกรุงเทพมหานคร จนถึง พ.ศ. 2510 นายสะอาด และนางสุภาพ ศรีพงษ์ ทายาทผู้สืบทอดมรดกได้บริจาคที่ดินจำนวน 2 ไร่ 3 งาน 48 ตารางวา ให้สร้างอาคารเรียนใหม่ เพื่อความสะดวกในการเดินทางของนักเรียนและเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ เพื่อเป็นอนุสรณ์แด่ผู้ก่อตั้งโรงเรียน

ปัจจุบันโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ สำนักงานเขตบางนา เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาล ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีนักเรียนจำนวน 1,331 คน นักเรียนชาย 660 คน นักเรียนหญิง 671 คน ผู้บริหาร จำนวน 4 คน ข้าราชการครูจำนวน 59 คน เจ้าหน้าที่ธุรการ 1 คน พี่เลี้ยงเด็กจำนวน 8 คน และนักการภารโรง 4 คน รวมบุคลากรทั้งหมด 76 คน ทางโรงเรียนมีการพัฒนาในทุกด้าน โดยมีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการเครือข่ายผู้ปกครองนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและพัฒนาโรงเรียน

ผู้บริหารโรงเรียน

นายวิวัฒน์ เรืองทรัพย์	ผู้อำนวยการโรงเรียน
นางจินดารัตน์ เชาว์พาณิชย์เจริญ	รองผู้อำนวยการ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป
นางอนุรัตน์ อำพรวิชัย	รองผู้อำนวยการ ฝ่ายบริหารงานงบประมาณ
นายชัยยันต์ ปาจารย์พันธ์	รองผู้อำนวยการ ฝ่ายบริหารงานวิชาการและงานบุคคล

ข้าราชการครูโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์

ตำแหน่ง	จำนวน
ผู้อำนวยการ รับเงินเดือนในอันดับ คศ.3	1
รองผู้อำนวยการ รับเงินเดือนในอันดับ คศ. 2	3
ครู รับเงินเดือนอันดับ คศ.3	8
ครู รับเงินเดือนอันดับ คศ.2	23
ครู รับเงินเดือนอันดับ คศ.1	14
ครูผู้ช่วย รับเงินเดือนอันดับ ครูผู้ช่วย	10
รวม	59

จำนวนครูและบุคลากรแยกตามวุฒิการศึกษา

ชาย	วุฒิการศึกษา	หญิง	รวม
4	ปริญญาโท	7	11
6	ปริญญาตรี	36	42
1	กำลังศึกษาปริญญาโท	5	6
11	รวม	48	59

จำนวนนักเรียนแยกตามรายชั้นเรียน

ชั้น	ชาย	หญิง	รวม
อนุบาล 1	67	80	147
อนุบาล 2	49	64	113
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	85	87	172
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	110	96	206
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	76	77	153
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	93	93	186
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	95	85	180
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	85	89	174
รวม	660	671	1,331

สถานที่ตั้ง

โรงเรียนฝ่องพลอยอนุสรณ์ สำนักงานเขตบางนา สังกัดกรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่เลขที่ 17 หมู่ 7 ซอยลาซาล 55 ถนนสุขุมวิท 105 แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพมหานคร Website <http://www.smileschool-whitenet\pongployanusorn.com> Email:ppans@asianet.go.th เปิดสอนระดับอนุบาล - ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2

ต้นไม้ประจำโรงเรียน

ต้นเฟื่องฟ้า

ความหมาย : เป็นดอกไม้ที่ทนทาน ให้ความสดใส ทนทาน

หมายถึง : ความหนักแน่นอดทน

สีประจำโรงเรียน

สีฟ้า – ขาว

สีฟ้า หมายถึง ความสง่างาม ความสดใส หนักแน่น มั่นคง

สีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์ ความสงบแห่งจิตใจ

ปรัชญาของโรงเรียน

สุวิชาโน ภวํ โหติ ผู้รู้ดี เป็นผู้เจริญ

คำขวัญโรงเรียน

เรียนดี กีฬาเด่น เน้นคุณธรรม ดำรงความเป็นไทย

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มีวินัย ใฝ่ศึกษา กิจกรรมก้าวหน้า รักษาคุณธรรม

วิสัยทัศน์

มุ่งเน้นให้นักเรียน มีคุณธรรมจริยธรรม เป็นคนดีของสังคม มีความเป็นเลิศทางวิชาการ ก้าวทันเทคโนโลยี มีความเป็นไทย ภูมิใจในสถาบัน รู้เท่าทันสภาพความเปลี่ยนแปลงของสังคม

พันธกิจ

1. นักเรียนได้รับประทานอาหารที่ดีมีคุณค่าต่อร่างกาย รู้จักเลือกซื้ออาหารที่มีประโยชน์
2. นักเรียนได้รับการดูแลเอาใจใส่ ปลอดภัยจากอุบัติเหตุ และภัยสังคม
3. นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ มีความสุขได้เรียนรู้ตามศักยภาพตนเอง
4. ครูและบุคลากรได้รับสวัสดิการที่ดี ได้รับการส่งเสริมให้เจริญก้าวหน้าในวิชาชีพครู
5. ผู้ปกครองและชุมชนได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างสม่ำเสมอและทันต่อเหตุการณ์
6. ผู้ปกครองและชุมชนร่วมวางแผนพัฒนาโรงเรียน และพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
7. ผู้บริหาร บริหารงานแบบประชาธิปไตย โดยให้บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วม

เป้าหมาย

1. พัฒนาศักยภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการศึกษา
2. เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ดำรงความเป็นไทย
3. พัฒนาทักษะทางภาษาสู่ความเป็นสากล
4. นำเทคโนโลยีมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการค้นคว้า และใช้ในชีวิตประจำวัน
5. บริหารโรงเรียนโดยฉันทกกำลังทั้งสังคม

จุดเน้น

นักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐาน (Smart School) โรงเรียนฟองพลอยอนุสรณ์ จะต้องบรรลุความเป็นโรงเรียนคุณภาพมาตรฐาน (Smart School) และต้องธำรงรักษาคุณภาพรวมทั้งพัฒนาความก้าวหน้า ก้าวทันโลก จะทำงาน เชิงรุกในการพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง และมีเป้าหมายสำคัญอยู่ที่คุณภาพของนักเรียน

3.2 สภาพระเบียบวินัยนักเรียนโรงเรียนฟองพลอยอนุสรณ์

โรงเรียนฟองพลอยอนุสรณ์ สำนักงานเขตบางนา สังกัดกรุงเทพมหานคร ได้มีโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาดให้สอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนฟองพลอยอนุสรณ์ “ มีวินัย ใฝ่ศึกษา กิจกรรมก้าวหน้า รักษาคุณธรรม ” โดยฝ่ายบริหารงานทั่วไปและฝ่ายปกครองเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ ผลการดำเนินงานตามโครงการพบว่า นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในเกณฑ์ดี แต่ยังมีนักเรียนบางกลุ่มที่มีพฤติกรรมด้านการมีวินัยในตนเองต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่โรงเรียนกำหนด และความประพฤติที่ไม่เหมาะสม เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ในปีการศึกษา 2553 โรงเรียนได้ดำเนินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด เป็นโครงการต่อเนื่องโดยกำหนดวัตถุประสงค์ในการพัฒนาวินัยนักเรียน 9 ด้าน คือ การแต่งกาย การประหยัด การตรงต่อเวลาหน้าที่ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ เคารพสิทธิผู้อื่น ความอดทนอดกลั้น ความเป็นผู้นำ และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและสังคม ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนเป็นคนดีมีคุณธรรมและจริยธรรมที่ดั่งงามอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

3.3 โครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องอนุสรณ์

โครงการ การพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด
หน่วยงานที่รับผิดชอบ โรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์
ปีการศึกษา 2553

1. หลักการและเหตุผล

โรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ เป็นโรงเรียนหนึ่งระดับประถมศึกษา สังกัด กรุงเทพมหานคร ที่มีจุดมุ่งหมายในการให้การศึกษาระดับพื้นฐานแก่นักเรียน นอกจากการเรียนการสอนที่จัดให้นักเรียนตามปกติแล้วในงานพัฒนาด้านต่างๆ เช่นระเบียบวินัยนักเรียนก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้การผลิตนักเรียนที่มีคุณภาพของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ สามารถบรรลุเป้าหมายตามปณิธานและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ที่ตั้งไว้

การพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด เพื่อให้นักเรียนได้มีการพัฒนาในด้านการมีระเบียบวินัยในตนเองในด้านต่างๆ มากยิ่งขึ้น ทำให้การปกครองดูแลมีปัญหาน้อยลงและเป็นการเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานให้มากยิ่งขึ้น โดยไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียน และการที่โรงเรียนเข้มงวดเรื่องระเบียบวินัยนั้นเท่าที่จำเป็นเป็นการเพิ่มความดีงามให้กับชีวิตของนักเรียนโดยตรง เพื่อปลูกฝังสิ่งที่ดีงาม สร้างอนาคตที่ดีในวันข้างหน้าและประโยชน์ก็ตกอยู่กับนักเรียนไปตลอดชีวิต

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตรา 24 ระบุว่าจัดการกระบวนกรเรียนรู้ให้จัดการเรียนการสอน โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในทุกวิชาส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตลอดจนมีการประสานร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ นโยบายด้านการศึกษาและ แผนพัฒนาการศึกษา กรุงเทพมหานคร (พ.ศ. 2553 – 2556) ล้วนมุ่งเน้นให้พัฒนามนุษย์เป็นสำคัญ โดยมีกรอบความคิดให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาและยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง มุ่งพัฒนาสู่สังคมที่ดี มีความสุขยั่งยืน โดยเสริมสร้างคุณภาพคน ให้เป็นคนดีมีคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต ไม่เบียดเบียนผู้อื่น และจากการวิเคราะห์สภาพปัญหาด้านวินัยของนักเรียนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ พบว่านักเรียนจำนวนหนึ่งที่ขาดวินัยในตนเอง สืบเนื่องจากการมาสาย การแต่งกาย การประหยัด การตรงต่อเวลา/หน้าที่ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ เคารพสิทธิผู้อื่น ความอดทนอดกลั้น ความเป็นผู้นำ และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและสังคม จึงต้องการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนให้มีคุณลักษณะที่ดียิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 2.1 ปลุกฝังให้นักเรียนตระหนักถึงคุณธรรม จริยธรรมที่ดี
- 2.2 นักเรียนโรงเรียนฝ่องพลอยอนุสรณ์มีระเบียบวินัยที่ดีเป็นที่พึงประสงค์

3. เป้าหมาย

- 3.1 ด้านปริมาณ นักเรียนโรงเรียนฝ่องพลอยอนุสรณ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 จำนวน 530 คน
- 3.2 ด้านคุณภาพ นักเรียนโรงเรียนฝ่องพลอยอนุสรณ์มีระเบียบวินัยที่ดีเป็นที่พึงประสงค์ของโรงเรียน สังคมและประเทศชาติ

4. ลักษณะโครงการ

เป็นโครงการต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา

5. แนวทางการดำเนินการ

- 5.1 ประชุมคณะครู นักเรียน และผู้ปกครองเพื่อระดมความคิดและแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน
- 5.2 เสนอโครงการเพื่อขออนุมัติ
- 5.3 ประชุมคณะกรรมการเพื่อจัดทำแผนงาน กำหนดขอบเขตและผู้รับผิดชอบ
- 5.4 ดำเนินงานตามแผนที่วางไว้
- 5.5 สรุปและประเมินผลโครงการ

ตารางปฏิบัติงาน

แนวทางการ	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.
	53	53	53	53	53	.53	53	53	54	54	54
1. ประชุมครูและ คณะกรรมการ ที่เกี่ยวข้อง	↔										
2.เสนอโครงการเพื่อ อนุมัติ		↔									
3. ประชุมคณะกรรมการ และนักเรียนที่เกี่ยวข้อง จัดทำแผนตามแผนที่วาง ไว้		↔									
4. ดำเนินงานตามแผนที่ วางไว้											↔
5.สรุปและประเมิน โครงการ											↔

6. งบประมาณ

ใช้งบประมาณบำรุงการศึกษากรุงเทพมหานคร 10,000 บาท

7. ปัญหาและอุปสรรค

เนื่องจากนักเรียนมีจำนวนมากการดูแลสอดส่องและเกิดพฤติกรรมอาจไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร

8. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

นักเรียนโรงเรียนฟองพลอยุธยาธนบุรีมีระเบียบวินัย มีคุณธรรม จริยธรรมที่ดีงามมี
คุณลักษณะเป็นอันพึงประสงค์ของโรงเรียน ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ

9. การวัดผลประเมินผล

9.1 แบบประเมินโครงการ 9.2 สังเกตพฤติกรรม

4. แนวทางการดำเนินงานการประเมินโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ ยุวกาชาด

แนวทางการดำเนินงานประเมินผลโครงการในโรงเรียนฝ่องพลอยอนุสรณ์

แนวทางการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาดเป็นภาพสะท้อนถึงระเบียบวินัยนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด มาใช้ในการพัฒนาผู้เรียน และแสดงถึงความพยายามนำวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด มาประยุกต์ใช้ในการบริหารและจัดการศึกษาอย่างชัดเจนโดยมีรูปแบบที่หลากหลายตามความเหมาะสมของสถานศึกษาที่จะพัฒนาผู้เรียนด้านระเบียบวินัยได้อย่างดีที่สุดพร้อมกับสร้างสรรค์สภาพการดำเนินงานที่ผู้เกี่ยวข้องทุกส่วนมีส่วนร่วมและได้ส่งเสริมพัฒนาเยาวชนและสังคมที่ดั่งงามสงบสุขควบคู่กันไป

การประเมินโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนฝ่องพลอยอนุสรณ์ ครั้งนี้เป็นการประเมินโครงการตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 เป็นต้นมา ซึ่งทางคณะกรรมการดำเนินโครงการได้ดำเนินการตามรูปแบบการประเมินไปแล้วซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

กรอบการประเมิน

ผู้ประเมินใช้รูปแบบซีบีไอโมเดล (CIPP Model) ในการประเมินครั้งนี้โดยมุ่งประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ ประเมินด้านสภาพแวดล้อมหรือบริบท (Context Evaluation: C) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation: I) ด้านกระบวนการ (Process Evaluation: P) และด้านผลผลิต (Product Evaluation: P) ซึ่งในแต่ละด้านได้นำเสนอรายการที่ต้องประเมินแหล่งข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนในวิธีทางลูกเสือและยุวกาชาด ของโรงเรียนฝ่องพลอยอนุสรณ์ ที่ได้ดำเนินการไปแล้วโดยมีรายละเอียดแต่ละด้านต่อไปนี้

ตาราง กรอบการประเมิน

สิ่งที่มุ่งประเมิน	รายการที่มุ่งประเมิน	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้
1. การประเมินด้านสภาพแวดล้อมหรือบริบท	1.1 หลักการความเป็นมา และ ความสำคัญ 1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ 1.3 ความเหมาะสมของ โครงการนโยบายและเป้าหมาย ของโรงเรียน	- ครู - ผู้บริหาร	แบบสอบถาม
2. การประเมินด้านปัจจัยนำเข้า	2.1 ความสามารถและจำนวน บุคลากรผู้รับผิดชอบ โครงการ 2.2 วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นตาม ที่ต้องการ 2.3 งบประมาณ		
3. การประเมินด้านกระบวนการ	3.1 การวางแผนการดำเนินงาน 3.2 การจัดกิจกรรม 3.3 การพัฒนาบุคลากร 3.4 การนิเทศติดตามและ ประเมินผลในกระบวนการ เพื่อปรับปรุง	- ครู - ผู้บริหาร	แบบสอบถาม
4. การประเมินผลด้านผลผลิต	4.1 การบรรลุวัตถุประสงค์ ของโครงการ 4.2 ความพึงพอใจของ นักเรียน ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครองและชุมชน	- นักเรียน - ครู - ผู้บริหาร - ผู้ปกครอง	แบบสอบถาม
5. การประเมินด้านผลกระทบ	5.1 ผลกระทบของการ ดำเนินงานของโครงการ	- ครู - ผู้บริหาร - ผู้ปกครอง	แบบสอบถาม

4.1.1 การประเมินด้านบริบท (Context Evaluation: C)

การประเมินด้านบริบท (Context Evaluation: C) เป็นรูปแบบพื้นฐานของการประเมินโดยทั่วไป เป็นการประเมินเพื่อให้ได้มาซึ่งเหตุผล เพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ โดยจะเน้นความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม หลักการ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของโครงการ ความเหมาะสมของโครงการและนโยบายของโรงเรียนตามกรอบแนวคิดดังนี้

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือและยุวกาชาด

สืบเนื่องจากนโยบายของผู้บริหารกรุงเทพมหานครที่ต้องการให้โรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญและดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน ควบคุม การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งผู้เรียน ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และชุมชน ในการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาดตามโครงการ “โรงเรียนต้นแบบการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด” เพื่อสร้างเสริมระเบียบวินัยของนักเรียนในโรงเรียน ซึ่งจะเติบโตเป็นกำลังสำคัญของสังคมที่มีคุณภาพในอนาคต ท่ามกลางสภาวะโลกยุคโลกาภิวัตน์ที่เปลี่ยนแปลงจากสังคมแห่งการเรียนรู้เข้าสู่สังคมแห่งปัญญาในกระแสดความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว อีกทั้งพัฒนาการความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรวมถึงการพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารในยุคโลกไร้พรมแดนมนุษย์สามารถรับรู้ข่าวสารได้จากสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ วีดีโอ วีซีดี ตลอดจนการค้นหาข้อมูล ข่าวสารจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รวมถึงการแพร่ระบาดของวัฒนธรรมต่างชาติ ที่หลั่งไหลและแพร่กระจายระหว่างสังคม และประเทศ ทั้งสังคมเมืองและสังคมชนบทโดยเฉพาะชุมชนในเมืองที่เป็นเมืองหลวง เมืองแห่งศูนย์กลางการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาการและวัฒนธรรมอย่างกรุงเทพมหานคร ส่งผลกระทบให้เด็ก และเยาวชน ตลอดจนนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นโรงเรียนในชุมชนเมืองได้รับผลกระทบในการดำรงชีวิตประจำวัน เกิดภาวะเบี่ยงเบนต่อการรับรู้ การเรียนรู้ การแสดงพฤติกรรม ค่านิยมและการนำไปปฏิบัติ โดยไม่สามารถแยกแยะว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดผิด จนทำให้เกิดปัญหาขาดคุณธรรม จริยธรรม และระเบียบวินัย ก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมาอีกมากมาย และยังพบว่า ปัจจุบันนักเรียนส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยยั่วยู่ให้ไม่สนใจและไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม และระเบียบวินัย จนทำให้เกิดปัญหาต่อสังคม ดังนั้นสิ่งที่สำคัญที่ต้องเร่งพัฒนาอันดับแรกคือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ โดยเฉพาะมีคุณธรรม จริยธรรม และระเบียบวินัยในการครองตนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมเมืองได้อย่างเป็นสุขและทรงคุณค่า

ปัจจุบันรัฐบาล หน่วยงานทางการศึกษา ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรต่าง ๆ ได้พยายามหาแนวทางและดำเนินการเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพด้านคุณธรรม จริยธรรม และระเบียบวินัย โดยให้มีความรู้ควบคู่กับคุณธรรม ซึ่งเป็นแนวทางที่จะพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และนโยบายด้านการศึกษาของกรุงเทพมหานคร ล้วนมุ่งเน้นให้พัฒนามนุษย์เป็นสำคัญ โดยมีกรอบความคิด ให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาและยึดหลัก เศรษฐกิจพอเพียง มุ่งพัฒนาสู่สังคมที่มีความสุขอย่างยั่งยืน (Green Society) โดยเสริมสร้างคุณภาพคน ให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์สุจริต ไม่เบียดเบียนผู้อื่น เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความอดทน มีความเพียร มีวินัย มีสติ ตั้งอยู่ในความไม่ประมาท มีการพัฒนาปัญญาและความรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นกระบวนการปลูกฝังด้านคุณธรรม จริยธรรม และระเบียบวินัยให้เกิดขึ้นอย่างยั่งยืนเป็นลักษณะนิสัยและค่านิยม จำเป็นต้องสร้างและพัฒนาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่วัยเด็ก วัยรุ่น เยาวชนเพื่อเกิดผลอย่างยั่งยืนในวัยผู้ใหญ่

จะเห็นได้ว่ากิจกรรมลูกเสือ และยุวกาชาด เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเยาวชนในด้านคุณธรรม จริยธรรม และระเบียบวินัย ดังนั้นสำนักงานการศึกษาในฐานะผู้กำกับดูแลการจัดการศึกษาของกรุงเทพมหานคร เพื่อพัฒนาเยาวชนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาและวิสัยทัศน์การศึกษาของกรุงเทพมหานคร ที่มุ่งเน้นการพัฒนาเยาวชนให้มีความรู้คู่คุณธรรม โดยเฉพาะการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและระเบียบวินัย สู่ผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างยั่งยืน จึงจัดโครงการโรงเรียนต้นแบบการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ขึ้น

วัตถุประสงค์ของโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์

1. เพื่อพัฒนาแนวทางการสร้างระเบียบวินัยของนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือและยุวกาชาด
2. เพื่อพัฒนาระเบียบวินัยของนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด
3. เพื่อส่งเสริมคุณธรรมด้านระเบียบวินัย ให้เกิดคุณภาพอย่างยั่งยืน

นโยบายของโรงเรียน

การดำเนินการจัดการศึกษาเป็นไปตามนโยบายการศึกษาของผู้บริหารและกรุงเทพมหานคร แผนพัฒนาการศึกษา กรุงเทพมหานคร ปี 2552-2554 ตามวิสัยที่ว่า “ ผนึกกำลังทั้งสังคม สร้างสรรค์พัฒนา บริหารการศึกษาให้ก้าวไกล ก้าวทันโลกเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพ มีคุณธรรมพร้อมเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของเมือง ”

วิสัยทัศน์

มุ่งเน้นให้นักเรียน มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย เป็นคนดีของสังคม มีความเป็นเลิศวิชาการ ก้าวทันเทคโนโลยี มีความเป็นไทย ภูมิใจในสถาบัน รู้เท่าทันสภาพความการเปลี่ยนแปลงของสังคม

กล่าวโดยสรุปการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และ ยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ มีความสอดคล้องและปฏิบัติให้เกิดผลดีมีคุณค่าต่อการ พัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนเพื่อให้ติดผลดีต่อการพัฒนาสู่สังคมที่ยั่งยืน ความเป็นมาและความสำคัญ สอดคล้องกับนโยบาย วิสัยทัศน์ของโรงเรียนมีความเหมาะสมที่จะแนวทางนำไปปฏิบัติ เพื่อส่งเสริม คุณภาพคนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทน มีความขยันหมั่นเพียร มีวินัย มีสติรอบคอบในการคิด เพื่อให้เกิดผลอย่างยั่งยืนในวัยผู้ใหญ่และสนองต่อนโยบายสำนัก การศึกษากรุงเทพมหานครและประเทศต่อไป

4.1.2 การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation: I)

เพื่อให้การพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาดในเชิงภาพรวมมี ความชัดเจนและสามารถเป็นเครื่องมือแก่สถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องทุกระดับ เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ซึ่งในแต่ละด้านได้นำเสนอ รายการที่ต้องประเมินแหล่งข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการพัฒนาระเบียบวินัย นักเรียนในวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาดของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ที่ได้ดำเนินการไปแล้วโดย มีรายละเอียดดังนี้

ด้านบุคลากร

1. ผู้บริหาร มีอุดมการณ์ ความมุ่งมั่น ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์มีการ บริหารจัดการที่ดีมีแผนงานส่งเสริมบุคลากรในการจัดกิจกรรม ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรม และมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาระเบียบวินัยตลอดจนการนิเทศติดตามการประเมินผลการจัด กิจกรรม

2. ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี พัฒนาดตนเองศึกษาค้นคว้าวิจัยประเมินผลเพื่อให้เกิดการพัฒนา แก้ปัญหาและพัฒนากิจกรรมเสริมสร้างระเบียบวินัย การวางแผนและจัดกิจกรรม พัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน จัดและส่งเสริมให้ผู้เรียนนำกิจกรรมที่เสริมสร้างและพัฒนาระเบียบ วินัยไปใช้ในชีวิตประจำวัน ครอบครัว ชุมชนและชาติบ้านเมือง

ด้านการบริหารจัดการ

1. กำหนดวิสัยทัศน์หรือปรัชญา พันธกิจ เป้าหมาย ธรรมนูญหรือแผนกลยุทธ์ที่มี จุดเน้นในการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด

2. มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาหรือคณะกรรมการดำเนินงาน โรงเรียนมี คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด (ที่ 46/2551 ลงวันที่ 8 กรกฎาคม 2551) เพื่อทำหน้าที่บริหารโครงการ ประสานความร่วมมือ กำหนดแผนนโยบายและแนวทางการบริหารจัดการทางด้านระเบียบวินัยนักเรียน รวมถึงการบริหาร การใช้งบประมาณในการดำเนินกิจกรรมและติดตามประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการ ซึ่งประกอบไปด้วย ผู้บริหารคณะครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ในการมีส่วนร่วม

3. มีการร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง วัด ชุมชน เพื่อพัฒนาผู้เรียนในเรื่องระเบียบวินัย คุณธรรมและจริยธรรมแก่ผู้เรียนและชุมชน

4. มีการนิเทศ กำกับ ติดตามการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด อย่างต่อเนื่องและให้มีการตรวจสอบประเมินผล และเปิดโอกาสให้มีการเสนอแนะอย่างเป็นกัลยาณมิตรเพื่อเป็นการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

5. สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา หน่วยการเรียนรู้และแผนจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการ สอดแทรกส่งเสริมระเบียบวินัยทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

ด้านสภาพแวดล้อม

1. จัดทำลานกีฬาต้านยาเสพติดเพิ่มเติมได้รับการอนุเคราะห์สนับสนุนจากฝ่ายพัฒนาสังคม สำนักงานเขตบางนา กรุงเทพมหานคร ในเรื่องอุปกรณ์กีฬาชนิดต่าง ๆ

2. มีป้ายนิเทศ ป้ายคติธรรม คำขวัญคุณธรรม จริยธรรม ติดทั่วไปในบริเวณโรงเรียน สวนคุณธรรมและแหล่งเรียนรู้ต่างๆในบริเวณโรงเรียน

3. จัดสภาพบริเวณโรงเรียนให้สะอาด ปลอดภัย สงบ ร่มรื่น มีแหล่งเรียนรู้ตามกลุ่มสาระใกล้เคียงชีวิตธรรมชาติ

4. บริเวณโรงเรียนปราศจากสิ่งเสพติด อบายมุข สิ่งมอมเมาทุกชนิด

5. จัดเวรยาม ดูแลนักเรียนและมีเจ้าหน้าที่สภานักเรียนคอยสอดส่องดูแลอีกทางหนึ่งตลอดจนมีการจัดบริเวณรับผิดชอบร่วมกันของนักเรียนแต่ละชั้น

งบประมาณโครงการ

1. งบประมาณของโครงการได้จาก งบประมาณรายจ่ายประจำปีหมวดเงินอุดหนุน กรุงเทพมหานคร

2. การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี หมวดเงินอุดหนุน กรุงเทพมหานคร

วิธีการและมาตรการ

1. การส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. จัดทำแผนกลยุทธ์และแผนโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน

3. ปฏิบัติตามแผนงานโครงการที่กำหนด

4. บูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระต่างๆ ตามหลักสูตรเพื่อเชื่อมโยงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในด้านระเบียบวินัยนักเรียน

5. ประสานความร่วมมือจากองค์กรหน่วยงานราชการ ทั้งภาครัฐและเอกชน

6. การนิเทศ กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ทบทวนและสรุปผลการดำเนินงานที่ผ่านมาที่มีข้อควรปรับปรุงและแก้ไขอย่างไร

กล่าวโดยสรุป การประเมินการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation: I) ของโครงการพบว่า ด้านบุคลากรโดยเฉพาะผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง มีความมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนและพัฒนาให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย และเป็นแบบอย่างที่ดี มีการจัดการบริหารและการดำเนินการโดยเน้นทุกฝ่ายและทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ ส่วนทางด้านงบประมาณของโครงการมีความเหมาะสมและเพียงพอกับการดำเนินโครงการ แต่ละสถานศึกษาควรวิเคราะห์จุดเน้นหรือรูปแบบรายละเอียดโรงเรียนที่พัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน โดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ตามความเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา ซึ่งแต่ละสถานศึกษาจะมีจุดเน้นและรายละเอียดรูปแบบการดำเนินงานและการจัดกิจกรรมที่แตกต่างกัน

4.1.3 การประเมินด้านกระบวนการ (Process Evaluation: p)

การดำเนินการโครงการโรงเรียนพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือและยุวกาชาดของโรงเรียนฟองพลอยอนุสรณ์ได้ทำการบริหารให้ครอบคลุมขอบข่ายและเป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับความเหมาะสมของกระบวนการดำเนินโครงการ การประเมินกระบวนการจำเป็นต้องได้รับการเตรียมการเพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้รับผิดชอบในการดำเนินการทุกลำดับขั้นได้แก่ การประเมินเพื่อแสดงให้เห็นศักยภาพของการจัดการ เช่น การวางแผนนำโครงการสู่การปฏิบัติ การแต่งตั้งผู้รับผิดชอบ ขั้นตอนการดำเนินงาน การมีส่วนร่วม การติดตามและประเมินผล เพื่อให้การดำเนินงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีคณะกรรมการดำเนินงานจึงกำหนดขั้นตอน วิธีการดำเนินงานการประเมินด้านกระบวนการ (Process Evaluation) ดังนี้

ขั้นตอนการแนวทางการดำเนินงาน

1. การสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน การเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นขั้นตอนเบื้องต้น เพื่อให้ได้ข้อมูลจากสภาพที่เป็นอยู่ปัจจุบันซึ่งเป็นปัญหาและอุปสรรคที่แท้จริงโรงเรียนต้องดำเนินการในเรื่องระเบียบวินัยกลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนและนักเรียนอีกส่วนหนึ่งที่ต้องปรับปรุงเรื่องระเบียบวินัย โดยมีคณะกรรมการส่วนหนึ่งที่จะสำรวจหรือเก็บข้อมูล หรือแหล่งข้อมูลจากผู้ปกครองหรือชุมชน ที่จะต้องร่วมมือกันในการพัฒนาในเรื่องระเบียบวินัยหรือมีเรื่อง อะไรบ้างที่นักเรียนยังต้องปรับปรุงแก้ไขและความพร้อมของบุคลากรเช่น ครู ผู้บริหาร นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนพร้อมที่จะร่วมมือในการดำเนินโครงการในครั้งนี้หรือไม่

2. สร้างความความสนับสนุนของชุมชนและท้องถิ่นเพื่อให้เกิดโครงการพัฒนาระเบียบวินัยโดยโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด โดยผู้ดำเนินงานของโรงเรียนชี้แจงแก่ครู นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน เกี่ยวกับความสำคัญและความจำเป็นในการประเมินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด เพื่อให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของบุคลากร ระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนในการประชุมผู้ปกครองและคณะกรรมการสถานศึกษาในแต่ละครั้ง

3. นำเสนอโครงการเพื่ออนุมัติ โดยผู้รับผิดชอบโครงการเสนอโครงการเพื่ออนุมัติจากผู้บริหารโรงเรียนหลังจากที่สำรวจข้อมูลและการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นแล้ว พร้อมทั้งแจ้งความจำนงเข้าร่วมโครงการ ที่หน่วยต้นสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

4. จัดตั้งคณะกรรมการดำเนินโครงการพัฒนาระเบียงวินัยโดยวิธีทางลูกเสือ ยุวกาชาด ซึ่งมีการดำเนินงานดังนี้

4.1 คณะกรรมการสถานศึกษาของโรงเรียนสรรหากลุ่มบุคคลที่สนใจงานพัฒนาระเบียงวินัยโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด แต่งตั้งเป็นคณะกรรมการดำเนินโครงการพัฒนาระเบียงวินัยโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนจำนวน 15 คน ประกอบไปด้วย ผู้แทนครู 10 คน นักเรียน 2 คน ผู้ปกครอง 2 คน ผู้แทนชุมชน 1 คน

4.2 คณะกรรมการชุดนี้ จะทำหน้าที่ร่วมกันค้นหาแนวทางปฏิบัติเพื่อพัฒนาสู่การเป็นโรงเรียนการพัฒนาระเบียงวินัยโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด

5. จัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาสรรหาและแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาจากชุมชนและผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ โดยคณะกรรมการชุดนี้จะทำงานร่วมกับโรงเรียน

ด้านกายภาพ

สถานศึกษาจัดอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อม ห้องเรียน สื่อ วัสดุอุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมพัฒนาระเบียงวินัย เช่น มีสถานที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ในด้านการส่งเสริมวินัยที่เหมาะสมหรือมากพอที่จะบริการผู้เรียน ได้แก่ห้องประชุมใหญ่และห้องประสานนักเรียน ห้องดนตรีไทย ห้องดนตรีสากลห้องวิทยาศาสตร์ ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องศิลปะ ห้องนาฏศิลป์ ห้องลูกเสือและยุวกาชาด ตลอดจนลานกีฬาชนิดต่างๆ และมีป้ายนิเทศ ป้ายคุณธรรม กิจกรรมเสียงตามสายของสถานศึกษาที่จะส่งเสริมระเบียบวินัย

กิจกรรมพื้นฐานที่ส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียน

สถานศึกษาจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนที่ปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ประจำสัปดาห์หรือในโอกาสต่างๆเป็นภาพรวมทั้งสถานศึกษา เพื่อเป็นไปตามการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาดของโรงเรียนผ่อนคลายอนุสรณ์ให้มีคุณค่าอย่างแท้จริงของการดำเนินชีวิตโดยได้นำกิจกรรมเหล่านี้มาส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนดังนี้

1. กิจกรรมสวดมนต์บำเพ็ญ ศิล ภาวนาไหว้พระทุกวันศุกร์และกิจกรรมตักบาตร ทุกสิ้นเดือนหรือวันพระ และกิจกรรมสวดมนต์สรภัญญะประจำสัปดาห์ ก่อนเข้าเรียนและก่อนเลิกเรียนประจำวัน เพื่อพัฒนา ศิล สมาธิ และปัญญา นอกจากนั้นได้ส่งเสริมการพัฒนาระเบียงวินัยโดยการเข้าค่ายธรรมะด้านยาเสพติด ที่วัดสะพาน เขตพระโขนง ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร ร่วมกับสำนักป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

2. เข้าค่ายลูกเสือและยุวกาชาด ทุกปี ระดับชั้น ป. 5 ลูกเสือโท และระดับชั้น ป. 6 ลูกเสือเอก จะเข้าค่ายนอกสถานที่เป็นระยะเวลา 3 วัน เช่นค่ายบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร ค่ายนวมภพ จังหวัดสระบุรี ส่วนในระดับชั้น ป. 4 เข้าค่ายลูกเสือในโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อฝึกความอดทน ความรอบคอบ ฝึกการสังเกต ความสามัคคี การอยู่ร่วมกันเป็นหมู่คณะ การรู้จักช่วยเหลือตนเองและฝึกการมีระเบียบวินัย

3. กิจกรรมการเลือกตั้งสภานักเรียน เพื่อเป็นปลูกฝังการส่งเสริมประชาธิปไตย การรู้หน้าที่ของตนเองในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

4. กิจกรรมการเดินแถวเข้าชั้นเรียน มีการจัดกิจกรรมการเดินแถวก่อนเข้า ชั้นเรียนและหลังเลิกเรียน และเดินแถวกลับบ้าน ตามเส้นทางหรือเส้นทางที่โรงเรียนกำหนด และปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด

5. กิจกรรมโตไปไม่โกง จัดกิจกรรมละลายพฤติกรรม การแสดงออก การทำความดีโดยผู้บริหาร คณะครู บุคลากรและผู้ปกครอง ได้เชิญวิทยากรภายนอกเข้ามามีส่วนร่วม เช่น ตำรวจชุมชนสัมพันธ์

6. ทุกห้องเรียนมีการกำหนดข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในการอยู่ร่วมกันเป็นระบบ กลุ่ม ระบบหมู่และแบ่งหน้าที่กันทำเพื่อให้เข้าใจเหตุผลและประโยชน์ที่มีต่อการอยู่ร่วมกัน

7. การนั่งสมาธิ การนั่งเรียน

8. การเรียงลำดับก่อนหลัง(เข้าคิว) ซื่ออาหารและการรับของแต่ละครั้งเพื่อแสดง ถึงการมีระเบียบวินัยของนักเรียนและปลูกฝังนักเรียนตั้งแต่เยาว์วัย

9. ให้มีการจัดกิจกรรมหน้าเสาธง มีครูเวรประจำวันอบรมในแต่ละวัน

10. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสหกรณ์ เพื่อช่วยเหลือเกื้อกูลความประหยัด และมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

ด้านการเรียนการสอน

สถานศึกษาจัดหลักสูตรสถานศึกษา หรือจัดการเรียนการสอนที่บูรณาการในเรื่อง ระเบียบวินัยนักเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียน ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆอย่างชัดเจน เพื่อการพัฒนาผู้เรียนด้วยระเบียบวินัยนักเรียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ดังนี้

1. หลักสูตรสถานศึกษา มีการกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์และการเรียนรู้ที่ คาดหวังที่สะท้อนการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนไปพร้อมๆกัน

2. การจัดหน่วยการเรียนรู้ทุกชั้น ให้มีการบูรณาการและสอดแทรกในเรื่องระเบียบ วินัย คุณธรรม จริยธรรมในการเรียนรู้และปฏิบัติ

3. การจัดการเรียนรู้แต่ละครั้งมีการนำระเบียบวินัยนักเรียนมาเป็นฐานในการคิด หรือเป็นเกณฑ์ตรวจสอบการเรียนรู้การปฏิบัติของนักเรียนในระเบียบวินัยในการพัฒนาตนเองและ ผู้อื่น

4. ประสานร่วมมือกับวัด คณะสงฆ์ ในการจัดการเรียนรู้ อบรมพระพุทธศาสนาและ กลุ่มสาระหรือกิจกรรมอื่นๆเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนใกล้ชิดกับพระพุทธศาสนาในบริบทต่างๆ ทั้งนี้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ ควรมีการสังเกตจากการปฏิบัติของนักเรียนเอง ไม่ว่าจะอยู่ในโรงเรียน หรือนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและสังคมโดยไม่เบียดเบียนผู้อื่น

ด้านบรรยากาศ ปฏิสัมพันธ์และการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน

สถานศึกษาได้ส่งเสริมบรรยากาศของการใฝ่เรียนรู้ และการพัฒนาระเบียบวินัย การมีปฏิสัมพันธ์ที่เป็นกัลยามิตรต่อกัน มีบรรยากาศของการเคารพ อ่อนน้อม ยิ้มแย้มแจ่มใส ให้เกียรติซึ่งกันและกัน การมีความเมตตากรุณาต่อกัน ทั้งผู้บริหารต่อครู ครูต่อนักเรียน นักเรียนต่อครู นักเรียนต่อนักเรียน และครูต่อครูด้วยกัน หรือกระทั่งครูและผู้ปกครอง สถานศึกษาส่งเสริมให้ครู บุคลากรและนักเรียนปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้อื่น เช่น การมีวินัยในตนเอง ลด ละ เลิก อบายมุข การเสียสละ ความสามัคคี การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนกับ ชุมชนโดยการจัดกีฬาเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้ปกครอง โครงการเข้าเยี่ยมบ้านนักเรียน ชุมชน ของครูประจำชั้นและครูพิเศษและช่วยเหลือนักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ในเรื่องของการศึกษาด้าน ต่างๆ เป็นต้น

ด้านบริหารจัดการ

สถานศึกษาโดยบุคลากรในสถานศึกษาร่วมกับผู้ปกครองและชุมชน สร้างความ ตระหนักและศรัทธา รวมทั้งเสริมสร้างระเบียบวินัยนักเรียน เข้าใจในหลักการ และวิธีดำเนินการใน ของโรงเรียนพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาดร่วมกัน ทั้งนี้ผู้เกี่ยวข้อง ทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูและผู้บริหารเพียรพยายามสนับสนุนในลักษณะต่างๆ และการปฏิบัติ ตนเองที่จะสนับสนุนและเป็นตัวอย่างในการพัฒนาผู้เรียนตามวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด จะต้องมีการเตรียมการ พิจารณาองค์ประกอบและลำดับขั้นตอนที่เป็นระบบและสามารถนำไปปรับ ใช้ได้ตามความเหมาะสมกับสภาพของสถานศึกษาไม่ว่าจะเป็นการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพมี การทำงานเป็นทีม ขั้นตอนการแนวทางการดำเนินงาน ควรมีการวางแผนงานให้เรียบร้อยและมี คุณภาพ ด้านกายภาพที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียน มีหลักสูตรที่แทรก คุณธรรม จริยธรรมและการมีระเบียบวินัยประกอบเนื้อหา นอกจากนี้ควรให้ชุมชนได้เข้ามามี ส่วนร่วมในการดำเนินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยด้วย

4.1.4 การประเมินด้านผลผลิต (Product Evolution: P)

เมื่อนักเรียนได้รับการพัฒนาระเบียบวินัยและบรรลូវัตถุประสงค์แล้วผลตามมาที่เกิด กับ ผู้เรียนนับว่าคุณค่าต่อสถานศึกษา ชุมชนและสังคมอย่างกว้างขวาง ระเบียบวินัยนักเรียนดีขึ้น ความพึงพอใจของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองและชุมชนมีมากขึ้นเนื่องจากนักเรียนได้รับการส่งเสริม ระเบียบวินัยด้านต่างๆเช่น การแต่งกาย การประหยัด การตรงต่อเวลา/หน้าที่ ความเชื่อมั่นใน ตนเอง ความรับผิดชอบ เคารพสิทธิผู้อื่น ความอดทนอดกลั้น ความเป็นผู้นำ และการปฏิบัติ ตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและสังคม ซึ่งเป็นผลที่ผู้เรียนได้รับจากการพัฒนาระเบียบวินัย เพื่อให้ ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่าและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

โรงเรียนที่เข้าสู่โครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ ยุวกาชาด และได้พัฒนาจนเป็นโรงเรียนที่เป็นโรงเรียนต้นแบบพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ ยุวกาชาด ชัดเจนแล้ว จะสังเกตได้ถึงการเปลี่ยนแปลง และประโยชน์อันมากมายที่จะเกิดตามมาและมีคุณค่าต่อสถานศึกษาของเรา ดังนี้

1. นักเรียนได้รับการพัฒนาด้านระเบียบวินัยนักเรียน คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ต่างๆ อย่างชัดเจนพร้อมกับการพัฒนาระเบียบวินัยและด้านอื่นๆ ซึ่งจะทำให้นักเรียนเป็นคนดี เก่ง และมีความสุขพร้อมๆ กัน
2. การพัฒนาผู้เรียนที่เกิดขึ้นชัดเจน จะเป็นที่ชื่นชอบและชื่นชมของผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และชุมชนที่ได้รับทราบ อีกทั้งการยอมรับและความร่วมมือช่วยเหลือจะเกิดขึ้นอย่างทวีคูณจากผู้ปกครองและชุมชน
3. สภาพแวดล้อมและบรรยากาศปฏิสัมพันธ์ของโรงเรียนจะดีขึ้นมากในลักษณะที่เกื้อกูลต่อการพัฒนาผู้เรียนรอบด้าน ทั้งระเบียบวินัยนักเรียน ผู้คนที่เกี่ยวข้องล้วนเป็นกัลยาณมิตรเคารพซึ่งกันและกันต่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อนักเรียนการปกครองและการดูแลนักเรียนของครูทั่วถึง ทำให้เป็นที่ไว้วางใจแก่ผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้ามาเรียน
4. บุคลากรในโรงเรียน พัฒนาตนเองและเป็นตัวอย่างที่ดีทั้งวิถีชีวิต ทำให้สภาพการทำงานมีความสุข มีคุณค่า มีระเบียบ ใช้ชีวิตแบบมีสติ พัฒนาสู่ความสำเร็จและเป็นที่ยอมรับของชุมชน สังคม เพราะระเบียบวินัยช่วยควบคุมตนเอง ทั้งทางอารมณ์และพฤติกรรมให้เป็นไปตามที่ต้องการแม้จะมีสิ่งเร้าภายนอกหรือสิ่งเร้าภายในมากระตุ้นก็ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ตนตั้งใจไว้
5. โรงเรียนโดยครู ผู้บริหาร บุคลากร และนักเรียนมีระเบียบวินัย มีคุณธรรม จริยธรรมเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม อีกทั้งยังเป็นพลังในการพัฒนาสังคมในด้านระเบียบวินัยให้กว้างและทำให้ผลที่ดียิ่งๆ ขึ้นได้

กล่าวโดยสรุป เมื่อโครงการได้ดำเนินการจนบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้แล้ว นักเรียนซึ่งเป็นผลผลิตและเป็นอนาคตของชาติก็จะได้รับการปลูกฝังในเรื่องของระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมและคุณคุณลักษณะอันพึงประสงค์ติดตัวไปตลอดชีวิต นำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่าและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

4.1.5 การประเมินด้านผลกระทบ (Impact Evolution: I)

ผลกระทบจากการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาดที่สถานศึกษาดำเนินการทั้งระบบแล้วเกิดผลดีและมีผลต่อเนื่องกับผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วยโรงเรียน บ้าน ผู้ปกครอง ชุมชน สังคม หน่วยงานราชการอื่น เพื่อให้เกิดความตระหนักถึงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน ซึ่งจะก่อให้เกิดผลต่อเนื่องและส่งผลดีต่อสังคมในวงกว้าง ด้านผลกระทบที่เกิดมีส่วนน้อยมากเมื่อได้รับการประเมินหลายๆ ด้าน คือ บ้าน โรงเรียน ชุมชนและสังคม ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน และเกิดความสมานฉันท์ร่วมกันพัฒนาโรงเรียน ชุมชนสังคม อยู่อย่างปกติสุขจากการที่นักเรียนได้รับการพัฒนาด้านระเบียบวินัย คุณธรรม แลจริยธรรม ทำให้นักเรียนมีระเบียบวินัยมากยิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่หลายๆฝ่ายหรือหลายๆหน่วยงานต้องร่วมมือกันไม่ว่าจะเป็นสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนจะต้องร่วมมือกัน ซึ่งผลที่ตามมานับว่ามีคุณค่ามหาศาลต่อประเทศชาติและสังคมเราต่อไป

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวินัยนักเรียน

5.1.1 งานวิจัยในประเทศ

วรจักร กาศลุน (2549: 132-142) ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนบ้านหมุ่มนโปนสว่าง อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี ก่อนการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน พบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายขาดความตระหนัก ไม่รู้จักควบคุมพฤติกรรมตนเองหรือปฏิบัติตนให้ถูกต้องเกี่ยวกับวินัยในตนเอง ด้านความสะอาด ยังขาดการดูแลรักษาความสะอาดร่างกาย เสื้อผ้าขาดความรับผิดชอบในหน้าที่เวรทำความสะอาด ห้องเรียนและบริเวณที่รับผิดชอบ กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าจึงได้ดำเนินการสร้างความตระหนัก ดูแล และแนะนำช่วยเหลือและยกย่องให้กำลังใจ เพื่อให้ นักเรียนกลุ่มเป้าหมายรู้จักการควบคุมพฤติกรรมตนเองหรือปฏิบัติตนให้ถูกต้องเกี่ยวกับวินัยด้านการรักษาความสะอาด โดยจัดกิจกรรมการพัฒนาป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนโดยการมอบหมายให้ครูประจำวันทำหน้าที่รับส่งนักเรียนที่หน้าประตูโรงเรียนตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์เพื่อตรวจความสะอาดของเครื่องแต่งกายเวลากลับจากโรงเรียน โดยมอบหมายให้ครูประจำชั้นทำหน้าที่ติดตาม ดูแล ให้ความช่วยเหลือนักเรียนหน้าเสาธง และในชั่วโมงโฮมรูม ตั้งแต่วันจันทร์ถึงศุกร์ เพื่อตรวจความสะอาดร่างกาย และห้องเรียน และมอบหมายครูทำหน้าที่ติดตามดูแลให้ความช่วยเหลือนักเรียน โดยเน้นที่กลุ่มเป้าหมาย พร้อมกับให้คำชมเชย และให้กำลังใจนักเรียนที่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดีขึ้น ทั้งยังมีกิจกรรมเยี่ยมชั้นเรียนโดยได้ดำเนินการ กำกับ ติดตาม ช่วยเหลือครูประจำชั้นและครูผู้สอนในการดำเนินกิจกรรมและมีกิจกรรมนักเรียนตัวอย่างเพื่อเป็นการยกย่องและมอบเกียรติบัตรทุกวันศุกร์ของแต่ละสัปดาห์ จากการศึกษาค้นคว้านักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดีขึ้น โดยดูแลความสะอาดร่างกาย เสื้อผ้า ห้องเรียนและบริเวณที่รับผิดชอบ ได้สะอาดเรียบร้อยทุกวัน

แก้ว แก้วมงคล (2550: 117 - 112) ได้ศึกษาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านห้วยเปลวเจือก อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย ก่อนการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน พบว่า กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าทุกคนยังขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดความตระหนักและไม่เห็นความสำคัญในการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของโรงเรียนยังไม่เป็นระบบ ขาดการนิเทศติดตามและประเมินผล อีกทั้งขาดการสรุปผลการดำเนินงาน ส่งผลให้นักเรียนขาดวินัยในตนเอง โดยเฉพาะด้านการรักษาความสะอาด การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ในการศึกษาดูงาน และกลยุทธ์การนิเทศแบบมีส่วนร่วม พบว่า กลุ่มผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าทุกคนมีความรู้ความเข้าใจ มีความตระหนักและเห็นความสำคัญในการดำเนินงานเสริมสร้าง วินัยใน

ตนเองของนักเรียน เพิ่มขึ้น และร่วมมือกันดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ได้ครบ ทั้ง 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน 2) ได้แต่งตั้งคณะกรรมการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน 3) ได้กำหนดกิจกรรมในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน จำนวน 3 กิจกรรม ได้แก่ (1) กิจกรรมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม (2) กิจกรรมป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และ (3) กิจกรรมนักเรียนตัวอย่าง 4) ได้จัดกิจกรรมในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน จำนวน 3 กิจกรรม ในเวลาที่กำหนด 5) ได้นิเทศติดตามและประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และ (6) ได้ดำเนินการประเมินและสรุปผลการดำเนินงาน ส่งผลให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ดังนี้ 1) ด้านการรักษาความสะอาด นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 23 คน มีการปรับพฤติกรรมโดยดูแลความสะอาดร่างกาย เสื้อผ้า ห้องเรียนและบริเวณที่รับผิดชอบได้สะอาดเรียบร้อยทุกวัน

สมบูรณ์ นครชัย (2550: 79-84) ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองเหล็กธาตุน้อย อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ สรุปผลได้ ดังนี้ 1. ก่อนการพัฒนางานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ผลการศึกษาพบว่า สภาพปัจจุบันปัญหาของนักเรียน มีพฤติกรรมความมีวินัยของนักเรียน ที่ยังไม่เหมาะสม 3 ด้าน คือ ด้านความสะอาด ด้านการเข้าแถว และด้านการแสดงความเคารพ โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างก่อนการพัฒนาของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 48 คน ที่ร่างกายไม่สะอาด เครื่องแต่งกายไม่สะอาด ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย การทำความสะอาดห้องเรียน และบริเวณที่มอบหมายยังขาดการเอาใจใส่ ทั้งขยะไม่ถูกที่ การเข้าแถวเคารพธงชาติไม่เป็นระเบียบ ไม่ตรง ไม่เรียงลำดับสูง ต่ำ สันทนากันในขณะเข้าแถว เดินแถวเข้าห้องเรียนไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย เดินแตกแถว และเดินแซงแถว การเดินแถวมาจากบ้านและกลับจากโรงเรียน เมื่อพ้นเขตรั้วโรงเรียนแถวจะไม่เป็นระเบียบ จะแตกแถว เวลาเดินมาไม่พร้อมกัน การเข้าแถวรับประทานอาหารและซื้อของไม่เรียงตามลำดับก่อน-หลังการแสดงความเคารพไม่ถูกระเบียบ ครุละเลยต่อหน้าที่ ทำให้นักเรียนขาดวินัย เกิดผลในทางลบต่อโรงเรียนเสมอมา ผลการดำเนินการพัฒนานักเรียนกลุ่มเป้าหมายได้รับการพัฒนาแล้วมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมากขึ้น คือ ด้านความสะอาดนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย มีการพัฒนาบรรลุปเป้าหมาย ด้านการเข้าแถวนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย มีการพัฒนาบรรลุปเป้าหมาย และด้านการแสดงความเคารพนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย มีการพัฒนาบรรลุปเป้าหมาย

ทินกร นาสว่าง (2551: 118-124) ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนบ้านเทื่อม อำเภอบ้านฝ่อ จังหวัดอุดรธานี สรุปผลการศึกษาค้นคว้าได้ ดังนี้ ก่อนการพัฒนา การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนยังไม่เป็นระบบและขาดความต่อเนื่องบุคลากรขาดการมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนา ส่งผลให้นักเรียนขาดวินัยด้านการรักษาความสะอาด จำนวน 16 คน ได้ดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 1 โดยใช้กลยุทธ์ การประชุม ระดมสมอง และการปฏิบัติตามขั้นตอน การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน พบว่า 1) ที่ประชุมได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน โดยเร่งเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนด้านการรักษาความสะอาด มีการประชุมได้แต่งตั้งคณะกรรมการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน ในการเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน 4

กิจกรรม โดยใช้พัฒนานักเรียนกลุ่มปกติและนักเรียนกลุ่มเป้าหมายร่วมกัน คือ (1) กิจกรรมค่าย
ธรรมฝึกวินัย (2) กิจกรรมดูแลช่วยเหลือนักเรียน (3) กิจกรรมเยี่ยมบ้าน (4) กิจกรรมยกย่องนักเรียน
ตัวอย่าง (4) ดำเนินกิจกรรมในการพัฒนานักเรียนครบทุกกิจกรรมในเวลาที่กำหนด 5) ผู้บริหารและ
ผู้เกี่ยวข้องในการนิเทศ กำกับ ติดตามการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และ 6) ประเมิน และสรุปผล
การดำเนินงาน ส่งผลให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย มีการปรับพฤติกรรม การมีวินัยในตนเองดีขึ้นทั้ง 3
ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการรักษาความสะอาด นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 16 คน มีการปรับ
พฤติกรรม โดยดูแลความสะอาดร่างกาย เสื้อผ้า ห้องเรียนและบริเวณที่รับผิดชอบได้สะอาด
เรียบร้อยทุกวัน

วิภาวี วิชัยวงศ์ (2551: 91-95) ศึกษาค้นคว้าการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัย
นักเรียนด้านความรับผิดชอบของนักเรียน โรงเรียนหัวหินวัฒนาลัย อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์
ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่าเมื่อดำเนินการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความ
รับผิดชอบครบทั้ง 2 วงรอบแล้ว โดยในวงรอบที่ 2 เพิ่มกลยุทธ์ในการดำเนินงาน การรายงานถึง
ชุมชน ในการประกาศรายชื่อนักเรียนที่มาสาย และหนีเรียนปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 60
คน มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการแต่งกาย ด้านการตรงต่อเวลาด้าน
การรักษาความสะอาดบริเวณที่รับผิดชอบ โดยนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมดมีการปรับปรุงพัฒนา
ตนเองตลอดระยะเวลาของการดำเนินการ นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมเป็นอย่างดี
การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนก็ต้องมีความเข้าใจปัญหาของนักเรียนที่แท้จริงรวมทั้ง
ความจำเป็นบางอย่างของแต่ละบุคคลและครอบครัว ซึ่งจะช่วยให้การพัฒนาและเสริมสร้างวินัย
นักเรียนของโรงเรียนประสบความสำเร็จได้

สุรางค์ ปัญีสังกา (2551: 107 - 114) ได้ศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้าง
วินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 7 รถไฟสงเคราะห์ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี สรุปผล
การศึกษาค้นคว้าได้ ดังนี้ ก่อนการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน พบว่า
การจัดกิจกรรมพัฒนาวินัยในตนเองของนักเรียนยังไม่สอดคล้องกับปัญหา ครูส่วนใหญ่ยังขาด
ความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมพัฒนาวินัยของนักเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนขาดวินัย ด้าน
ความสะอาด ด้านตรงต่อเวลาและความสะอาด จึงได้พัฒนาการดำเนินการเสริมสร้างวินัยในตนเอง
ของนักเรียนในวงรอบที่ 1 โดยใช้กลยุทธ์การประชุมและการปฏิบัติ ตามขั้นตอนการพัฒนาวินัยใน
ตนเองของนักเรียน จำนวน 6 ขั้นตอนได้แก่ 1) กำหนดเป็นนโยบายของโรงเรียน 2) แต่งตั้ง
คณะกรรมการในการพัฒนา 3) กำหนดกิจกรรมในการพัฒนา 4) ดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนด
5) นิเทศติดตามประเมินผลระหว่างดำเนินการ 6) ประเมินสรุปผลการดำเนินงาน พบว่า กลุ่มผู้
ร่วมศึกษาค้นคว้าทุกคนมีความรู้ ความเข้าใจ มีความตระหนักและเห็นความสำคัญในการดำเนินงาน
เสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนเพิ่มขึ้น และได้ร่วมมือกันดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเอง
ของนักเรียน

5.1.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ริชาร์ด (Richard. 2002: Abstract) ได้ทำการวิจัยเรื่องศีลธรรมจริยธรรมและชุมชน วิทยาการณศึกษาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสำหรับการพัฒนานักเรียน พบว่า มาตรฐานทางศีลธรรมและ จริยธรรมสามารถรักษาได้ในทางการศึกษาและเน้นบทบาทของผู้เชี่ยวชาญ ด้านการพัฒนานักเรียน ลอร์เซน (Laursen. 2003: Online) ได้ศึกษาหลักการของความมีวินัยที่สำคัญ พบว่า หลักการของความมีวินัยที่ทำให้มีประสิทธิภาพนั้น จะอยู่บนพื้นฐานที่มีความสัมพันธ์ถึงการพัฒนา ความมีวินัยในตนเองและการนับถือตนเองโดยให้ความมีวินัยเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับ นักเรียน

บอลด์เดอร์สัน (Balderson. 2007: unpagged) ได้ศึกษาการศึกษาผลกระทบของ การใช้รูปแบบซึ่งส่งเสริมด้านการมีความรับผิดชอบต่อนตนเองที่มีพฤติกรรมในด้านการละเลยหน้าที่ และพฤติกรรมด้านการเข้าสังคมในทางบวกของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนในกลุ่ม อำเภอมือง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มของนักเรียนที่ทดลองใช้รูปแบบซึ่งส่งเสริมด้านการมีความ รับผิดชอบต่อนตนเอง เป็นกลุ่มที่แสดงผลสัมฤทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดังกล่าวมาทั้งหมดไป ในทิศทางที่ปรารถนา แต่ที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นคือ พบว่า ยังมีผลกระทบต่อพฤติกรรมที่มีความ ชับซ้อนมากยิ่งขึ้น เช่น พฤติกรรมด้านการเข้าสังคมในทางบวกและพฤติกรรมด้านการแก้ปัญหา ความขัดแย้งระหว่างนักเรียนนั่นเอง

จากการศึกษางานวินัยที่เกี่ยวข้องกับความมีวินัยในตนเอง ดังที่กล่าวมา จะเห็นว่าความ มีวินัยในตนเอง มีความสัมพันธ์กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น เพศ ระดับชั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รูปแบบ ของการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ระดับการศึกษา การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับโรงเรียนต้อง ร่วมมือช่วยกันแก้ไข และการมีตัวแบบที่ดี ซึ่งความมีวินัยในตนเองเป็นคุณลักษณะที่สามารถจะ ปลูกฝังให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนหรือเยาวชนโดยวิธีต่าง ๆ กัน ฉะนั้นการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริม ปลูกฝังความมีระเบียบวินัย มีคุณธรรม และจริยธรรมของนักเรียนล้วนเป็นสิ่งสำคัญและมีประโยชน์ และมีคุณค่ามหาศาลในการจรรโลงจิตใจเยาวชนให้เป็นคนดีนั่นเอง

5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโครงการ

ศรีพงษ์ สวนแก้วมณี (2550: บทคัดย่อ) ศึกษาการประเมินโครงการพัฒนานักเรียน นักเรียนโรงเรียนวัดราชสิงขร สำนักงานเขตบางคอแหลม สังกัดกรุงเทพมหานคร การประเมิน โครงการครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อประเมินการดำเนินงานโครงการพัฒนานักเรียนโรงเรียน วัดราชสิงขร ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนใน 5 ด้านคือด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) ด้านกระบวนการ (Process) ด้านผลผลิต (Product) และด้านผลกระทบ (Impact) 2) เพื่อ ประเมินผลการดำเนินงานโครงการพัฒนานักเรียนโรงเรียนวัดราชสิงขร ผลการประเมิน โครงการพบว่า

1. ความคิดเห็นของครูผู้สอน ต่อโครงการพัฒนาวิสัยนักเรียน โรงเรียนวัดราชสิงขร สำนักงานเขตบางคอแหลม สังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้ง 5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ด้านบริบท (Context) หลักการวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการพัฒนาวิสัยนักเรียน มีความเหมาะสมในระดับมาก

1.2 ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณ มีความเพียงพออยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านกระบวนการ (Process) กระบวนการดำเนินงาน การจัดกิจกรรม การพัฒนาบุคลากร และการติดตามประเมินผล มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านผลผลิต (Product) ความคิดเห็นของครูต่อการพัฒนาวิสัยของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านผลกระทบ (Impact) ความคิดเห็นของครูต่อการพัฒนาวิสัยของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการประเมินการดำเนินงานโครงการพัฒนาวิสัยนักเรียนโรงเรียนวัดราชสิงขร ด้านผลผลิต (Product) โดยภาพรวมนักเรียนมีวิสัยในสภาพที่เป็นจริง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านของผลผลิต พบว่า ด้านที่ได้รับการประเมินให้มีความเฉลี่ยอยู่ระดับมากเรียงตามลำดับได้ดังนี้ คือ 1) ความซื่อสัตย์สุจริต 2) การเคารพสิทธิของผู้อื่น 3) การตรงต่อเวลา 4) การแสดงกิริยามารยาท 5) ความเป็นผู้นำ 6) การปฏิบัติตนตามระเบียบของโรงเรียน และ 7) ความรับผิดชอบตามลำดับ

เจริญศักดิ์ คำพุ่ม (2551: บทคัดย่อ) ศึกษาการประเมินโครงการพัฒนาส่งเสริมวิสัยนักเรียนโรงเรียนบ้านดงขุ่น อำเภอพราน จังหวัดเชียงราย ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) ด้านกระบวนการ (Process) ด้านผลผลิต (Product) และด้านผลกระทบ (Impact) ผลการประเมินโครงการพบว่า

1. ด้านบริบท มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมมาก โดยครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคิดเห็นว่า วัตถุประสงค์และเป้าหมายมีความชัดเจนเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดทั้งครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเห็นว่าวัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับนโยบายสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เชียงราย เขต 2 ซึ่งอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง

2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้บริหารสถานศึกษาให้การสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมของโครงการมีความเหมาะสมในระดับเหมาะสมมากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมต่างๆของโครงการ ซึ่งอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง

3. ด้านกระบวนการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปฏิบัติมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ โรงเรียนเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินโครงการ และโรงเรียนมีการ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินโครงการ ซึ่งอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือโรงเรียนมีการประสมพันธ์การดำเนินโครงการให้ชุมชนรับทราบ ซึ่งอยู่ในระดับปฏิบัติมาก

4. ด้านผลผลิต ครูมีความคิดเห็นว่ามี การปฏิบัติอยู่ในระดับปฏิบัติมาก โดยทุกข้อมีค่าเฉลี่ยในระดับปฏิบัติมาก ซึ่งครูเห็นว่าพฤติกรรมของนักเรียนที่มีค่าสูงสุดคือ การปฏิบัติตามกฎระเบียบและสังคม ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือภาวะของการเป็นผู้นำเมื่อพิจารณาพฤติกรรมตรงต่อเวลาของนักเรียนที่พบมีการปฏิบัติมากที่สุด คือนักเรียนมาโรงเรียนก่อนเวลาเข้าแถว ส่วนพฤติกรรมปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนและสังคมคือ นักเรียนแต่งกายได้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน

ทวีศักดิ์ อริยวัฒน์วงศ์ (2551: 78 - 81) ศึกษาการประเมินโครงการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยาเพื่อประเมินการดำเนินงานโครงการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนใน 5 ด้านคือ ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) ด้านกระบวนการ (Process) ด้านผลผลิต (Product) และด้านผลกระทบ (Impact) เพื่อนำเสนอแนวทางในการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูผู้สอน ต่อโครงการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา ทั้ง 5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ด้านบริบท (Context) หลักการวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน มีความเหมาะสมในระดับมาก

1.2 ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณ มีความเพียงพออยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านกระบวนการ (Process) กระบวนการดำเนินงาน การจัดกิจกรรม การพัฒนาบุคลากร และการติดตามประเมินผล มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านผลผลิต (Product) ความคิดเห็นของครูต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียน อยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านผลกระทบ (Impact) ครูมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียน อยู่ในระดับมาก

2. ความคิดเห็นของนักเรียน ต่อการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา ด้านผลผลิต (Product) โดยภาพรวมนักเรียนมีวิสัยทัศน์ในสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับมาก

สมัย ม่วงบุญ (2552: บทคัดย่อ) ศึกษาผลการประเมินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนที่ปราศจากการลงโทษ ของโรงเรียนแสงหิรัญวิทยาในภาพพบว่าโครงการประสบความสำเร็จตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยสรุปผลได้ดังนี้

1. การประเมินด้านบริบทหรือสภาพแวดล้อมพบว่าผลการประเมินมีความสอดคล้องกับนโยบายความต้องการของผู้ปกครองชุมชนและวัตถุประสงค์ของโครงการโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์การปฏิบัติในระดับมาก

2. การประเมินด้านปัจจัยนำเข้าพบว่าผลการประเมินปัจจัยที่นำไปสู่การดำเนินงาน และกิจกรรมของโครงการโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์การปฏิบัติในระดับมาก

3. การประเมินด้านกระบวนการพบว่าผลการประเมินกระบวนการที่นำโครงการไปสู่การปฏิบัติ มีการดำเนินการอย่างถูกต้อง โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์การปฏิบัติในระดับมาก

4. การประเมินด้านผลผลิตของโครงการพบว่าผลการประเมินผลผลิตของโครงการมีประสิทธิภาพบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์การปฏิบัติในระดับมาก

5. การประเมินด้านผลสำเร็จของโครงการพบว่าผลการประเมินการดำเนินงานกิจกรรมของโครงการมีความสำเร็จ โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์การปฏิบัติในระดับมาก

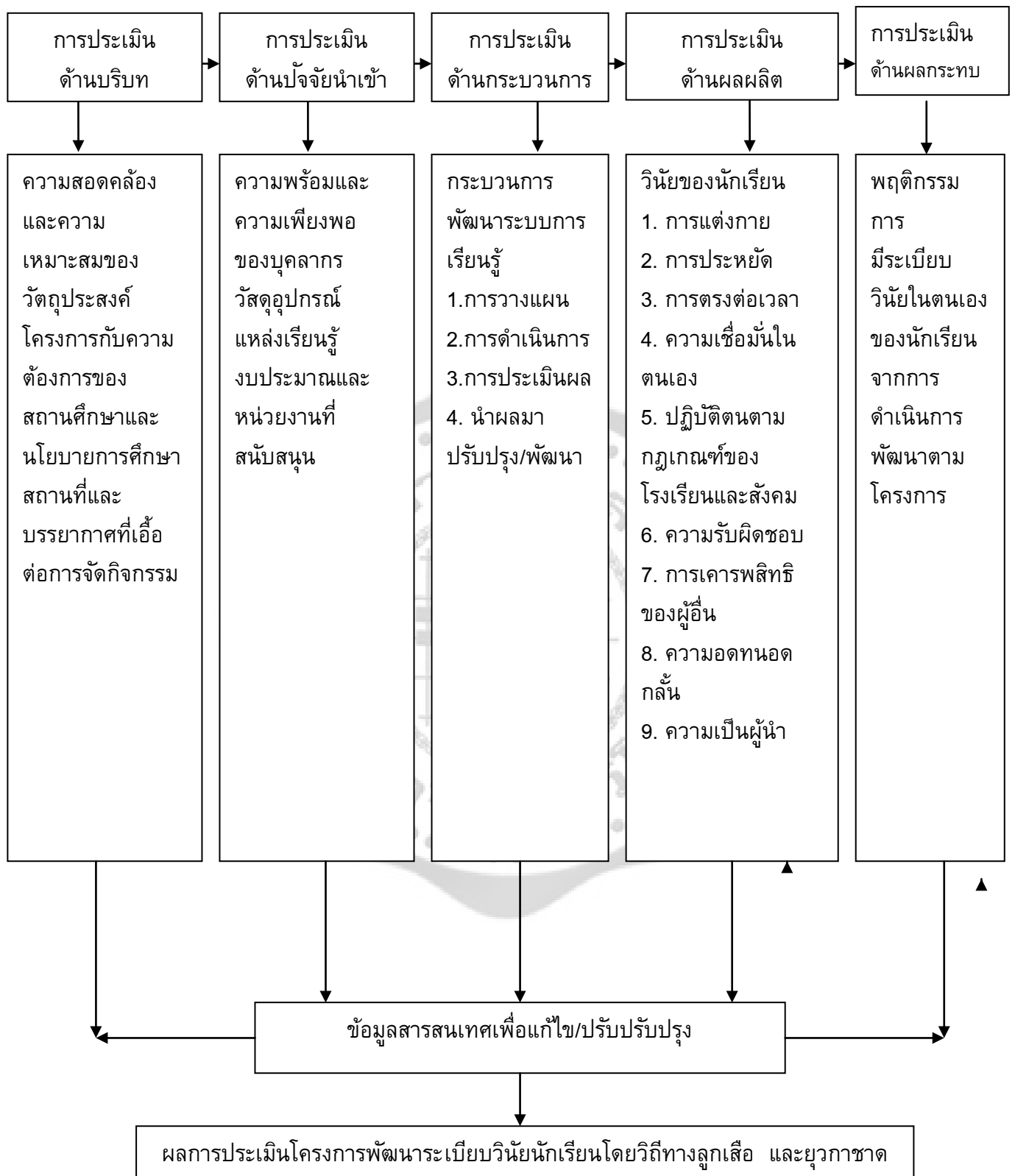
สำหรับการวิจัยครั้งนี้ จากที่ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่า การพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ ยุวกาชาด มีความสำคัญที่จะช่วยพัฒนาให้นักเรียนมี การแต่งกาย การประหยัด การตรงต่อเวลา/หน้าที่ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ เคารพสิทธิผู้อื่น ความอดทนอดกลั้น ความเป็นผู้นำ และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและสังคม โดยมีการจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาวินัยที่หลากหลาย

ผู้วิจัยสนใจศึกษาการประเมินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนฟองพลอยอนุสรณ์ โดยนำรูปแบบการประเมินโครงการของชิปปี้ (CIPP Model) มาทำการศึกษาเพราะเนื่องจากการประเมินอย่างมีระบบ มีกระบวนการรวบรวมและสกัดข้อมูลเพื่อสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจได้ถูกต้องรวมทั้งมีคุณค่าในการประเมินผลทางการศึกษา อีกทั้งยังเป็นการประเมินโครงการที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และองค์ประกอบที่ผู้วิจัยทำการประเมินมี 5 ด้าน คือด้านบริบท (Context Evaluation) ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) ว่ามีความเพียงพอมากน้อยเพียงใด ด้านกระบวนการ (Process Evaluation) ว่ามีการปฏิบัติงานมากน้อยเพียงใด และด้านผลผลิต (Product Evaluation) จะได้รับผลสัมฤทธิ์มากน้อยเพียงใด และเพื่อให้การประเมินมีความสมบูรณ์ของโครงการที่เป็นระบบและมีการบูรณาการทุกแบบเข้าด้วยกันเพื่อให้การประเมินผลโครงการที่ครบสมบูรณ์ และถ้าเป็นไปได้จะต้องมีการประเมินสิ่งที่เกี่ยวข้องกันอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นหลังจากโครงการได้สิ้นสุดไปแล้วในระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นเวลานานหรือสั้น ๆ ก็ได้ โดยพิจารณาจากความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับบุคคลและกับสภาพแวดล้อมในพื้นที่ที่มีการบริหารโครงการนั้น ผู้วิจัยจึงทำการประเมินด้านผลกระทบ (Impact Evaluation) ว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนฟองพลอยอนุสรณ์ สำนักงานเขตบางนา สังกัดกรุงเทพมหานคร ว่ามีผลกระทบอะไรบ้างในทางบวกและทางลบ โดยทางตรงหรือทางอ้อม และผลที่ได้จากการประเมินจะทำให้ทราบว่า โครงการที่ทำอยู่บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่เพียงใด วิธีการดำเนินโครงการมีขั้นตอนใดที่ควรปรับปรุงแก้ไขมีปัญหาและ

อุปสรรคใด และผลผลิตเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการพัฒนาระเบียบวินัยโดยวิถีทางลูกเสือและยุวกาชาด ของโรงเรียนฝ่องพลอยอนุสรณ์ สำนักงานเขตบางนา สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ช่วยในการตัดสินใจ ว่าควรมีการดำเนินการต่อไปหรือสมควรจะต้องปรับปรุงพัฒนาแผนและการปฏิบัติอย่างไร เพื่อให้โครงการพัฒนานักเรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น การประเมินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด โรงเรียนฝ่องพลอยอนุสรณ์ สำนักงานเขตบางนา สังกัดกรุงเทพมหานคร ถือว่าเป็นขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญเพราะจะช่วยทำให้ทราบถึงจุดเด่น จุดด้อย และข้อบกพร่องของการดำเนินงานตามโครงการ ตลอดจนการปฏิบัติงานตามแผนงานโครงการที่วางไว้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด เพื่อประโยชน์ในการนำไปเป็นแนวทางแก้ไข ปรับปรุง พัฒนา โครงการในปีการศึกษาต่อไป และจากการศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการประเมินผลโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ใช้รูปแบบการประเมินของ CIPP Model เป็นกรอบแนวคิดในการประเมินโครงการแสดงในภาพประกอบ 4 ดังนี้

ภาพประกอบ 4 กรอบแนวคิดในการประเมินโครงการ โดยประยุกต์แบบจำลอง CIPP

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษา การประเมินผลโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน โดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ โดยใช้รูปแบบการประเมินของ CIPP Model ผู้วิจัยได้ทำการประเมินการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน โดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ มีวิธีดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการประเมินโครงการครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ จำนวน 4 คน ครูผู้สอนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ จำนวน 55 คน นักเรียนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จาก 12 ห้องเรียน จำนวน 530 คน และ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ จำนวน 530 คน ในปีการศึกษา 2553

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

1. ผู้บริหาร เลือกแบบเจาะจง ได้ผู้บริหารที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4 คน
2. ครูผู้สอนใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง ได้ครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 24 คน โดยเลือกจากครูผู้สอนลูกเสือและยุวกาชาด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6
3. นักเรียนกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โดยการแบ่งตามระดับชั้น แต่ละระดับชั้นสุ่มนักเรียนระดับชั้นละ 1 ห้อง ได้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 จำนวน 46 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 จำนวน 45 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 จำนวน 45 คน ได้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 136 คน
4. ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้จำนวนผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 136 คน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 3 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอนที่มีต่อโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ เกี่ยวกับความเหมาะสม ความพอเพียง การปฏิบัติงาน ความเป็นจริงและความพึงพอใจในโครงการ เพื่อนำไปประเมินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ใน 5 ด้าน คือ ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) ด้านกระบวนการ (Process) ด้านผลผลิต (Product) และด้านผลกระทบ (Impact) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้บริหาร แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับอายุ และประสบการณ์ทางการบริหาร สถานภาพของครูผู้สอนแบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับ ประสบการณ์ทางการสอน ระดับการศึกษา และระดับชั้นที่สอน เป็นข้อคำถาม และมีคำตอบให้เลือกตอบ โดยให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเป็นจริง

ตอนที่ 2 แบบประเมินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ เกี่ยวกับความเหมาะสม ความเพียงพอ การปฏิบัติงาน ความเป็นจริงและความพึงพอใจในโครงการ 5 ด้าน คือ

1. ด้านบริบท (Context) ถามความเหมาะสมด้านการดำเนินงานของโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ว่ามีความสอดคล้อง เหมาะสมกับหลักการ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายมากน้อยเพียงใด

2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) ถามความเพียงพอของทรัพยากรที่นำมาใช้ในการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ซึ่งประกอบด้วย บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณ

3. ด้านกระบวนการ (Process) ถามเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ว่ามีการปฏิบัติงานมากน้อยเพียงใด ในเรื่องเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงาน การจัดกิจกรรม การพัฒนาบุคลากร การติดตามประเมินผลและการนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนา

4. ด้านผลผลิต (Product) ถามความเป็นจริงที่มีต่อความมีวินัยของนักเรียนตามโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ ยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์

5. ด้านผลกระทบ (Impact) ถามเกี่ยวกับผลกระทบในทางที่ดี ที่เกิดขึ้นเมื่อเสร็จสิ้นโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ โดยพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงของบุคคลโดยตรงและทางอ้อมกับผลผลิตของโครงการว่าเกิดผลกระทบในทางที่ดีอะไรบ้างที่เกิดขึ้นกับนักเรียน และนักเรียนได้อะไรบ้างจากการเข้าร่วมโครงการ แต่เป็นผลที่ได้เกิดขึ้นหลังจากจบโครงการแล้วได้แก่ เกิดผลกระทบในทางที่ดีอะไรบ้างและผลกระทบในทางที่ไม่ดีอย่างไรต่อนักเรียน ครูผู้สอน ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ต่อสถานศึกษา ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และต่อสังคมและชุมชน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามนักเรียนแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพของนักเรียน แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของนักเรียน ได้แก่ ลูกเสือและยุวกาชาด และระดับชั้นที่เรียน รายได้ของผู้ปกครอง ซึ่งเป็นข้อคำถามและคำตอบให้เลือกตอบ โดยให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเป็นจริง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือและยุวกาชาด (ด้านผลผลิต) ในคุณลักษณะ คือ การแต่งกาย การประหยัด การตรงต่อเวลา/หน้าที่ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ เคารพสิทธิผู้อื่น ความอดทนอดกลั้น ความเป็นผู้นำ และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและสังคม โดยในแต่ละข้อคำถามได้ใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ด้วยเทคนิคการจัดแบบ Osgood มีข้อให้เลือกตอบ 5 ระดับ

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ปกครองนักเรียน แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ปกครองนักเรียน ได้แก่ ระดับการศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง ซึ่งเป็นข้อคำถามและคำตอบให้เลือกตอบโดยให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเป็นจริง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด (ด้านผลผลิตและด้านผลกระทบ) ในคุณลักษณะ คือการแต่งกาย การประหยัด การตรงต่อเวลา/หน้าที่ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ เคารพสิทธิผู้อื่น ความอดทนอดกลั้น ความเป็นผู้นำ และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและสังคม ในแต่ละข้อคำถาม ได้ใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ด้วยเทคนิคการจัดแบบ Osgood มีข้อให้เลือกตอบ 5 ระดับ

การสร้างเครื่องมือสำหรับใช้ในการวิจัย เพื่อใช้ประเมินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด หลักการ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการประเมินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ สำนักงานเขตบางนา สังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามและพัฒนาแบบสอบถามให้ครอบคลุมตรงตามเนื้อหาของเรื่องที่ทำการศึกษาวิจัย

2. ศึกษารูปแบบการประเมินจากแบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) ของแดเนียลแอล สตัทฟิเฟิลบีม (Daniel L. Stufflebeam) โดยศึกษาค้นคว้าองค์ประกอบในการประเมินทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย การประเมินบริบท (Context Evaluation) การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) และ ผู้วิจัยทำการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation) แล้วนำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างเครื่องมือ

3. นำร่างแบบสอบถาม ที่สร้างขึ้นปรึกษากับอาจารย์ที่ศึกษาศาสนาและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ดังรายชื่อในภาคผนวก เพื่อตรวจสอบและแก้ไขด้านเนื้อหาให้เกิดความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมด้านภาษาและความชัดเจนของคำถาม
4. นำแบบสอบถามมาทำการปรับปรุง แก้ไขเนื้อหาตามที่ได้รับตรวจสอบและข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ศึกษาศาสนาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้เกิดความชัดเจนของข้อคำถาม
5. นำแบบสอบถามที่ได้มาปรับปรุงและแก้ไขโดยใช้ทดลอง (Try - out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จากนั้นจึงนำผลที่ได้จากแบบสอบถามดังกล่าวมาทำการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) จำนวน 3 ฉบับ ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามฉบับที่ 1 ของผู้บริหารและครูผู้สอนเท่ากับ .93 ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามฉบับที่ 2 ของนักเรียนเท่ากับ .85 และได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามฉบับที่ 3 ของผู้ปกครองเท่ากับ .82
6. จัดพิมพ์แบบสอบถาม เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนของการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลที่โรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ สำนักงานเขตบางนา สังกัดกรุงเทพมหานคร
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อทำการตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง
3. ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามและในแต่ละข้อคำถาม ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ 3 ฉบับ ใช้วิเคราะห์ได้คิดเป็นร้อยละ 100
4. จัดทำไฟล์ข้อมูลลงรหัสข้อมูลและทำการลงรหัส (Coding) ข้อมูลที่ได้รับเพื่อนำไปในการจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

4. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การจัดกระทำข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาทั้งหมดมาวิเคราะห์ประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้ (บุญเรียง ขจรศิลป์. 2543)

4.1.1 ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน ที่มีต่อโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ดังนี้

เหมาะสม/ เพียงพอ/ การปฏิบัติ/เป็นจริง/ความพึงพอใจ	มากที่สุด	ให้	5
เหมาะสม/ เพียงพอ/ การปฏิบัติ/เป็นจริง/ ความพึงพอใจ	มาก	ให้	4
เหมาะสม/ เพียงพอ/ การปฏิบัติ/เป็นจริง/ความพึงพอใจ	ปานกลาง	ให้	3
เหมาะสม/ เพียงพอ/ การปฏิบัติ/เป็นจริง/ ความพึงพอใจ	น้อย	ให้	2
เหมาะสม/ เพียงพอ/ การปฏิบัติ/เป็นจริง/ความพึงพอใจ	น้อยที่สุด	ให้	1

4.1.2 นำข้อมูลเกี่ยวกับการมีระเบียบวินัยของนักเรียนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ มาตรวจให้คะแนนโดยให้น้ำหนักคะแนนแต่ละระดับ ดังนี้

ระดับการมีวินัยของนักเรียน	คะแนน
เป็นจริงมากที่สุด	5
เป็นจริงมาก	4
เป็นจริงปานกลาง	3
เป็นจริงน้อย	2
เป็นจริงน้อยที่สุด	1

4.1.3 ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครอง ที่มีต่อโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน โดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ดังนี้

เป็นจริง/ความพึงพอใจ	มากที่สุด	ให้	5
เป็นจริง/ ความพึงพอใจ	มาก	ให้	4
เป็นจริง/ความพึงพอใจ	ปานกลาง	ให้	3
เป็นจริง/ ความพึงพอใจ	น้อย	ให้	2
เป็นจริง/ความพึงพอใจ	น้อยที่สุด	ให้	1

4.1.4 นำข้อมูลแนวทางในการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนจากข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครูผู้สอนมาวิเคราะห์เนื้อหา

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 วิเคราะห์ข้อมูลด้านสถานภาพของผู้บริหาร ได้แก่ อายุ และประสบการณ์การบริหาร สถานภาพของครูผู้สอน ได้แก่ ประสบการณ์สอน ระดับการศึกษา และระดับชั้นที่สอนของครู สถานภาพของนักเรียน ได้แก่ เพศ และระดับชั้นที่เรียน สถานภาพของผู้ปกครอง ได้แก่ ระดับการศึกษา และอาชีพ สถิติที่ใช้ คือ การหาค่าร้อยละ (Percentage)

4.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับเหมาะสม/ เพียงพอ/ การปฏิบัติ/ความเป็นจริง/ ความพึงพอใจและการมีวินัยนักเรียนโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)และให้คะแนนคำตอบมีเกณฑ์ตัดสิน

4.2.3 เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้วจะใช้คะแนนเฉลี่ยแปลผล 5 ระดับ ซึ่งมีเกณฑ์ในการตัดสิน ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 9)

4.50 – 5.00	หมายถึง	เหมาะสม/ เพียงพอ /การปฏิบัติ/ ความพึงพอใจ	ในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	เหมาะสม/ เพียงพอ /การปฏิบัติ/ ความพึงพอใจ	ในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	เหมาะสม/ เพียงพอ/ การปฏิบัติ/ ความพึงพอใจ	ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	เหมาะสม/ เพียงพอ/ การปฏิบัติ/ ความพึงพอใจ	ในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	เหมาะสม/ เพียงพอ/ การปฏิบัติ/ ความพึงพอใจ	ในระดับน้อยที่สุด

4.2.4 เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้วตรวจให้คะแนนแบบสอบถามการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยใช้คะแนนเฉลี่ย ซึ่งมีเกณฑ์ในการตัดสิน ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	ระดับการพัฒนาระเบียบวินัยมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	ระดับการพัฒนาระเบียบวินัยมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	ระดับการพัฒนาระเบียบวินัยปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	ระดับการพัฒนาระเบียบวินัยน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	ระดับการพัฒนาระเบียบวินัยน้อยที่สุด

4.2.5 เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้วตรวจให้คะแนนความคิดเห็นผู้ปกครองจะใช้คะแนนเฉลี่ย ซึ่งมีเกณฑ์ในการตัดสิน ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	การปฏิบัติ/ ความพึงพอใจ	ในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	การปฏิบัติ/ ความพึงพอใจ	ในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	การปฏิบัติ/ ความพึงพอใจ	ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	การปฏิบัติ/ ความพึงพอใจ	ในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	การปฏิบัติ/ ความพึงพอใจ	ในระดับน้อยที่สุด

4.2.6 นำข้อมูลจากข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนของผู้บริหารและครูผู้สอน รวบรวมข้อมูลมาสรุปเป็นประเด็นแล้วมาวิเคราะห์ลำดับความสำคัญของเนื้อหา

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติหาคุณภาพเครื่องมือแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 125)

5.2 สถิติพื้นฐาน

5.2.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

5.2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

5.2.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการประเมินผลโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือและยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ผลการศึกษาเสนอเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพ

1.1 สถานภาพผู้บริหาร ได้แก่ อายุ และประสบการณ์การบริหาร

1.2 สถานภาพครูผู้สอน ได้แก่ ประสบการณ์ทางการสอน ระดับการศึกษา และระดับชั้นที่สอน

1.3 สถานภาพของนักเรียน ได้แก่ ลูกเสือ และยุวกาชาด และระดับชั้นที่เรียน

1.4 สถานภาพผู้ปกครอง ได้แก่ ระดับการศึกษา และอาชีพผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของนักเรียนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและผู้ปกครอง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน (ด้านผลผลิต)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน (ด้านผลผลิต)

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนของผู้บริหารและครู โดยสรุปในภาพรวม

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพผู้บริหาร ได้แก่ อายุ และประสบการณ์ทางการบริหาร สถานภาพครูผู้สอน ได้แก่ ประสบการณ์ทางการสอน ระดับการศึกษา และระดับชั้นที่สอน สถานภาพของนักเรียน ได้แก่ เพศ และระดับชั้นที่เรียน สถานภาพผู้ปกครอง ได้แก่ การศึกษา และอาชีพผู้ปกครอง

ตาราง 1 จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพของผู้บริหารจำแนกตาม อายุ และประสบการณ์ทางการบริหาร

สถานภาพของผู้บริหาร	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
มากกว่า 50 ปี	3	75
น้อยกว่า 50 ปี	1	25
รวม	4	100
ประสบการณ์ทางการบริหาร		
น้อยกว่า 5 ปี	-	-
5 – 10 ปี	1	25
มากกว่า 10 ปี	3	75
รวม	4	100

จากตาราง 1 แสดงว่าสถานภาพของผู้บริหารในโรงเรียนฝ่องพลอยอนุสรณ์ ผู้บริหารมีอายุมากกว่า 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 75 และอายุน้อยกว่า 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 25 สถานภาพของผู้บริหารประสบการณ์ทางการบริหาร มากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 75 ประสบการณ์ทางการบริหาร ระหว่าง 5 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 25

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพของครูผู้สอนจำแนกตาม ประสบการณ์สอน ระดับการศึกษา และระดับชั้นที่สอน

สถานภาพของครูผู้สอน	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์สอน		
น้อยกว่า 10 ปี	9	37.50
10 – 20 ปี	5	20.80
มากกว่า 20 ปี	10	41.70
รวม	24	100
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	15	62.50
สูงกว่าปริญญาตรี	9	37.50
รวม	24	100
ระดับชั้นที่สอน		
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	8	33.30
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	8	33.30
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	8	33.30
รวม	24	100

จากตาราง 2 แสดงว่าสถานภาพของครูผู้สอนในโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ครูผู้สอน มีประสบการณ์สอนมากกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.70 ครูผู้สอนมีประสบการณ์สอน ระหว่าง 10 – 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.28 และครูผู้สอนมีประสบการณ์สอนน้อยกว่า 10 ปี คิดเป็น ร้อยละ 37.50 สถานภาพของครูผู้สอนมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 37.50 และครูผู้สอนมีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 62.50 ครูผู้สอนมีระดับชั้นที่สอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 33.30 ครูผู้สอนมีระดับชั้นที่สอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 33.30 และครูผู้สอนมีระดับชั้นที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 33.30

ตาราง 3 จำนวนและค่าร้อยละของสถานภาพของนักเรียนจำแนกตาม สถานภาพ
และระดับชั้นที่เรียน

สถานภาพของนักเรียน	จำนวน	ร้อยละ
สถานภาพ		
ลูกเสือ	71	52.20
ยุวกาชาด	65	47.80
รวม	136	100
ระดับชั้นที่เรียน		
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	46	33.80
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	45	33.31
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	45	33.31
รวม	136	100

จากตาราง 3 แสดงว่าสถานภาพนักเรียนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ เป็นดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 โดยภาพรวม ลูกเสือ คิดเป็นร้อยละ 52.20 ยุวกาชาด คิดเป็นร้อยละ 47.80 เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 33.80 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 33.10

ตาราง 4 จำนวนและค่าธรรมเนียมของสถานภาพของผู้ปกครองจำแนกตาม ระดับการศึกษา และอาชีพของผู้ปกครอง

สถานภาพของผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	96	70.60
ปริญญาตรี	32	23.50
สูงกว่าปริญญาตรี	8	5.90
รวม	136	100
อาชีพผู้ปกครอง		
ข้าราชการ	8	5.90
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	14.00
บริษัท/ห้างร้าน	55	40.40
ธุรกิจส่วนตัว	34	25.00
รับจ้างทั่วไป	28	20.60
รวม	136	100

จากตาราง 4 แสดงว่าสถานภาพของผู้ปกครองโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ในภาพรวม ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 5.90 ผู้ปกครองมีระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 23.50 และผู้ปกครองมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 70.60 อาชีพของผู้ปกครอง อาชีพบริษัท/ห้างร้าน คิดเป็นร้อยละ 40.40 รองลงมา อาชีพของผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 25.00 อาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็น ร้อยละ 20.26 อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 14.00 และอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 5.90

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทาง
ลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนพองพลอยอนุสรณ์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร
ครูผู้สอน และผู้ปกครองโดยรวมและรายด้าน 5 ด้าน ปรากฏผลตามตาราง 5 - 10 ดังต่อไปนี้

ตาราง 5 ผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ
และยุวกาชาด ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูผู้สอน

ผลการดำเนินโครงการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านบริบท	4.50	.58	มากที่สุด	4.30	.56	มาก
ด้านปัจจัยนำเข้า	4.27	.64	มาก	3.99	.62	มาก
ด้านกระบวนการ	4.27	.51	มาก	4.15	.55	มาก
ด้านผลผลิต	4.28	.32	มาก	4.29	.50	มาก
ด้านผลกระทบ	3.87	.46	มาก	4.46	.57	มาก
เฉลี่ยรวม	4.23	.50	มาก	4.23	.56	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารต่อการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ผลการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = .50) เมื่อพิจารณารายด้าน 5 ด้าน พบว่าผลการดำเนินงานด้านบริบทโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = .58) นอกนั้นอยู่ในระดับมาก ส่วนความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ผลการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = .56) เมื่อพิจารณารายด้าน 5 ด้าน พบว่าผลการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 6 ผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านบริบท (Context Evaluation) ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน

ข้อ	ด้านบริบท	ระดับความเหมาะสม					
		ผู้บริหาร			ครูผู้สอน		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.	เป้าหมายของโครงการ	4.58	.83	มากที่สุด	4.36	.50	มาก
2.	วัตถุประสงค์ของโครงการ	4.75	.50	มากที่สุด	4.43	.55	มาก
3.	กิจกรรมในโครงการ	4.43	.52	มาก	4.38	.56	มาก
4.	วิธีการประเมิน	4.25	.50	มาก	4.23	.55	มาก
5.	สภาพบรรยากาศทั่วไปของสถานศึกษา	4.50	.58	มากที่สุด	3.98	.70	มาก
เฉลี่ยรวม		4.50	.58	มากที่สุด	4.27	.57	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารต่อการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านบริบทโดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = .58) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด โดยคำถามที่ว่า “ วัตถุประสงค์ของโครงการ ” มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = .50) รองลงมา คือ เป้าหมายของโครงการ ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = .83) สภาพบรรยากาศทั่วไปของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = .58) นอกนั้นอยู่ในระดับมาก ส่วนความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านบริบทโดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = .57) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีระดับความเหมาะสมมากทุกข้อ

ตาราง 7 ผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน

ข้อ	ด้านปัจจัยนำเข้า	ระดับความเพียงพอ					
		ผู้บริหาร			ครูผู้สอน		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
6.	บุคลากรในการดำเนินโครงการ	4.15	.70	มาก	4.09	.64	มาก
7.	วัสดุ อุปกรณ์ในการดำเนินโครงการ	4.50	.58	มากที่สุด	3.98	.60	มาก
8.	งบประมาณในการดำเนินโครงการ	4.37	.54	มาก	3.77	.62	มาก
เฉลี่ยรวม		4.27	.64	มาก	3.94	.62	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารต่อการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านปัจจัยนำเข้าโดยรวมมีความเพียงพออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = .64) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ “วัสดุ อุปกรณ์ในการดำเนินโครงการ” ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = .58) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ “บุคลากรในการดำเนินโครงการ” ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = .70) ส่วนความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านปัจจัยนำเข้ามีความเพียงพออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = .62) เมื่อพิจารณาคำถามเป็นรายข้อ พบว่ามีความเพียงพออยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 8 ผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านกระบวนการ (Process Evaluation) ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน

ข้อ	ด้านกระบวนการ	ระดับการปฏิบัติ					
		ผู้บริหาร			ครูผู้สอน		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
9.	การวางแผนโครงการ (P)	4.35	.53	มาก	4.17	.53	มาก
10.	การดำเนินโครงการ (D)	4.29	.45	มาก	4.13	.55	มาก
11.	การติดตามและประเมินผล (C)	4.25	.51	มาก	4.15	.54	มาก
12.	การนำผลการประเมินมาปรับปรุง/พัฒนา(A)	4.00	.82	มาก	4.23	.60	มาก
เฉลี่ยรวม		4.27	.51	มาก	4.17	.55	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในการดำเนินการโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านกระบวนการโดยรวมของผู้บริหารพบว่าอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = .51) ส่วนด้านกระบวนการโดยรวมของครูผู้สอนพบว่าอยู่ในระดับปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = .55) เมื่อพิจารณารายข้อความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนในการดำเนินการพบว่าด้านการวางแผน (P) ด้านการดำเนินการ (D) ด้านการติดตามและประเมินผล (C) และด้านการนำผลการประเมินมาปรับปรุง / พัฒนา (A) อยู่ในระดับการปฏิบัติมากทุกข้อ

ตาราง 9 ผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านผลผลิต (Product Evaluation) ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน

ข้อ	ด้านผลผลิต	ระดับความพึงพอใจ					
		ผู้บริหาร			ครูผู้สอน		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
การแต่งกายของนักเรียนหลังเข้าร่วมโครงการ							
1.	ถูกต้องตามระเบียบ	4.25	.50	มาก	4.42	.50	มาก
2.	สะอาด	4.50	.58	มากที่สุด	4.38	.50	มาก
3.	เหมาะสม	4.50	.58	มากที่สุด	4.46	.51	มาก
พฤติกรรมหลังจากเข้าร่วมโครงการ							
4.	ใช้จ่ายอย่างประหยัด	4.25	.50	มาก	4.04	.46	มาก
5.	ช่วยรักษาสาธารณะสมบัติ	4.50	.58	มากที่สุด	4.29	.55	มาก
6.	ปรับปรุงของเก่ามาใช้	4.00	.00	มาก	4.17	.48	มาก
7.	ตรงต่อเวลา	4.00	.00	มาก	4.25	.44	มาก
8.	มีความมั่นใจในตนเอง	4.25	.50	มาก	4.38	.50	มาก
9.	กล้าแสดงออก	4.75	.50	มากที่สุด	4.29	.62	มาก
10.	ปฏิบัติตนตามระเบียบของโรงเรียน	4.50	.58	มากที่สุด	4.38	.50	มาก
11.	เป็นคนดีของสังคม	4.75	.50	มากที่สุด	4.50	.51	มากที่สุด
12.	มีความรับผิดชอบ	4.00	.00	มาก	4.33	.57	มาก
13.	เคารพสิทธิผู้อื่น	4.00	.00	มาก	4.33	.48	มาก
14.	มีความอดทนอดกลั้น	4.00	.00	มาก	4.08	.41	มาก
15.	มีความเป็นผู้นำ	4.00	.00	มาก	4.21	.59	มาก
รวม		4.28	.32	มาก	4.29	.50	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารต่อการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านผลผลิตมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = .32) เมื่อพิจารณาคำถามเป็นรายข้อพบว่ามีความพึงพอใจดีแล้ว โดยคำถามที่ว่า “พฤติกรรมหลังจากเข้าร่วมโครงการนักเรียนกล้าแสดงออกและเป็นคนดีของสังคม” มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D.= .50) รองลงมาคือคำถามที่ว่า “การแต่งกายของนักเรียนสะอาดเหมาะสมและปฏิบัติตนตามระเบียบของโรงเรียน” ($\bar{X} = 4.50$, S.D.= .58) และคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ “ปรับปรุงของเก่ามาใช้ ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบมี เคารพสิทธิผู้อื่น

มีความอดทนอดกลั้น และความเป็นผู้นำ” ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = .00) ส่วนข้ออื่น ๆ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ส่วนความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านผลผลิตมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = .50) เมื่อพิจารณาคำถามเป็นรายข้อพบว่ามีความพึงพอใจดีแล้ว โดยคำถามที่ว่า “เป็นคนดีของสังคม” มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D.= .51) ส่วนข้ออื่น ๆ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 10 ผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ
และยุวกาชาด ด้านผลกระทบ (Impact) ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและผู้ปกครอง

ข้อ	ด้านผลกระทบ	ระดับความพึงพอใจ								
		ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			ผู้ปกครอง		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ท่านคิดว่าการดำเนินงานโครงการนี้ ส่งผลกระทบทั้งทางดีและไม่ดีอย่างไร										
1.	ดีต่อนักเรียน	4.50	.58	มากที่สุด	4.42	.58	มาก	4.50	.69	มากที่สุด
2.	ดีต่อครู/อาจารย์	4.25	.50	มาก	4.42	.58	มาก	4.56	.64	มากที่สุด
3.	ดีต่อผู้บริหาร	4.75	.50	มากที่สุด	4.38	.58	มาก	4.44	.66	มาก
4.	ดีต่อผู้ปกครอง	4.25	.50	มาก	4.45	.66	มาก	4.44	.76	มาก
5.	ดีต่อสถานศึกษา	4.50	.58	มากที่สุด	4.54	.51	มากที่สุด	4.52	.64	มากที่สุด
6.	ดีต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	4.25	.50	มาก	4.58	.58	มากที่สุด	4.50	.68	มากที่สุด
7.	มีผลดีต่อสังคม/ชุมชน	4.50	.58	มากที่สุด	4.50	.51	มากที่สุด	4.50	.69	มากที่สุด
รวม		4.42	.53	มาก	4.49	.68	มาก	4.49	.68	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารต่อการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ ยุวกาชาด ด้านผลกระทบ ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานในทางที่ดีมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = .53) เมื่อพิจารณาคำถามเป็นรายข้อพบว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นในทางที่ดีแล้ว โดยคำถามที่ว่า “โครงการนี้ส่งผลกระทบในทางดีดีต่อผู้บริหาร” มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = .50) รองลงมาคือคำถามที่ว่า “ส่งผลดีต่อนักเรียน ดีต่อสถานศึกษา และมีผลดีต่อสังคม/ชุมชน” ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = .58) และคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ “ดีต่อครู/อาจารย์ ดีต่อผู้ปกครองและดีต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง” ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = .50)

ส่วนความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านผลกระทบครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานในทางที่ดีมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = .68) เมื่อพิจารณาคำถามเป็นรายข้อพบว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นในทางที่ดีมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดโดยคำถามที่ว่า “การดำเนินงานโครงการนี้ส่งผลกระทบที่ดีต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง” ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = .58) รองลงมาคือคำถามที่ว่า “การดำเนินงานโครงการนี้ส่งผลกระทบที่ดีต่อสถานศึกษา” ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = .51) และ

คำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ “การดำเนินงานโครงการนี้ส่งผลกระทบต่อผู้บริหาร” ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = .58) และการดำเนินงานโครงการโครงการพัฒนาระเบียงวิทยานิพนธ์นักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือและยุวกาชาด ด้านผลกระทบผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าผลกระทบในทางที่ดีโดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = .68) เมื่อพิจารณาคำถามเป็นรายข้อพบว่า ผลกระทบในทางที่ดีมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยคำถามที่ว่า “การดำเนินงานโครงการนี้ส่งผลกระทบต่อนักเรียนดีต่อครู/อาจารย์” ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = .64) รองลงมาคือคำถามที่ว่า “การดำเนินงานโครงการนี้ส่งผลกระทบต่อสถานศึกษา” ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = .64) และคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ “ส่งผลดีดีต่อผู้บริหาร และดีต่อผู้ปกครอง” ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = .71)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาระเบียบ
วินัยนักเรียน (ด้านผลผลิต) ผลปรากฏตามตาราง 11 ดังต่อไปนี้

ตาราง 11 ผลความคิดเห็นของนักเรียนต่อโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทาง
ลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านผลผลิต (Product Evaluation)

ข้อ	ด้านผลผลิต	ระเบียบวินัยนักเรียน		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การแต่งกายของนักเรียน				
	ถูกต้องตามระเบียบ	4.27	.70	มาก
	เรียบร้อย	4.05	.62	มาก
	สะอาด	4.18	.73	มาก
	รวม	4.16	.68	มาก
2. การวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียน				
	อดออม	4.09	.77	มาก
	การดูแลอุปกรณ์การเรียนและช่วยดูแลสาธารณะ สมบัติส่วนรวมของนักเรียน			
	รักษาเหมือนของตนเอง	4.04	.69	มาก
	การใช้ของใช้ต่าง ๆ ของนักเรียน			
	พยายามนำมาใช้อีก	4.07	.70	มาก
	การปฏิบัติตนของนักเรียนเมื่อเห็นก๊อกร้ำหรือ ไฟเปิดทิ้งไว้การใช้ของใช้ต่าง ๆ ของนักเรียน			
	เข้าไปปิดทันที	4.22	.74	มาก
	รวม	4.10	.72	มาก
3. การมาโรงเรียนและเข้าแถวของนักเรียน				
	ทันเวลาทุกครั้ง	4.08	.90	มาก
	การคืนหนังสือของนักเรียน			
	ทันเวลาทุกครั้ง	4.22	.70	มาก
	การส่งการบ้านของนักเรียน			
	ทันเวลาทุกครั้ง	3.82	.90	มาก
	รวม	3.90	.87	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	ด้านผลผลิต	ระเบียบวิสัยนักเรียน		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
4. บุคลิกภาพของนักเรียน				
	กล้าแสดงออก	3.54	.99	มาก
	มั่นใจในตนเอง	3.56	.95	มาก
	ทำอะไรด้วยตนเอง	3.97	.71	มาก
	ชอบเรียน	4.04	.72	มาก
	รวม	3.77	.84	มาก
5. การปฏิบัติตนของนักเรียนเมื่ออยู่ในโรงเรียนและสังคม				
	เข้าคิวซื้ออาหาร	4.40	.74	มาก
	เตือนเพื่อนเมื่อทำผิด	4.01	.66	มาก
	มีสัมมาคารวะ	4.02	.51	มาก
	รวม	4.02	.63	มาก
6. ความรับผิดชอบของนักเรียนเมื่อได้รับมอบหมาย				
	ตั้งใจทำงาน	4.04	.68	มาก
	เตือนตัวเองเสมอ	4.11	.76	มาก
	จัดตารางเรียนทุกครั้ง	4.55	.64	มากที่สุด
	ติดตามบทเรียน	4.05	.72	มาก
	รวม	4.18	.70	มาก
7. การปฏิบัติตนของนักเรียนในการเคารพสิทธิผู้อื่น				
	เปิดโอกาสแสดงความคิดเห็น	4.15	.81	มาก
	ฟังความคิดเห็นกลุ่ม	4.32	.63	มาก
	หยิบของขออนุญาตทุกครั้ง	4.26	.75	มาก
	อ่อนน้อม	3.19	.65	มาก
	รวม	3.98	.71	มาก
8. ความอดทนอดกลั้นในการทำงานของนักเรียน				
	พยายาม	4.15	.62	มาก
	อดทน	4.03	.66	มาก
	มีสติ	4.17	.64	มาก
	รวม	4.11	.64	มาก

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	ด้านผลผลิต	ระเบียบวินัยนักเรียน		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
9. การแสดงความเป็นผู้นำของนักเรียน				
	กล้าแสดงความคิดเห็น	4.11	.81	มาก
	กล้ากระทำในสิ่งที่ถูกต้อง	4.18	.64	มาก
	กล้ายืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง	4.24	.77	มาก
	เสนอตัวเป็นหัวหน้างาน	3.76	.91	มาก
	รวม	4.07	.78	มาก
	เฉลี่ยรวมทุกด้าน	4.03	.73	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่า การดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทาง ลูกเสือ และยุวกาชาด ของนักเรียนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ด้านผลผลิตโดยรวมมีความเป็นจริงโดยรวมเฉลี่ยทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = .73) เมื่อพิจารณาคำถามเป็นรายข้อพบว่ามีความเป็นจริงดีแล้ว โดยคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ “ความรับผิดชอบของนักเรียนเมื่อได้รับมอบหมาย” ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = .70) รองลงมาคือคำถามที่ว่า “การแต่งกายของนักเรียน” ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = .68) และคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมีเป็นจริงน้อยที่สุดคือ “บุคลิกภาพของนักเรียนในความกล้าแสดงออก” ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = .84)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการพัฒนาระเบียบ
วินัยนักเรียน (ด้านผลผลิต) ผลปรากฏตามตาราง 12 ดังต่อไปนี้

ตาราง 12 ผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ
และยุวกาชาด ด้านผลผลิต (Product Evaluation) ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง

ข้อ	ด้านผลผลิต	ระดับความเป็นจริง		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.	การแต่งกายของนักเรียน	4.77	.41	มากที่สุด
2.	การประหยัดและการใช้จ่ายของนักเรียน	3.83	.86	มาก
3.	การตรงต่อเวลา	4.31	.77	มาก
4.	ความเชื่อมั่นในตนเอง	4.02	.86	มาก
5.	การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและสังคม	4.18	.75	มาก
6.	ความรับผิดชอบ	4.08	.85	มาก
7.	การเคารพสิทธิผู้อื่น	4.16	.72	มาก
8.	ความอดทนอดกลั้น	4.02	.80	มาก
9.	ความเป็นผู้นำของนักเรียน	4.01	.87	มาก
รวมเฉลี่ยทุกด้าน		4.15	.76	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่า การดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทาง
ลูกเสือ และยุวกาชาด ในด้านผลผลิต มีความเป็นจริงโดยรวมเฉลี่ยทุกด้านอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 4.15$, S.D. = .76) เมื่อพิจารณาคำถามเป็นรายข้อ พบว่ามีความเป็นจริงในระดับมากที่สุด
โดยคำถามมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ว่า “ การแต่งกายของนักเรียนถูกต้อง ” ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = .41)
รองลงมาคือคำถามที่ว่า “ การตรงต่อเวลาของนักเรียน ” $\bar{X} = 4.31$, S.D. = .77 และคำถามที่มี
ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีความเป็นจริงในระดับมากคือ “ การประหยัดและการใช้จ่ายของนักเรียน ”
($\bar{X} = 3.83$, S.D. = .86)

ตาราง 13 สรุปผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ
และยุวกาชาด ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครอง ใน 5 ด้าน

ข้อ การดำเนินโครงการ	ผู้บริหาร			ครูผู้สอน			นักเรียน			ผู้ปกครอง		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านบริบท	4.50	.58	มากที่สุด	4.30	.56	มาก						
2. ด้านปัจจัยนำเข้า	4.27	.64	มาก	3.99	.62	มาก						
3. ด้านกระบวนการ	4.27	.51	มาก	4.15	.55	มาก						
4. ด้านผลผลิต	4.28	.32	มาก	4.29	.50	มาก	4.03	.73	มาก	4.15	.76	มาก
5. ด้านผลกระทบ	3.87	.46	มาก	4.46	.57	มาก				4.49	.68	มาก
เฉลี่ยรวม	4.23	.50	มาก	4.23	.56	มาก	4.03	.73	มาก	4.32	.72	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่า ผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียนและผู้ปกครองใน 5 ด้าน คือด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และด้านผลกระทบ โดยเฉลี่ยรวมความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตาราง 14 สรุปคุณลักษณะความมีระเบียบวินัยใน 9 ด้าน ตามความคิดเห็นของนักเรียน และผู้ปกครอง

ข้อ	คุณลักษณะความมีระเบียบวินัย	นักเรียน			ผู้ปกครอง		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1.	การแต่งกาย	4.16	.68	มาก	4.16	.68	มาก
2.	การประหยัด	4.10	.72	มาก	3.83	.86	มาก
3.	การตรงต่อเวลา/หน้าที่	3.90	.87	มาก	4.31	.77	มาก
4.	ความเชื่อมั่นในตนเอง	3.77	.84	มาก	4.02	.86	มาก
5.	การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ของโรงเรียนและสังคม	4.02	.63	มาก	4.18	.75	มาก
6.	ความรับผิดชอบ	4.18	.70	มาก	4.08	.85	มาก
7.	การเคารพสิทธิผู้อื่น	3.98	.71	มาก	4.16	.72	มาก
8.	ความอดทนอดกลั้น	4.11	.64	มาก	4.01	.80	มาก
9.	ความเป็นผู้นำ	4.07	.78	มาก	4.01	.87	มาก
	รวม	4.03	.73	มาก	4.15	.76	มาก

จากตาราง 14 แสดงว่า คุณลักษณะความมีระเบียบวินัยนักเรียนใน 9 ด้าน ตามความคิดเห็นของนักเรียน และผู้ปกครอง ในด้านคุณลักษณะความมีระเบียบวินัยได้ดังนี้ นักเรียนมีความคิดเห็นในคุณลักษณะความมีระเบียบวินัยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = .73) เมื่อพิจารณาคำถามเป็นรายข้อพบว่า คุณลักษณะความมีระเบียบวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับมาก โดยคำถามคุณลักษณะที่ว่า “ความรับผิดชอบ” มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = .70) และคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ “ความเชื่อมั่นในตนเอง” ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = .84)

ผู้ปกครองมีความคิดเห็นในคุณลักษณะความมีระเบียบวินัยของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = .76) เมื่อพิจารณาคำถามเป็นรายข้อพบว่าคุณลักษณะความมีระเบียบวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับมาก โดยคำถามคุณลักษณะที่ว่า “การตรงต่อเวลา/หน้าที่” มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = .77) และคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ “การประหยัด” ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = .86)

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนของ
ผู้บริหารและครูผู้สอน

1. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาระเบียบวินัย
นักเรียน โดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของนักเรียนโรงเรียนฝ่องพลอยอนุสรณ์ ตามความ
คิดเห็นของ ผู้บริหาร โดยภาพรวมสรุปได้ดังนี้

1.1 ควรสนับสนุนการทำงานเป็นทีมให้มากขึ้น เพื่อความเข้าใจกันและการผสม
ความร่วมมือกันทุกฝ่าย

1.2 ควรเพิ่มเติมเรื่องการมีระเบียบวินัยในการเดินแถวของนักเรียนให้มากขึ้นโดยให้
สภานักเรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในเรื่องของการมีระเบียบวินัยในการเดินแถวของนักเรียน
มากกว่านี้

1.3 เป็นโครงการที่ดีควรทำต่อเนื่อง เพราะผลสำเร็จของโครงการนั้นถือว่าบรรลุตาม
วัตถุประสงค์ทำให้นักเรียนมีระเบียบวินัยมากขึ้นโดยเฉพาะด้านการแต่งกายและด้านความ
รับผิดชอบในการทำงาน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาระเบียบวินัย
นักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของนักเรียนโรงเรียนฝ่องพลอยอนุสรณ์ ตามความ
คิดเห็นของครูผู้สอนโดยภาพรวมสรุปได้ดังนี้

2.1 ครู และบุคลากรทุกฝ่ายต้องให้ความร่วมมือสม่ำเสมอในการฝึกระเบียบวินัยและ
มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินโครงการ

2.2 ควรจัดระเบียบการเดินแถว และการเข้าแถวของนักเรียนให้มีระเบียบมากกว่านี้
ควรส่งเสริมบทบาทของสภานักเรียนในการมีส่วนร่วมส่งเสริมการมีระเบียบวินัยในการเดินแถว และ
จัดกิจกรรมการประกวดพัฒนาการด้านระเบียบ วินัยในระดับชั้นและยกย่องเป็นแบบอย่างที่ดีและ
เพื่อเป็นเอกลักษณ์ของโรงเรียน

2.3 ควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพของสถานศึกษา เช่นกิจกรรม
เด็กดี ศรีฝ่องพลอยฯ เพื่อยกย่องและเป็นตัวอย่างกับนักเรียน พัฒนาระเบียบวินัยของนักเรียนให้
มากขึ้นมากและสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนในทุกกิจกรรมได้

2.4 ควรปฏิบัติจริงและปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดผลกับนักเรียนให้มากที่สุด

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินผลโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือและยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย
3. การวิเคราะห์ข้อมูล
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้ คือ

1. เพื่อประเมินผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือและยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียนและผู้ปกครอง ใน 5 ด้าน ดังนี้คือ ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) ด้านผลผลิต (Product) ด้านผลกระทบ (Impact)
2. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ จำนวน 4 คน ครูผู้สอนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 24 คน นักเรียนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 136 คน และผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 136 คน ในปีการศึกษา 2553 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบ จำนวน 3 ฉบับ คือฉบับที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือและยุวกาชาด ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และด้านผลกระทบเกี่ยวกับความเหมาะสม ความเพียงพอ การปฏิบัติงาน และความพึงพอใจในโครงการ เพื่อนำไปประเมินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ฉบับที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาระเบียบวินัยและฉบับที่ 3 แบบสอบถาม

ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน ด้านผลผลิตและผลกระทบ นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบให้เกิดความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity) ปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดความชัดเจนของข้อความ นำแบบสอบถามที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขและหาค่าความเชื่อมั่น(Reliability) โดยทดลองใช้(Try-out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามแนวของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามฉบับที่ 1 ของผู้บริหารและครูผู้สอนเท่ากับ .93 ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามฉบับที่ 2 ของนักเรียนเท่ากับ .85 และได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามฉบับที่ 3 ของผู้ปกครองเท่ากับ .82

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลด้านสถานภาพของผู้บริหาร ได้แก่ อายุ และประสบการณ์บริหาร สถานภาพของครูผู้สอน ได้แก่ ประสบการณ์การสอน ระดับการศึกษา และระดับชั้นที่สอน สถานภาพของนักเรียน ได้แก่ ลูกเสือ/ยุวกาชาด และระดับชั้นที่เรียน และสถานภาพของผู้ปกครอง ได้แก่ ระดับการศึกษา และอาชีพผู้ปกครอง สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ (Percentage)
2. การวิเคราะห์ข้อมูลด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) ด้านผลผลิต (Product) ด้านผลกระทบ (Impact) และการพัฒนาวินัยนักเรียน โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะโดยการรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาอภิปรายลำดับความสำคัญของข้อมูล

ผลสรุปการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินผลโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทาง ลูกเสือ และยุวกาชาด ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครอง ใน 5 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า
 - 1.1 ด้านบริบท ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ วัตถุประสงค์ของโครงการ รองลงมา คือ เป้าหมายของโครงการ และสภาพบรรยากาศทั่วไปของสถานศึกษา ส่วนความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านบริบท โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุดเมื่อพิจารณาข้อพบว่า พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือวัตถุประสงค์ของโครงการ รองลงมา คือ กิจกรรมของโครงการ และเป้าหมายของโครงการ

1.2 ด้านปัจจัยนำเข้า ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ วัสดุ อุปกรณ์ในการดำเนินโครงการ รองลงมา คือ งบประมาณในการดำเนินโครงการ ส่วนความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านปัจจัยนำเข้า โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ บุคลากรในการดำเนินโครงการ รองลงมา คือ วัสดุ อุปกรณ์ในการดำเนินโครงการ

1.3 ด้านกระบวนการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวางแผนโครงการ รองลงมา คือ ด้านการดำเนินโครงการ และด้านการติดตามและประเมินผล ส่วนความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านกระบวนการ โดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การนำผลการประเมินมาปรับปรุง / พัฒนา รองลงมา คือ การวางแผนโครงการ และการติดตามและประเมินผล

1.4 ด้านผลผลิต ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ พฤติกรรมหลังจากเข้าร่วมโครงการ นักเรียนกล้าแสดงออกและเป็นคนดีของสังคม รองลงมา คือ การแต่งกายของนักเรียนสะอาด เหมาะสมและปฏิบัติตนตามระเบียบของโรงเรียน และช่วยรักษาสาธารณะสมบัติ ปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียน ส่วนความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ด้านผลผลิต โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เป็นคนดีของสังคม รองลงมา คือ การแต่งกายของนักเรียนเหมาะสม และการแต่งกายของนักเรียนถูกระเบียบ ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนต่อโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน ด้านผลผลิต โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความรับผิดชอบของนักเรียนเมื่อได้รับมอบหมาย รองลงมา คือ การแต่งกายของนักเรียนถูกต้อง สะอาด และเหมาะสม และ ความอดทนอดกลั้นในการทำงาน ส่วนความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน ด้านผลผลิต โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การแต่งกายของนักเรียน รองลงมา คือ การตรงต่อเวลาของนักเรียน และการปฏิบัติตนตามกฎหมายเกณฑ์ของโรงเรียนและสังคม

1.5 ด้านผลกระทบ ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าผลกระทบในทางที่ดีมีความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โครงการนี้ส่งผลกระทบในทางที่ดีต่อผู้บริหาร รองลงมา คือ ส่งผลดีต่อนักเรียน ต่อสถานศึกษา และส่งผลดีต่อสังคม/ชุมชน และส่งผลดีต่อครูอาจารย์ ต่อผู้ปกครอง และต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่วนครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าผลกระทบในทางที่ดีมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่งผลดีต่อครูอาจารย์ รองลงมา คือ ส่งผลต่อสถานศึกษา และส่งผลดีต่อนักเรียน สังคม/ชุมชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนของผู้บริหารและครูผู้สอน ในด้านการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน พบว่า ควรมีการทำงานเป็นทีม ผสานความร่วมมือกับทุกฝ่าย การจัดระเบียบการเดินทางและเข้าแถวของนักเรียนให้เป็นเอกลักษณ์ของโรงเรียน การยกย่องนักเรียนที่เป็นแบบอย่างที่ดี และควรปฏิบัติจริงและต่อเนื่อง

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นที่นำมาอภิปรายดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ดังนี้

1.1 ด้านบริบท โดยรวมเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะว่าการดำเนินงานตามโครงการได้ประเมินเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับหลักการ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของการดำเนินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนที่มีความเหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนและการดำเนินงานตามโครงการเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมาริสสา โกเศยะโยธิน (2541: 52-55) ได้ประเมินผลโครงการอบรมประชาชนเพื่อพัฒนาช่างฝีมือหมู่บ้าน ศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดนจังหวัดสระแก้ว โดยใช้แบบจำลองของชิปปี้ ผลการประเมินพบว่า การวิเคราะห์ความสอดคล้องเหมาะสมของโครงการ พบว่า สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานของกรมการศึกษานอกโรงเรียน สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดนจังหวัดสระแก้ว เหมาะสมอยู่ในระดับมาก ศรีพงษ์ สวนแก้วมณี (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการประเมินโครงการพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนวัดราชสิงขร สำนักงานเขตบางคอแหลม สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าด้านบริบท (Context) หลักการ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการพัฒนาวินัยนักเรียน มีความเหมาะสมในระดับมาก ดังที่เจริญศักดิ์ คำพุ่ม (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการประเมินโครงการพัฒนาส่งเสริมวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านดงขนุน อำเภอพราน จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่าด้านบริบท หลักการ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการพัฒนาวินัยนักเรียน มีความเหมาะสมในระดับมาก และ สมัย ม่วงบุญ (2552: บทคัดย่อ) ศึกษาผลการประเมินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนที่ปราศจากการลงโทษ ของโรงเรียนแสงหิรัญวิทยาในภาพรวมผลการวิจัยพบว่าการประเมินด้านบริบทหรือสภาพแวดล้อมพบว่าผลการประเมินมีความสอดคล้องกับนโยบายความต้องการของผู้ปกครองชุมชนและวัตถุประสงค์ของโครงการโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์การปฏิบัติในระดับมาก

1.2 ด้านปัจจัยนำเข้า โดยรวมมีความเพียงพออยู่ระดับมาก ในการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ได้ประเมินเกี่ยวกับปัจจัยที่ใช้ในการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนได้แก่ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณมีความเพียงพอต่อการดำเนินงานตามโครงการ ซึ่งโรงเรียนได้เห็นความสำคัญและ

สนับสนุนเป็นอย่างดี และต่อเนื่องจึงส่งผลทำให้ความเพียงพออยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาริสา โกเศยะโยธิน (2541: 52-55) ได้ประเมินผลโครงการอบรมประชาชนเพื่อพัฒนาช่างฝีมือหมู่บ้าน ศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดนจังหวัดสระแก้ว โดยใช้แบบจำลองของซิปป์ ผลการประเมินพบว่า การประเมินความเหมาะสมและความพร้อมซึ่งเป็นปัจจัยนำเข้า พบว่าส่วนใหญ่มีความพร้อมและความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยกเว้นปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ได้รับ บางอย่างล่าช้า และไม่เพียงพอ รวมทั้งปัญหาด้านเอกสารและสื่อการเรียนบางรายวิชาขาดแคลน ศรีพงษ์ สวนแก้วมณี (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการประเมินโครงการพัฒนาวิทยุวิทยุโรงเรียนโรงเรียนวัดราชสิงขร สำนักงานเขตบางคอแหลม สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณ มีความเพียงพออยู่ในระดับมาก เจริญศักดิ์ คำพุ่ม (2551: บทคัดย่อ) ศึกษาการประเมินโครงการพัฒนาส่งเสริมวิทยุวิทยุโรงเรียนโรงเรียนบ้านดงขนุน อำเภอพราน จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) บุคลากร วัสดุอุปกรณ์และงบประมาณมีความเพียงพออยู่ในระดับมาก และสมัย ม่วงบุญ (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการประเมินโครงการพัฒนาระเบียงวิทยุวิทยุที่ปราศจากการลงโทษ ของโรงเรียนแสงหิรัญวิทยาในภาพรวมพบว่า การประเมินด้านปัจจัยนำเข้าพบว่าผลการประเมินปัจจัยที่นำไปสู่การดำเนินงาน และกิจกรรมของโครงการโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์การปฏิบัติในระดับมาก

1.3 ด้านกระบวนการ โดยรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ในการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาระเบียงวิทยุวิทยุโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ ได้ประเมินด้านกระบวนการเกี่ยวกับ การวางแผนการดำเนินโครงการ การดำเนินโครงการ การติดตามและประเมินผล และการนำผลการประเมินมาปรับปรุง/พัฒนา ว่าได้มีการปฏิบัติมากน้อยเพียงใดนั้น พบว่าอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มาริสา โกเศยะโยธิน (2541: 52-55) การประเมินกระบวนการดำเนินงานตามโครงการพบว่า ส่วนใหญ่ของกิจกรรมต่างๆ สามารถดำเนินการไปด้วยดีอยู่ในระดับมาก แต่มีปัญหาในบางด้าน เช่น ระยะเวลาการดำเนินโครงการที่กระชั้นชิดเกินไป การขาดแคลนผู้เรียน เพราะตรงกับฤดูการเกษตร และปัญหาเรื่องวัสดุฝึกที่ได้รับล่าช้าและไม่เพียงพอ ส่วนศรีพงษ์ สวนแก้วมณี (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการประเมินโครงการพัฒนาวิทยุวิทยุโรงเรียนโรงเรียนวัดราชสิงขร สำนักงานเขตบางคอแหลม สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ด้านกระบวนการ (Process) กระบวนการดำเนินงาน การจัดกิจกรรม การพัฒนาบุคลากร และการติดตามประเมินผล มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ส่วน เจริญศักดิ์ คำพุ่ม (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการประเมินโครงการพัฒนาส่งเสริมวิทยุวิทยุโรงเรียนโรงเรียนบ้านดงขนุน อำเภอพราน จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า ด้านกระบวนการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปฏิบัติมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือโรงเรียนเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินโครงการ และโรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินโครงการ ซึ่งอยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือโรงเรียนมีการประสานพันธ์การดำเนินโครงการให้ชุมชนรับทราบ ซึ่งอยู่ในระดับปฏิบัติมาก และสมัย ม่วงบุญ (2552: บทคัดย่อ)

ได้ศึกษาผลการประเมินโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนที่ปราศจากการลงโทษ ของโรงเรียนแสง หิรัญวิทยาในภาพรวม พบว่าผลการประเมินด้านกระบวนการที่นำโครงการไปสู่การปฏิบัติ มีการ ดำเนินการอย่างถูกต้อง โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์การปฏิบัติในระดับมาก

1.4 ด้านผลผลิต โดยรวมมีความพึงพอใจระดับมาก ผลจากการดำเนินงานตาม โครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ของโรงเรียนฟองพลอย อนุสรณ์ ด้านผลผลิต ได้ประเมินความเป็นจริงที่มีต่อความมีระเบียบวินัยของนักเรียนตามตามความ คิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียนและผู้ปกครอง ในคุณลักษณะ 9 ด้าน คือ การแต่งกาย การประหยัด การตรงต่อเวลา ความเชื่อมั่นในตนเอง การปฏิบัติตนตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและ สังคมความรับผิดชอบ การเคารพสิทธิของผู้อื่น ความอดทนอดกลั้น และความเป็นผู้นำ ว่าผลเมื่อ สิ้นสุดโครงการได้บรรลุวัตถุประสงค์ และมีความเป็นจริงต่อการดำเนินงานด้านวินัยนักเรียนอยู่ใน ระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีพงษ์ สวนแก้วมณี (2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการ ประเมินโครงการพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนวัดราชสิงขร สำนักงานเขตบางคอแหลม สังกัด กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ด้านผลผลิต (Product) ความคิดเห็นของครูต่อการพัฒนาวินัย ของนักเรียนอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจริญศักดิ์ คำพุ่ม (2551: บทคัดย่อ) ศึกษาการประเมินโครงการพัฒนาส่งเสริมวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านดงขนุน อำเภอพราน จังหวัด เชียงราย ผลการวิจัยพบว่าด้านผลผลิตครูมีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติอยู่ในระดับปฏิบัติมาก โดยทุกข้อมีค่าเฉลี่ยในระดับปฏิบัติมาก ซึ่งครูเห็นว่าพฤติกรรมของนักเรียนที่มีค่าสูงสุดคือ การ ปฏิบัติตามกฎระเบียบและสังคม ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือภาวะของการเป็นผู้นำเมื่อ พิจารณาพฤติกรรมตรงต่อเวลาของนักเรียนที่พบมีการปฏิบัติมากที่สุด คือนักเรียนมาโรงเรียน ก่อนเวลาเข้าแถว ส่วนพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนและสังคมคือ นักเรียนแต่ง กายได้ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวีศักดิ์ อริยวัฒน์วงศ์ (2551: 78 - 81) ศึกษาการประเมินโครงการพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา ผลการวิจัย พบว่าด้านผลผลิต (Product) ความคิดเห็นของครูต่อการพัฒนาวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับมาก และความคิดเห็นของนักเรียนต่อการพัฒนาวินัยของนักเรียนด้านผลผลิต (Product) โดยภาพรวม นักเรียนมีวินัยในสภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับมาก และสมัย ม่วงบุญ. (2552: บทคัดย่อ) ศึกษาผล การประเมินโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนที่ปราศจากการลงโทษ ของโรงเรียนแสงหิรัญวิทยาใน ภาพรวม ผลการวิจัยพบว่าผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการมีประสิทธิภาพบรรลุวัตถุประสงค์ ของโครงการโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์การปฏิบัติในระดับมาก

1.5 ด้านผลกระทบ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ปกครองมีความเห็นว่าผลกระทบ ในทางที่ดีโดยรวมอยู่ในระดับมาก ในการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ และยุวกาชาด ได้ประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นซึ่งพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงของบุคคลโดยตรงและทางอ้อมกับ ผลผลิตของโครงการพัฒนาวินัยนักเรียนว่าเกิดอะไรขึ้นกับนักเรียนโดยตรง และนักเรียนได้อะไรบ้าง จากการเข้าร่วมโครงการเมื่อจบการดำเนินงานตามโครงการแล้วซึ่งได้แก่นักเรียนมีวินัยด้านการ แต่งกาย การประหยัด การตรงต่อเวลา ความเชื่อมั่นในตนเอง การปฏิบัติตนตามกฎเกณฑ์ของ

โรงเรียนและสังคม ความรับผิดชอบ การเคารพสิทธิของผู้อื่น ความอดทนอดกลั้น และความเป็นผู้นำ จากความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและผู้ปกครองมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานตามโครงการบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ซึ่งสิทธิชัด คำวรรณ (2541: 67) ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมวินัยในตนเองของนักเรียนควรมีการดำเนินการคือ (1) ควรมีการวางแผนร่วมกันจาก หลาย ๆ ฝ่าย ทั้งคณะครูในโรงเรียน คณะกรรมการนักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน (2) ควรมีการกำหนดบทบาทผู้รับผิดชอบให้ชัดเจน โดยผู้บริหารโรงเรียนต้องกำกับดูแลอย่างใกล้ชิดและให้ความสำคัญกับงานวินัยนักเรียนเท่ากับงานด้านอื่น (3) ควรมีการกระตุ้นและเสริมแรงสำหรับนักเรียนที่กระทำความผิดอย่างสม่ำเสมอและจริงจัง มีการเผยแพร่เกียรติคุณต่อสาธารณชนให้เป็นที่ประจักษ์ (4) ควรมีการประสานงานกับบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ดำเนินงานสำเร็จและมีประสิทธิภาพ (5) ควรมีการประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ มีรูปแบบที่ชัดเจนและให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วม เพื่อนำผลการประเมินไปใช้เป็นแนวทางปรับปรุงงานส่งเสริมวินัยนักเรียนต่อไป (6) ควรจัดทำคู่มือส่งเสริมงานวินัยนักเรียนให้เหมาะสมในแต่ละจังหวัด อำเภอ หรือโรงเรียน และ (7) ควรจัดทำสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น วารสาร สิ่งพิมพ์ แผ่นพับ การประชาสัมพันธ์ เพื่อส่งเสริมคุณธรรมและค่านิยมแก่ประชาชนและผู้ปกครอง ซึ่งผลการวิจัยด้านผลกระทบสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทวีศักดิ์ อริยวัฒน์วงศ์ (2551: 78 - 81) ศึกษาการประเมินโครงการพัฒนาวินัยนักเรียนโรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยาผลการวิจัยพบว่าด้านผลกระทบ (Impact) ครูมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นกับนักเรียนโดยตรงเมื่อจบการดำเนินโครงการแล้ว ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนมีวินัยด้านการตรงต่อเวลา ความเชื่อมั่นในตนเอง ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ เคารพสิทธิผู้อื่น ความอดทนอดกลั้น ความเป็นผู้นำ และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและสังคม และสมัย ม่วงบุญ (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการประเมินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนที่ปราศจากการลงโทษ ของโรงเรียนแสงหิรัญวิทยาในภาพรวมผลการวิจัยพบว่า ด้านผลกระทบ (Impact) ครูมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาวินัยของนักเรียน อยู่ในระดับมาก

2. ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ จากผลการวิจัยพบว่า ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Product) ด้านผลผลิต (Product) และด้านผลกระทบ (Impact) อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานตามโครงการบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ทางโรงเรียนได้กำหนดไว้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาวินัยนักเรียน ดังนี้

2.1 การบริหารจัดการ ผู้บริหารจำเป็นต้องเข้ามามีส่วนสนับสนุนส่งเสริมในการพัฒนาวินัยในการดำเนินการจัดองค์กรที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนาวินัยของนักเรียนอย่างจริงจังผสานความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ เช่น นักเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน โดยแต่ละองค์กรมีกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองให้กับนักเรียน ทั้ง 9 ด้าน และโรงเรียนดำเนินการตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างใกล้ชิดโดยมอบหมายงานให้ครูที่ปรึกษาจัดกิจกรรมดูแล ติดตาม ประเมินผลความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ในส่วนด้านการจัดการเรียนรู้

โรงเรียนได้ให้การนิเทศแก่ครูผู้สอนมีการสอดแทรกความมีวินัยในตนเอง คุณธรรมและจริยธรรมที่ ดีงามควบคู่ไปกับการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังมอบหมายงานให้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรม ลูกเสือเนตรนารี และยุวภาษา กิจกรรมชุมนุม กิจกรรมแนะแนวและกิจกรรมห้องสมุด ดำเนินการ จัดกิจกรรมส่งเสริมความมีวินัยในตนเอง ทั้ง 9 ด้าน และเมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นควรจัดประเมินผล ความมีวินัยของนักเรียนเพื่อใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศประกอบการพัฒนาและในการบริหารจัดการ แต่ละโครงการจำเป็นต้องมีทุน กำลังคน และวัสดุที่เพียงพอในการดำเนินโครงการแต่ละโครงการ

2.2 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ผู้บริหารควรกำหนดนโยบายให้ผู้ปกครองเข้า มามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาความมีวินัยนักเรียนในด้าน ต่างๆเช่น กิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรม กิจกรรม อาสาและพัฒนา กิจกรรมกีฬา กิจกรรมดนตรีและศิลปะ กิจกรรมส่งเสริมประชาธิปไตย กิจกรรม ส่งเสริมระเบียบวินัย การเข้าค่ายจริยธรรมและการเข้าวัดเพื่อปฏิบัติธรรมเนื่องในวันสำคัญทาง ศาสนา การสอบธรรมศึกษาตรี โท และเอก การอบรมทางศาสนา และการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามแนวทางโรงเรียนวิถีพุทธ เป็นต้น

2.3 การให้ความสำคัญแก่ครู โดยโรงเรียนควรมีนโยบายสนับสนุนให้ครูมีวินัย ในตนเองโดยการปฏิบัติตนเป็น “ต้นแบบ” จัดกิจกรรมการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของครู มี วัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความมีวินัยของครู โดยประชุมชี้แจงสร้างความตระหนักและความจำเป็นใน การเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน และบุคลากรทางการศึกษาทุกคน และมอบหมาย ให้ครูแต่ละคนปฏิบัติตนเป็นต้นแบบด้านความมีวินัยในตนเองทั้ง 9 ด้าน ให้เป็นแบบอย่างแก่ นักเรียนซึ่งสอดคล้องกับ กาญจนนา ศรีภาพสินธุ์ (2544: 8-9) กล่าวว่า การปลูกฝังหรือเสริมสร้าง นักเรียนให้เป็นผู้มีวินัยในตนเองนั้น ครู อาจารย์ ในโรงเรียนจะต้องวางแผนดำเนินการสอนและมี กิจกรรมการเรียนที่เหมาะสมและน่าสนใจสำหรับนักเรียนทุกคน ครูประจำชั้นและบุคคลอื่นๆ ที่มี หน้าที่ปฏิบัติงานใกล้ชิดกับนักเรียนโดยตรงจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในรูปแบบการ เจริญเติบโตหรือพัฒนาการของนักเรียน เพื่อจะได้เข้าใจพฤติกรรมของนักเรียนที่มีลักษณะเฉพาะใน แต่ละวัยซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถหรือแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างถูกต้องและด้วยความเห็นอก เห็นใจ และครูอาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนจะต้องตระหนักอยู่เสมอในเรื่องที่ตนมีส่วนอย่างยิ่งใน การสร้างความรู้สึกของนักเรียนทุกคน ให้เขารู้สึกว่าตนเองเป็นคนดีมีคุณค่าเท่าเทียมกับคนอื่น เช่นจะต้องช่วยให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสประสบความสำเร็จในงานที่ทำ และได้รับการยกย่องหรือ เป็นที่ยอมรับของคนอื่นอยู่เสมอ ต้องส่งเสริมให้ เด็กๆ มีส่วนร่วมกับเพื่อนๆ ในกิจกรรมต่างๆ ที่สร้างสรรค์โดยงานที่มอบหมายจะต้องพอเหมาะกับความรู้ความสามารถของเด็กแต่ละคน สมจิตต์ สุวรรณวงศ์ (2542: 44) ได้เสนอหลักปฏิบัติในการสร้างวินัยในตนเองให้แก่เด็กในด้านการ ทำเป็นตัวอย่าง เด็กจะเลียนแบบสิ่งรอบตัว จึงควรทำเป็นตัวอย่างที่ดีให้เด็กเห็นและยังสอดคล้องกับ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม เชิงพุทธิปัญญา ของ แบนดูรา (จิตตานันท์ ดิกุล. ม.ป.ป.: 41-42; อ้างอิงจาก Bandura. n.d.) ถือว่าตัวแบบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ซึ่งครู อาจารย์เป็น ตัวแบบที่มีชีวิตที่บุคคลได้เรียนรู้ต่อบิตามารดาและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพฑูรย์ การเพียร (2544: 62-64) ศึกษาบทบาทของครูในการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของ

นักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอหาด จังหวัดเชียงใหม่ ได้ผลสรุปว่า ครูผู้สอนส่วนมากให้ความเห็นว่าบทบาทของครูผู้สอนสมควรอย่างยิ่งที่จะประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีมีการจัดประกวดผู้มีมารยาทดีเด่นและมอบรางวัลให้กับผู้ชนะ การประกวด มีการยกย่องชมเชยสำหรับผู้ประพฤติดีและลงโทษผู้ประพฤติไม่ดี มีการร่วมมือปรึกษาหารือกับผู้ปกครองตลอดจนฝ่ายต่างๆ ในโรงเรียนเพื่อร่วมมือกันแก้ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนที่ประพฤติผิด มีการตั้งกฎบทลงโทษที่ชัดเจน มีการกำกับติดตามและประเมินผลเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ เน้นให้ครูมีการอบรมระเบียบวินัยทุกครั้งที่เข้าสอบ จัดทำสมุดประวัตินักเรียนที่มีพฤติกรรมดีเด่นเพื่อเป็นแบบอย่างแก่คนอื่นๆ และที่สำคัญในการส่งเสริมความมีวินัยนักเรียน ครูจะต้องใช้จิตวิทยาและคอยตักเตือนอย่างใกล้ชิด ต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับการส่งเสริมวินัยเท่าๆ กับงานสอน และที่สำคัญควรจะให้นักเรียนได้แสดงออกในทางสร้างสรรค์ในตนเองให้อยู่ในระเบียบวินัยด้วย

2.4 การให้ความสำคัญกับนักเรียนโดยให้นักเรียนได้มีบทบาทมากขึ้น ในสถานศึกษาที่เข้าร่วมกันกำหนดข้อตกลงในเรื่องระเบียบวินัยของนักเรียน เพราะจะทำให้นักเรียนถือว่าตนเองก็มีส่วนสำคัญในการในการปฏิบัติและมีส่วนร่วมกับการทำงานกลุ่มในการเสียสละเพื่อส่วนรวม อาจจะจัดในรูปกิจกรรมการประกวด เช่น ห้องเรียนดีคดี มีระเบียบวินัย ขวัญใจผองพลอยฯ โดยมีคณะกรรมการสถานศึกษาประเมินทุกภาคเรียนและมอบวุฒิบัตร และมีครูที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์กับหน่วยงานทางการศึกษาดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

ผลจากการวิเคราะห์การประเมินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือและยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ พบว่าการดำเนินงานด้านปัจจัยนำเข้า และด้านกระบวนการยังอยู่ในระดับมาก แต่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่นๆ ซึ่งเป็นผลยังเป็นที่ไม่พอใจ ดังนั้นควรพัฒนาด้านปัจจัยนำเข้าและด้านกระบวนการให้ดียิ่งขึ้นดังนั้นผลการประเมินควรส่งเสริมปรับปรุงและแก้ไขดังนี้

1.1 การดำเนินงานด้านปัจจัยนำเข้าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลจากการประเมินควรปรับปรุงในด้านงบประมาณในการดำเนินโครงการ และวัสดุ อุปกรณ์ ในการดำเนินโครงการ ในรายละเอียดของแต่ละด้าน ผลการประเมินในภาพรวมอยู่ในระดับมากแต่ยังมีส่วนที่ควรส่งเสริมและปรับปรุง คือควรสนับสนุนเพิ่มงบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินโครงการให้พร้อมและเพียงพอ ผู้บริหารควรสนับสนุนปัจจัยนำเข้าในการดำเนินโครงการให้เพียงพอเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์มากยิ่งขึ้น ควรสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ ให้เพียงพอต่อการดำเนินโครงการ และความพร้อมของบุคลากรในการดำเนินโครงการ ควรมีการประชุมวางแผนของคณะกรรมการ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและร่วมมือกับทุกฝ่ายในการพิจารณาหาแนวทางแก้ไข

1.2 การดำเนินงานด้านกระบวนการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ผลจากการประเมิน ควรปรับปรุงในด้านการดำเนินโครงการ ในรายละเอียดของแต่ละด้าน ผลการประเมินในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แต่ยังมีส่วนที่ควรส่งเสริมและปรับปรุง คือการดำเนินโครงการ การติดตาม และประเมินผล ในรายละเอียดของแต่ละด้านที่ผลการประเมินในภาพรวมอยู่ในระดับมากแต่ยังมี ส่วนที่ควรส่งเสริมและปรับปรุง คือ มีการปฏิบัติตามแผน ความรับผิดชอบของบุคลากร เป็นไปตามแผนที่วางไว้ การบรรลุวัตถุประสงค์ และเป็นไปตามปฏิทินปฏิบัติงานดำเนินโครงการแต่ละ ครั้งควรมีประชุมปรึกษาหารือกับคณะกรรมการจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมความพร้อมในการ กำหนดกิจกรรม โครงการ เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันและการร่วมมือกับทุกฝ่าย ส่วนการติดตามและ ประเมินผล ในรายละเอียดของแต่ละด้านที่ผลการประเมินในภาพรวมอยู่ในระดับมากแต่ยังมีส่วนที่ ควรส่งเสริมและปรับปรุง คือ มีการติดตามผลการดำเนินงาน มีการสนับสนุนช่วยเหลือและ มีการ ประเมินตามแผน ในการจัดทำโครงการครั้งต่อไปควรนำผลการประเมินโครงการเดิมมาใช้พิจารณา ปัญหาและหาแนวทางแก้ไขในรูปคณะกรรมการโดยเฉพาะการติดตามและประเมินผลเป็นระยะ จนบรรลุเป้าหมายของโครงการ

2. ผู้บริหารสถานศึกษา สามารถนำรูปแบบการประเมินโครงการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนไป ประยุกต์ใช้โดยเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องร่วมกำหนดยุทธศาสตร์ในการเสริมสร้างความมีวินัยใน ตนเองของนักเรียนและควรส่งเสริมระเบียบวินัยนักเรียนโดยการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเช่นการ ส่งเสริมคนเก่ง คนดีในแต่ละด้าน ให้ผู้ปกครอง ชุมชน และคณะกรรมการ สถานศึกษาได้รับ ข่าวสารทุกครั้ง โรงเรียนควรจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษารวมทั้งการบริหาร การบริการและ กิจกรรมต่าง ๆ ที่เสริมสร้างความมีวินัยในตนเองของนักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรปรับปรุงระเบียบวินัยในการเดินแถวขึ้นชั้นเรียนให้เป็นเอกลักษณ์และเป็นจุดเด่น ของโรงเรียน และส่งเสริมและยกย่องนักเรียนที่เป็นแบบอย่างที่ดี ตลอดจนส่งเสริมลักษณะการเป็น ผู้นำของนักเรียน โดยจัดในรูปของคณะกรรมการดำเนินงานของโรงเรียน

3. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทาง ลูกเสือ และยุวกาชาด โดยภาพรวมสรุปได้ดังนี้

3.1 ครู และบุคลากรทุกฝ่ายต้องให้ความร่วมมือสม่ำเสมอในการฝึกระเบียบวินัย ควรมีการทำงานเป็นทีม ผสานความร่วมมือกับทุกฝ่ายและมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนิน โครงการ

3.2 ควรจัดระเบียบการเดินแถว และการเข้าแถวของนักเรียนให้มีระเบียบมากกว่านี้ ควรส่งเสริมบทบาทของสภานักเรียนในการมีส่วนร่วมส่งเสริมการสร้างระเบียบวินัยในการเดินแถว และจัดกิจกรรมการประกวดพัฒนาการด้านระเบียบวินัยในระดับชั้นและยกย่องเป็นแบบอย่างที่ดี และเป็นเอกลักษณ์ของโรงเรียน

3.3 ควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพของสถานศึกษา เช่นกิจกรรม เต็มที่ ศรีฟ่องพลอยๆ เพื่อยกย่องและเป็นตัวอย่างกับนักเรียน ส่งเสริมนิสัยการออมของนักเรียน และพัฒนาระเบียบวินัยของนักเรียนให้มากขึ้นมากให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนในทุก กิจกรรมได้

3.4 ควรปฏิบัติจริงและปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดผลกับนักเรียนให้มากที่สุด

3.5 ผู้ปกครองนักเรียน ควรมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนโดยเริ่มต้นจากการสร้างวินัยที่บ้านสอนลูกหลานให้มีระเบียบวินัย ซึ่งเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีแก่นักเรียน

4. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

4.1 ควรศึกษาการประเมินผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาวินัยนักเรียนกับกลุ่มตัวอย่างคือครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model ของสตีฟเฟิลบีมและคณะ

4.2 ควรศึกษาปัญหาการประเมินผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาวินัยนักเรียน โดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model ของสตีฟเฟิลบีมและคณะ

4.3 ควรศึกษาการประเมินผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาวินัยของนักเรียน โดยใช้รูปแบบการประเมินอื่นๆ เช่น รูปแบบการประเมินของ สเต็ก (Stake) รูปแบบการประเมินของสคริฟเวน (Scriven)

4.4 ควรศึกษาเปรียบเทียบโครงการพัฒนาวินัยนักเรียนโดยใช้รูปแบบการประเมินประเมิน CIPP Model ของสตีฟเฟิลบีมและคณะ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษาและประสบการณ์การสอนว่าแตกต่างกันอย่างไร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมการการศึกษาแห่งชาติ ,คณะ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.

กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช. 2544 กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)

----- (2546). แนวทางการดำเนินงานโรงเรียนวิถีพุทธ. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

----- (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.

กรุงเทพฯ: ม.ป.พ

กรมวิชาการ. (2546). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

----- (2545). การประเมินผลโครงการศูนย์พัฒนากิจกรรมส่งเสริมการอ่าน.

พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กาญจนา ศรีภาพสินธุ์. (2533). การบริหารงานกิจการนักเรียน. เล่ม 1. (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. หน้า 239

----- (2535). การบริหารงานกิจการนักเรียน. เล่ม 1. (พิมพ์ครั้งที่ 3).

กรุงเทพฯ: ประสานมิตร.

กิตติมา ปรีดีดีลก. (2542). ทฤษฎีการบริหารองค์กร. กรุงเทพมหานคร. ธนาคารพิมพ์

แก้ว แก้วมงคล. (2550). การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน

โรงเรียนบ้านห้วยเปลวเงือก อำเภอโพธาราม จังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์

กศ.ม. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

จิตตานันท์ ติกุล. (2545). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุความมีวินัยในตนเองของนักศึกษา

ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี : การวิเคราะห์กลุ่ม

พหุวิทยานิพนธ์. วิทยานิพนธ์ คม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

จิราพร อรุณพูลทรัพย์. (2541). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมีวินัยในตนเอง

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์

(การจัดการโครงการสวัสดิการสังคม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. ถ่ายเอกสาร.

- เจริญศักดิ์ คำพุ่ม. (2551). การประเมินโครงการพัฒนาส่งเสริมวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านดงขุ่น อำเภอพราหม จังหวัดเชียงราย. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2. เชียงราย: ม.ป.พ.
- ชัชฎา พารุ่ง. (2539). การประเมินหลักสูตรอบรมเตรียมผู้บริหารสถานศึกษาชั้นสูง สังกัดกรมอาชีวศึกษาของสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา. วิทยานิพนธ์ (การบริหารการศึกษา). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2527, กุมภาพันธ์ – มีนาคม). จิตวิทยาการปลูกฝังวินัยแห่งตนเอง. *แนะแนว*. 18(9): 58 – 71.
- งามตา วนินทานนท์. (2529). จิตวิทยาการปลูกฝังวินัยแห่งตน. *ประมวลบทความทางวิชาการตอน 1*, หน้า 68-84. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทวิราภรณ์ ตอสูงเนิน. (2542). การประเมินโครงการพัฒนาบุคลากรด้านคอมพิวเตอร์สำหรับข้าราชการกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนภูมิภาค เขตการศึกษา 10. วิทยานิพนธ์ (การบริหารการศึกษา). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- ทวีศักดิ์ อริยวัฒน์วงศ์. (2551). การประเมินโครงการพัฒนานักเรียน โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทวีป ศิริรัตมี. (2544). การวางแผนพัฒนาและการประเมินโครงการ. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.). ถ่ายเอกสาร.
- ทินกร นาสว่าง. (2551). การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านเทื่อม อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- นิตา ชูโต. (2531). การประเมินโครงการ. กรุงเทพฯ: มาสเตอร์เพรส.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2543). การวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูลในการวิจัยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ประชา ชัยนิยม. (2542). ศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการสอนความรับผิดชอบและความมีวินัยโดย กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ประชุม รอดประเสริฐ. (2535). การบริหารโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.
----- (2547). การบริหารโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.
- ประภาพรรณ สุวรรณสุข. (2526). การบริหารกิจการนักเรียน (1). เอกสารการสอนชุด
วิชาการจัดการโรงเรียนประถมศึกษา. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมศาสตร์.
- ประภาพรรณ เอี่ยมสุภานิต. (2532). การเตรียมความพร้อมด้านลักษณะนิสัย
เอกสารการสอน ชุดวิชาฝึกอบรมครูและผู้เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู
เด็กปฐมวัย. หน่วยที่ 11-15. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมศาสตร์.
- ประสิทธิ์ ตงยั้งศิริ. (2538). การวิเคราะห์และประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 6.
กรุงเทพฯ: โครงการส่งเสริมเอกสารวิชาการสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ประหยัด ชิตทอง. (2534). ประสิทธิภาพของการบริหารงานปกครองนักเรียนในโรงเรียน
มัธยมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ประหยัด ยางกลาง. (2546). การปฏิบัติตามระเบียบวินัยและการส่งเสริมระเบียบวินัยของ
นักเรียนระดับประถมศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนใน
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา. ปรินญาณินพนธ์
นครราชสีมา: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏนครราชสีมา. ถ่ายเอกสาร.
- ปรีชา ธรรมา. (2545, เมษายน). วินัยแห่งตน. สารานุกรมศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 3(26): 33-38.
- ประจักษ์ เปี่ยมสมบูรณ์. (2539). หลักการประเมินผลโครงการทั่วไป. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา.
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ.2550-2554.
สืบค้นเมื่อ 1 ธันวาคม 2546, จาก <http://www.neS.D.b.go.th/plan10/index.htm>
- ไพฑูริย์ การเพียร. (2544). บทบาทของครูในการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียน
โรงเรียนประถมศึกษา อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระ ศษ.ม.
เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- พนัส หันนาคินทร์. (2524). หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
----- (2533). หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- พิศาล มูลศาสตร์สาทร. (2530). “คำขวัญ.” งานชุมนุมลูกเสือป่าแดง. กรุงเทพฯ: โพรพรินต์.
- มาริสา โกเศษโยธิน. (2541). การประเมินโครงการอบรมประชาชนเพื่อพัฒนาช่างฝีมือ
หมู่บ้าน ศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดนจังหวัดสระแก้ว.
ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษานอกโรงเรียน). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- มาลี จุฑา. (2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.

- รัตนะ บัวสนธ์. (2540). การประเมินผลโครงการ - การวิจัยเชิงประเมิน. กรุงเทพฯ: คอมแพคท์พริ้นท์.
- รุ่ง พูนสวัสดิ์. (2527). หลักการบริหารการศึกษาในโรงเรียน. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รำเรียง อ่อนน้อม (2549). ปัญหาการรักษาระเบียบวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านมาบไฟ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1. ปรินต์มานิพนธ์. ฉะเชิงเทรา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์. ถ่ายเอกสาร.
- วิภาวี วิชัยวงศ์. (2551). การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบของนักเรียน โรงเรียนหัวหินวัฒนาลัย อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- วรจักษ์ กาศลุน. (2549). การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน บ้านหม่อมโนนสว่าง อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีพงษ์ สวนแก้วมณี. (2550). การประเมินโครงการพัฒนาวินัยนักเรียน โรงเรียนวัดราชสิงขร สำนักงานเขตบางคอแหลม สังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2537). ทฤษฎีการประเมิน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2547). ทฤษฎีการประเมิน. ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี; และคณะ. (2540). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พชรกานต์พับลิเคชั่น.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคนอื่นๆ. (2541). การวิจัยธุรกิจ. กรุงเทพฯ: เอ. เอ็น.การพิมพ์. ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2542). การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทย ด้านความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเอง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- ศุภกาญจน์ ดันติกัลยาภรณ์. (2545). ความต้องการพัฒนางานบุคลากรในโรงเรียนระดับ ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 4. ปรินต์มานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศุภชัย ยาวะประภาษ. (2547). การวางนโยบาย โครงการ และการบริหารโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 14. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- สมคิด พรหมจ้อย. (2542). เทคนิคการประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช..
- (2544). เทคนิคการประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สมบูรณ์ นครชัย.(2550). การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองเหล็กธาตุน้อย อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- สมพิศ แซ่เฮง. (2546). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนสาขาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2528). รวบรวมบทความทางการประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2540). รวบรวมบทความทางการประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2544). รวบรวมบทความทางการประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- สมัย ม่วงบุญ. (2552). รายงานการประเมินโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนที่ปราศจากการลงโทษ. กรุงเทพฯ: โรงเรียนแสงหิรัญวิทยา
- สวาท มุสิกพันธ์. (2535). การประพฤติผิดระเบียบวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ลิทซัด คำวรรณ. (2541). บทบาทผู้บริหารในการส่งเสริมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สุรางค์ ปัญสังกา.(2551). การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 7 อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- โสภณ สุวรรณวงศ์. (2536). การประเมินโครงการศูนย์วิชาการเขต สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์. (2520). เอกสารประกอบคำบรรยาย การบริหารกิจการนักเรียน.
 พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร. (2550). แนวปฏิบัติการพัฒนา
 ระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ ยุวกาชาด. หน้า 2-4.กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- อนุชิต วงษ์สกุล. (2544). ศึกษาการประพฤติดวินัยของนักเรียน โรงเรียนเอกชนระดับ
 มัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดจันทบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา).
 ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- อัญชลี สว่างจิตต์. (2546). ผลการศึกษาทักษะชีวิตที่มีต่อความมีวินัยในตนเองของ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านบางเสร่ ชลบุรี. วิทยานิพนธ์
 วท.ม. (วิทยาการให้คำปรึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- Balderson, Daniel Wesley. (2004, June). The Effects of a Personal Accountability and
 Personal Model on Urban Elementary Student Positive Social and Off – task
 Behaviors. **Masters Abstracts International**. 42(03) : 746 .
- Balderson, Daniel Wesley. (2007, January). The Effects of a Personal Responsibility
 Model on Individual Student and Class-wide Social Behaviors. **Dissertation
 Abstracts International**. 67(7): unpagued.
- Hether, Christine Anne. (2001, August). The Moral Reasoning of High School Seniors
 from Diverse Educational. **Setting Dissertation Abstracts International**.
 63(02): 209.
- Laursen, Erik K. (2003, Summer). **Principle-Centered Discipline**. Retrieved 24, 2005,
 Januar, from : http://vnweb.hwwilsonweb.com/hww/results_single.htm?nn=89
- Megginson, Leon C. (1972). **Personal A Behavioral Approach to Administration**.
 Richard D. Irwin: Homewood, Illinois.
- Miller, Virginia Garza. (2005, August). An Evaluation of a Disciplinary Alternative
 Education Program After its Initial Year of Implementation. **Dissertation
 Abstracts International**. 66(2): 478-A.
- Raskoff, A. (1995). Volunteering to “do gender” : Adult volunteers in girl scouts.
Dissertation Abstracts International. 55 (12): 3996- A.
- Richard, Paul D. (2002). **Improve Your Reading**. New York: McGraw-Hill Book Co.
- Sesow, F.W.; & David Vancleaf. (1988, November). “**Social Studies and Youth
 organization : Partner in the Development of Civic Responsibility and
 Action,**” Based on a Paper Presented at a Meeting of the National Council
 for the Social Studies. Chicago: IL.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารและครู
เรื่อง
โครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด
ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ เกี่ยวกับโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ ยุวกาชาด แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของผู้บริหารและครูผู้สอน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ ยุวกาชาด ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียน

จึงขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อตามสภาพความเป็นจริง ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและเป็นแนวทางในการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนอย่างแท้จริงและจะเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวม ซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายบุคคล

ขอขอบคุณที่ท่านกรุณาให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่ง

นายเกียรติณรงค์ วันคำ

นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน

สำหรับผู้บริหาร	สำหรับครูผู้สอน
1. อายุ ☐ น้อยกว่า 45 ปี ☐ มากกว่า 45 ปี	1. ประสบการณ์ทางการสอน ☐ น้อยกว่า 10 ปี ☐ 10 - 20 ปี ☐ มากกว่า 20 ปี
2. ประสบการณ์ทางการบริหาร ☐ น้อยกว่า 5 ปี ☐ 5 - 10 ปี ☐ มากกว่า 10 ปี	2. ระดับการศึกษา ☐ ปริญญาตรี ☐ สูงกว่าปริญญาตรี
	3. ระดับชั้นที่สอน ☐ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ☐ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ☐ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดย
วิธีทางลูกเสือ ยุวกาชาด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็น
ของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อ และขอได้โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ
โดยพิจารณาจากคำตอบตรงข้ามกันที่ท่านเห็นด้วยมากที่สุดน้อยเท่าใด

ตัวอย่าง ข้อ 0 ท่านคิดว่าโครงการนี้มีผลดีต่อประเทศชาติ

มาก	/						น้อย
	5	4	3	2	1		

สรุป โครงการนี้มีผลดีต่อประเทศชาติมากที่สุด

ด้านสภาพแวดล้อม (Context)

1. ท่านคิดว่าเป้าหมายของโครงการเป็นอย่างไร

เหมาะสมกับโครงการ							ไม่เหมาะสม
	5	4	3	2	1		

สอดคล้องกับนโยบาย							ไม่สอดคล้องกับนโยบาย
	5	4	3	2	1		

สอดคล้องกับความต้องการ ของท่าน							ไม่สอดคล้องกับความต้องการ ของท่าน
	5	4	3	2	1		

2. วัตถุประสงค์ของโครงการ

เหมาะสมกับวัตถุประสงค์							ไม่เหมาะสม
	5	4	3	2	1		

สอดคล้องกับเป้าหมาย							ไม่สอดคล้องกับเป้าหมาย
	5	4	3	2	1		

สอดคล้องกับความต้องการ ของท่าน							ไม่สอดคล้องกับความต้องการ ของท่าน
	5	4	3	2	1		

3. กิจกรรมในโครงการ

เหมาะสม							ไม่เหมาะสม
	5	4	3	2	1		

สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	☐	☐	☐	☐	☐	ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
	5	4	3	2	1	
สอดคล้องกับสถานที่	☐	☐	☐	☐	☐	ไม่สอดคล้องกับสถานที่
	5	4	3	2	1	
สอดคล้องกับความต้องการของท่าน	☐	☐	☐	☐	☐	ไม่สอดคล้องกับความต้องการของท่าน
	5	4	3	2	1	

4. วิธีการประเมิน

เหมาะสม	☐	☐	☐	☐	☐	ไม่เหมาะสม
	5	4	3	2	1	
สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	☐	☐	☐	☐	☐	ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
	5	4	3	2	1	
สอดคล้องกับความต้องการของท่าน	☐	☐	☐	☐	☐	ไม่สอดคล้องกับความต้องการของท่าน
	5	4	3	2	1	

5. สภาพบรรยากาศทั่วไปของสถานศึกษา

เหมาะสม	☐	☐	☐	☐	☐	ไม่เหมาะสม
	5	4	3	2	1	
เอื้อต่อโครงการ	☐	☐	☐	☐	☐	ขัดต่อโครงการ
	5	4	3	2	1	

ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)

1. บุคลากรในการดำเนินโครงการ

พร้อม	☐	☐	☐	☐	☐	ไม่พร้อม
	5	4	3	2	1	
เพียงพอ	☐	☐	☐	☐	☐	ขาดแคลน
	5	4	3	2	1	
มีความรู้	☐	☐	☐	☐	☐	ความรู้น้อย
	5	4	3	2	1	

เต็มใจ	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						ไม่เต็มใจ
	5 4 3 2 1						
ให้ความร่วมมือ	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						ไม่ให้ความร่วมมือ
	5 4 3 2 1						

2. วัสดุ อุปกรณ์ในการดำเนินโครงการ

เพียงพอ	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						ไม่เพียงพอ
	5 4 3 2 1						
พร้อม	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						ไม่พร้อม
	5 4 3 2 1						

3. งบประมาณในการดำเนินโครงการ

เพียงพอ	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						ไม่เพียงพอ
	5 4 3 2 1						
ได้รับการสนับสนุน	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						ไม่ได้รับการสนับสนุน
	5 4 3 2 1						

ด้านกระบวนการ (Process)

1. การวางแผนโครงการ (P)

สอดคล้องกับสภาพ ปัญหา	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						ไม่สอดคล้องกับสภาพ ปัญหา
	5 4 3 2 1						
ชัดเจน	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						คลุมเครือ
	5 4 3 2 1						
สะดวกต่อการนำไปใช้	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						ยากต่อการนำไปใช้
	5 4 3 2 1						
สอดคล้องกับสภาพของ สถานศึกษา	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						ไม่สอดคล้องกับสภาพ ของสถานศึกษา
	5 4 3 2 1						
มีความเป็นไปได้	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						ยากที่จะเป็นไปได้
	5 4 3 2 1						

2. การดำเนินโครงการ (D)

มีการเตรียมความพร้อม	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ไม่เตรียมความพร้อม
	5	4	3	2	1	
ปฏิบัติตามแผน	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ไม่ปฏิบัติตามแผน
	5	4	3	2	1	
มีความรับผิดชอบ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ละเลย
	5	4	3	2	1	
มีความร่วมมือ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	หลีกเลี่ยง
	5	4	3	2	1	
เป็นไปตามแผนที่วางไว้	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ยากที่จะเป็นไปตามแผน
	5	4	3	2	1	
บรรลุวัตถุประสงค์	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ไม่บรรลุวัตถุประสงค์
	5	4	3	2	1	
สอดคล้องกับแผนปฏิบัติงาน	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ไม่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติงาน
	5	4	3	2	1	
เป็นไปตามตามปฏิทินปฏิบัติงาน	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ไม่เป็นไปตามตามปฏิทินปฏิบัติงาน
	5	4	3	2	1	
ปฏิบัติตามขั้นตอน	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ไม่ปฏิบัติตามขั้นตอน
	5	4	3	2	1	
สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ไม่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน
	5	4	3	2	1	
สอดคล้องกับกิจกรรมอื่น	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ไม่สอดคล้องกับกิจกรรมอื่น
	5	4	3	2	1	

3. การติดตามและประเมินผล (C)

มีการติดตามผลการดำเนินกิจกรรม	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	ไม่มีการติดตามผลการดำเนินกิจกรรม
	5	4	3	2	1	

มีการสนับสนุน ช่วยเหลือ	5	4	3	2	1	ไม่มีการสนับสนุน ช่วยเหลือ
มีการเก็บข้อมูลระหว่าง ปฏิบัติงาน	5	4	3	2	1	ไม่มีการเก็บข้อมูล ระหว่างปฏิบัติงาน
ประเมินตามแผน	5	4	3	2	1	ไม่ประเมินตามแผน
มีการรายงาน ความก้าวหน้า	5	4	3	2	1	ไม่มีการรายงาน ความก้าวหน้า

4. การนำผลการประเมินมาปรับปรุง / พัฒนา (A)

นำผลการประเมินมาใช้ ปรับปรุง	5	4	3	2	1	ไม่นำผลการประเมิน มาใช้ปรับปรุง
มีการวิเคราะห์ผลการ ประเมิน	5	4	3	2	1	ขาดการวิเคราะห์ผลการ ประเมิน

ด้านผลผลิต (Product)

การแต่งกายของนักเรียนหลังเข้าร่วมโครงการ

1. ถูกต้องตามระเบียบ	5	4	3	2	1	ผิดระเบียบ
2. สะอาด	5	4	3	2	1	สกปรก
3. เหมาะสม	5	4	3	2	1	ผิดกาลเทศะ

พฤติกรรมหลังจากเข้าร่วมโครงการ

4. ใช้จ่ายอย่างประหยัด	5	4	3	2	1	สุรุ่ยสุร่าย
------------------------	---	---	---	---	---	--------------

5. ช่วยรักษาสาธารณสุขสมบัติ	<table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>						ไม่สนใจช่วยรักษา
	5 4 3 2 1						
6. ปรับปรุงของเก่ามาใช้	<table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>						ใช้ครั้งเดียว
	5 4 3 2 1						
7. ตรงต่อเวลา	<table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>						ไม่ตรงต่อเวลา
	5 4 3 2 1						
8. มีความมั่นใจในตนเอง	<table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>						ไม่มีความมั่นใจในตนเอง
	5 4 3 2 1						
9. กล้าแสดงออก	<table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>						ขี้อาย
	5 4 3 2 1						
10. ปฏิบัติตนตามระเบียบ
ของโรงเรียน	<table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>						ไม่ปฏิบัติตนตามระเบียบ
ของโรงเรียน
	5 4 3 2 1						
11. เป็นคนดีของสังคม	<table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>						ต่อต้านสังคม
	5 4 3 2 1						
12. มีความรับผิดชอบ	<table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>						ไม่มีความรับผิดชอบ
	5 4 3 2 1						
13. เคารพสิทธิผู้อื่น	<table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>						ไม่เคารพสิทธิผู้อื่น
	5 4 3 2 1						
14. มีความอดทนอดกลั้น	<table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>						ไม่มีความอดทนอดกลั้น
	5 4 3 2 1						
15. ความเป็นผู้นำ	<table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>						เป็นผู้ตาม
	5 4 3 2 1						

ด้านผลกระทบ (Impact)

ท่านคิดว่าการดำเนินงานโครงการนี้ ส่งผลกระทบอย่างไร ทั้งทางดีและไม่ดีอย่างไร

1. ดีต่อนักเรียน	<table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>						ส่งผลเสียต่อนักเรียน
	5 4 3 2 1						
2. ดีต่อครู/อาจารย์	<table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>						ส่งผลเสียต่อครู/อาจารย์
	5 4 3 2 1						
3. ดีต่อผู้บริหาร	<table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>						ส่งผลเสียต่อผู้บริหาร
	5 4 3 2 1						
4. ดีต่อผู้ปกครอง	<table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>						ส่งผลเสียต่อผู้ปกครอง
	5 4 3 2 1						

5. ดีต่อสถานศึกษา

--	--	--	--	--

 ส่งผลเสียต่อสถานศึกษา
- 5 4 3 2 1
6. ดีต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

--	--	--	--	--

 ส่งผลเสียต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 5 4 3 2 1
7. มีผลดีต่อสังคม/ชุมชน

--	--	--	--	--

 ส่งผลเสียต่อสังคม/ชุมชน
- 5 4 3 2 1

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาระบบวิทยานิพนธ์นักเรียน

.....

.....

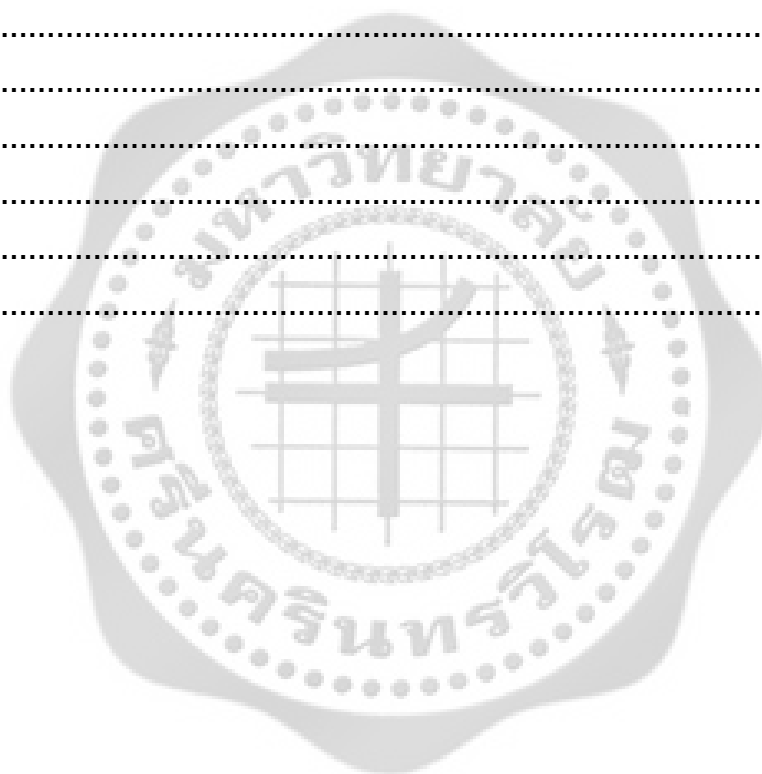
.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามสำหรับนักเรียน
เรื่อง
โครงการพัฒนาระเบียงวิทย์นักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด
ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับโครงการพัฒนาระเบียงวิทย์นักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ ยุวกาชาด ของโรงเรียนโรงเรียนโรงเรียนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของนักเรียน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับระเบียบวินัยนักเรียน

ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อตามสภาพความเป็นจริง ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและเป็นแนวทางในการพัฒนาวิทย์นักเรียนอย่างแท้จริง ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวม ไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายบุคคล

ขอขอบคุณที่ท่านกรุณาให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่ง

นายเกียรติณรงค์ วันคำ

นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถามสำหรับนักเรียน**ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของนักเรียน**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน

1. เพศ

- () ชาย (ลูกเสือ)
- () หญิง(ยุวกาชาด)

2. ระดับชั้นที่เรียน

- () ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
- () ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
- () ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 2 การมีวินัยของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อ และขอได้โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ โดยพิจารณาจากคำตรงข้ามกันที่ท่านเห็นด้วยมากน้อยเท่าใด

ตัวอย่าง ข้อ 0 ท่านคิดว่าโครงการนี้มีผลดีต่อประเทศชาติ

มาก	/					น้อย
	5	4	3	2	1	

สรุป โครงการนี้มีผลดีต่อประเทศชาติมากที่สุด

1. การแต่งกายของนักเรียน

ถูกต้องตามระเบียบ						ผิดระเบียบ
	5	4	3	2	1	
เรียบร้อย						ไม่เรียบร้อย
	5	4	3	2	1	
สะอาด						สกปรก
	5	4	3	2	1	

2. การวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียน

อดออม						ฟุ่มเฟือย
	5	4	3	2	1	

การดูแลอุปกรณ์การเรียนและช่วยเหลือสาธารณะสมบัติส่วนรวมของนักเรียน
รักษาเหมือนของตนเอง

						ไม่สนใจเพราะเป็นของหลวง
5	4	3	2	1		

การใช้ของใช้ต่างๆของนักเรียน

พยายามนำมาใช้อีก						ใช้ครั้งเดียว
	5	4	3	2	1	

การปฏิบัติตนของนักเรียนเมื่อเห็นก๊อกน้ำหรือไฟเปิดทิ้งไว้

เข้าไปปิดทันที						เฉยไม่สนใจ
	5	4	3	2	1	

3. การมาโรงเรียนและเข้าแถวของนักเรียน

ทันเวลาทุกครั้ง						มาสาย
	5	4	3	2	1	

การคืนหนังสือของนักเรียน

เป็นเวลาทุกครั้ง

5	4	3	2	1

เลยเวลาประจำ

การส่งการบ้านของนักเรียน

เป็นเวลาทุกครั้ง

5	4	3	2	1

ช้ากว่ากำหนด

4. บุคลิกภาพของนักเรียน

กล้าแสดงออก

5	4	3	2	1

ขี้อาย

มั่นใจในตนเอง

5	4	3	2	1

เขินอาย

ทำอะไรด้วยตนเอง

5	4	3	2	1

ให้คนอื่นช่วย

ชอบเรียน

5	4	3	2	1

ชอบเที่ยวเรื่อยเปื่อย

5. การปฏิบัติตนของนักเรียนเมื่ออยู่ในโรงเรียนและสังคม

เข้าคิวซื้ออาหาร

5	4	3	2	1

แซงคิว

เตือนเพื่อนเมื่อทำผิด

5	4	3	2	1

เฉยเมย

มีสัมมาคารวะ

5	4	3	2	1

กระด้าง

6. ความรับผิดชอบของนักเรียนเมื่อได้รับมอบหมาย

ตั้งใจทำงาน

5	4	3	2	1

ชอบเกี่ยง

เตือนตัวเองเสมอ

5	4	3	2	1

ขาดสติ ไม่ใส่ใจ

จัดตารางเรียนทุกครั้ง

5	4	3	2	1

จัดบางครั้ง

ติดตามบทเรียน

5	4	3	2	1

สนใจงานอื่น

7. การปฏิบัติตนของนักเรียนในการเคารพสิทธิผู้อื่น

เปิดโอกาสแสดงความคิดเห็น						ไม่เปิดโอกาสแสดงความคิดเห็น
	5	4	3	2	1	
ฟังความคิดเห็นกลุ่ม						ความคิดเห็นถูกฝ่ายเดียว
	5	4	3	2	1	
หยิบของขออนุญาตทุกครั้ง						หยิบฉวยโดยพลการ
	5	4	3	2	1	
อ่อนน้อม						เย่อหยิ่ง
	5	4	3	2	1	

8. ความอดทนอดกลั้นในการทำงานของนักเรียน

พยายาม						ท้อถอย
	5	4	3	2	1	
อดทน						อ่อนแอ
	5	4	3	2	1	
มีสติ						ขาดความรอบคอบ
	5	4	3	2	1	

9. การแสดงความเป็นผู้นำของนักเรียน

กล้าแสดงความคิดเห็น						ไม่กล้า
	5	4	3	2	1	
กล้ากระทำในสิ่งที่ถูกต้อง						ไม่แน่
	5	4	3	2	1	
กล้ายืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง						แล้วแต่สถานการณ์
	5	4	3	2	1	
เสนอตัวเป็นหัวหน้างาน						ขอเป็นลูกน้อง
	5	4	3	2	1	

แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง
เรื่อง
โครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ และยุวกาชาด
ของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ปกครองโรงเรียนโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ เกี่ยวกับโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ ยุวกาชาด แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีวินัยนักเรียนของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์

ขอความกรุณาท่านตอบแบบสอบถามทุกข้อตามสภาพความเป็นจริง ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและเป็นแนวทางในการพัฒนาวินัยนักเรียนอย่างแท้จริง ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวม ไม่มีผลกระทบบต่อผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายบุคคล

ขอขอบคุณที่ท่านกรุณาให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่ง

นายเกียรติณรงค์ วันคำ

นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ปกครอง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน

1. ระดับการศึกษา

- () ต่ำกว่าปริญญาตรี
- () ปริญญาตรี
- () สูงกว่าปริญญาตรี

2. อาชีพของผู้ปกครอง

- () ข้าราชการ
- () พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- () บริษัท/ห้างร้าน
- () ธุรกิจส่วนตัว
- () รับจ้างทั่วไป

ตอนที่ 2 การมีวินัยของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียวในแต่ละข้อ และขอได้โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ โดยพิจารณาจากคำตรงข้ามกันที่ท่านเห็นด้วยมากที่สุดน้อยเท่าใด

ตัวอย่าง ข้อ 0 ท่านคิดว่าโครงการนี้มีผลดีต่อประเทศชาติ

มาก	/							น้อย
	5	4	3	2	1			

สรุป โครงการนี้มีผลดีต่อประเทศชาติมากที่สุด

ด้านผลผลิต (Product)

1. การแต่งกายของนักเรียน

ถูกต้อง						ผิดระเบียบ
	5	4	3	2	1	
เหมาะสม						ไม่เหมาะสม
	5	4	3	2	1	

2. การประหยัดและการใช้จ่ายของนักเรียน

อดออม						สุรุ่ยสุร่าย
	5	4	3	2	1	
ประหยัด						ฟุ่มเฟือย
	5	4	3	2	1	
รักษาของ						ทิ้งขว้าง
	5	4	3	2	1	
มีจิตสำนึก						ไม่ใส่ใจ
	5	4	3	2	1	

3. การตรงต่อเวลา

มาโรงเรียนทันเวลาทุกวัน						มาสาย
	5	4	3	2	1	
ส่งงานทันเวลา						ช้ากว่ากำหนด
	5	4	3	2	1	

กลับบ้านตรงเวลา

--	--	--	--	--

 เกล่ไกล
5 4 3 2 1

4. ความเชื่อมั่นในตนเอง

กล้าแสดงออก

--	--	--	--	--

 ขี้อาย
5 4 3 2 1

มั่นใจในตัวเอง

--	--	--	--	--

 ประหม่า
5 4 3 2 1

ทำอะไรด้วยตัวเอง

--	--	--	--	--

 ให้คนช่วย
5 4 3 2 1

5. การปฏิบัติตนตามกฎเกณฑ์ของโรงเรียนและสังคม

มีสัมมาคารวะ

--	--	--	--	--

 กระจ่าง
5 4 3 2 1

เชื่อฟัง

--	--	--	--	--

 ดื้อรั้น
5 4 3 2 1

ทำตามประเพณี

--	--	--	--	--

 แหกคอก
5 4 3 2 1

6. ความรับผิดชอบ

ตั้งใจทำงาน

--	--	--	--	--

 ชอบเกี่ยง
5 4 3 2 1

เตือนตัวเองเสมอ

--	--	--	--	--

 ขาดการยั้งคิด
5 4 3 2 1

7. การเคารพสิทธิผู้อื่น

ให้เกียรติผู้อื่น

--	--	--	--	--

 ชอบก้าวก่าย
5 4 3 2 1

เห็นแก่ส่วนรวม

--	--	--	--	--

 เห็นแก่ตัว
5 4 3 2 1

รับฟังความคิดเห็น

--	--	--	--	--

 ความคิดตนถูกคนเดียว
5 4 3 2 1

เคารพผู้อื่น

--	--	--	--	--

 ชอบดูถูก
5 4 3 2 1

อ่อนนุ่มต่อมตน	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						เยื่อหุ้ม
	5 4 3 2 1						
8. ความอดทนอดกลั้น							
อดทน	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						อ่อนแอ
	5 4 3 2 1						
บากบั่น มุมนานะ	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						ไม่สู้งาน
	5 4 3 2 1						
มีสติ	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						โง่งมงาย
	5 4 3 2 1						
อดกลั้น	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						โมโหง่าย
	5 4 3 2 1						

9. นักเรียนลักษณะความเป็นผู้นำต่อไปนี้ในระดับใด

กล้าคิด	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						เจียมเจย
	5 4 3 2 1						
กล้าทำ	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						ขี้อาย
	5 4 3 2 1						
กล้ารับผิดชอบ	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						เอาตัวรอด
	5 4 3 2 1						
ชอบเป็นผู้นำ	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						ชอบเป็นผู้ตาม
	5 4 3 2 1						

ด้านผลกระทบ (Impact)

ท่านคิดว่าการดำเนินงานโครงการนี้ ส่งผลกระทบอย่างไร ทั้งทางดีและไม่ดีอย่างไร

1. ดีต่อนักเรียน	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						ไม่ดีต่อนักเรียน
	5 4 3 2 1						
2. ดีต่อครู/อาจารย์	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						ส่งผลเสียต่อครู/อาจารย์
	5 4 3 2 1						
3. ดีต่อผู้บริหาร	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						ส่งผลเสียต่อผู้บริหาร
	5 4 3 2 1						
4. ดีต่อผู้ปกครอง	<table border="1" style="display: inline-table; border-collapse: collapse; text-align: center;"><tr><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td><td style="width: 20px; height: 20px;"></td></tr></table>						ส่งผลเสียต่อผู้ปกครอง
	5 4 3 2 1						

5. ดีต่อสถานศึกษา

--	--	--	--	--

 ส่งผลเสียต่อสถานศึกษา
- 5 4 3 2 1
6. ดีต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

--	--	--	--	--

 ส่งผลเสียต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 5 4 3 2 1
7. มีผลดีต่อสังคม/ชุมชน

--	--	--	--	--

 ส่งผลเสียต่อสังคม/ชุมชน
- 5 4 3 2 1

ภาคผนวก ข
ตารางวิเคราะห์ผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียงวิทย์นักเรียนโดยวิถีทาง
ลูกเสือ และยุวกาชาดเพิ่มเติม

ตาราง ผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ
และยุวกาชาด ด้านบริบท (Context Evaluation) ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร

ข้อ	ด้านบริบท	ระดับความเหมาะสม		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. เป้าหมายของโครงการ				
	เหมาะสมกับโครงการ	4.50	1.00	มากที่สุด
	สอดคล้องกับนโยบาย	4.50	1.00	มากที่สุด
	สอดคล้องกับความต้องการของท่าน	4.75	.50	มากที่สุด
	รวม	4.58	.83	มากที่สุด
2. วัตถุประสงค์ของโครงการ				
	เหมาะสมกับวัตถุประสงค์	4.75	.50	มากที่สุด
	สอดคล้องกับเป้าหมาย	4.75	.50	มากที่สุด
	สอดคล้องกับความต้องการของท่าน	4.75	.50	มากที่สุด
	รวม	4.75	.50	มากที่สุด
3. กิจกรรมในโครงการ				
	เหมาะสม	4.25	.50	มาก
	สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.50	.58	มาก
	สอดคล้องกับสถานที่	4.25	.50	มาก
	สอดคล้องกับความต้องการของท่าน	4.75	.50	มากที่สุด
	รวม	4.43	.52	มาก
4. วิธีการประเมิน				
	เหมาะสม	4.25	.50	มาก
	สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.25	.50	มาก
	สอดคล้องกับความต้องการของท่าน	4.25	.50	มาก
	รวม	4.25	.50	มาก
5. สภาพบรรยากาศทั่วไปของสถานศึกษา				
	เหมาะสม	4.50	.58	มากที่สุด
	เอื้อต่อโครงการ	4.50	.58	มากที่สุด
	รวม	4.50	.58	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม	4.50	.58	มากที่สุด

ตาราง ผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ
และยุวกาชาด ด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร

ข้อ	ด้านปัจจัยนำเข้า	ระดับความเพียงพอ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
6. บุคลากรในการดำเนินโครงการ				
พร้อม		4.00	.82	มาก
เพียงพอ		4.50	.58	มากที่สุด
มีความรู้		4.25	.50	มาก
เต็มใจ		4.00	.82	มาก
ให้ความร่วมมือ		4.00	.82	มาก
	รวม	4.15	.70	มาก
7. วัสดุ อุปกรณ์ในการดำเนินโครงการ				
เพียงพอ		4.50	.58	มากที่สุด
พร้อม		4.50	.58	มากที่สุด
	รวม	4.50	.58	มากที่สุด
8. งบประมาณในการดำเนินโครงการ				
เพียงพอ		4.25	.50	มาก
ได้รับการสนับสนุน		4.50	.58	มาก
	รวม	4.37	.54	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.27	.64	มาก

ตาราง ผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียงวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ
และยุวกาชาด ด้านกระบวนการ (Process Evaluation) ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร

ข้อ	ด้านกระบวนการ	ระดับการปฏิบัติ		
		X	S.D.	ระดับ
9. การวางแผนโครงการ (P)				
	สอดคล้องกับสภาพปัญหา	4.25	.50	มาก
	ชัดเจน	4.50	.58	มากที่สุด
	สะดวกต่อการนำไปใช้	4.25	.50	มาก
	สอดคล้องกับสภาพของสถานศึกษา	4.50	.58	มาก
	มีความเป็นไปได้	4.25	.50	มาก
	รวม	4.35	.53	มาก
10. การดำเนินโครงการ (D)				
	มีการเตรียมความพร้อม	4.25	.50	มาก
	ปฏิบัติตามแผน	4.25	.50	มาก
	มีความรับผิดชอบ	4.25	.50	มาก
	มีความร่วมมือ	4.25	.50	มาก
	เป็นไปตามแผนที่วางไว้	4.25	.50	มาก
	บรรลุวัตถุประสงค์	4.25	.50	มาก
	สอดคล้องกับแผนปฏิบัติงาน	4.50	.58	มากที่สุด
	เป็นไปตามตามปฏิทินปฏิบัติงาน	4.00	.00	มาก
	ปฏิบัติตามขั้นตอน	4.25	.50	มาก
	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน	4.25	.50	มาก
	สอดคล้องกับกิจกรรมอื่น	4.75	.50	มากที่สุด
	รวม	4.29	.45	มาก
11. การติดตามและประเมินผล (C)				
	มีการติดตามผลการดำเนินกิจกรรม	4.25	.50	มาก
	มีการสนับสนุนช่วยเหลือ	4.25	.50	มาก
	มีการเก็บข้อมูลระหว่างปฏิบัติงาน	4.25	.50	มาก
	ประเมินตามแผน	4.25	.50	มาก
	มีการรายงาน	4.50	.58	มาก
	รวม	4.25	.51	มาก

ตาราง ผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ
และยุวกาชาด ด้านกระบวนการ (Process Evaluation) ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร (ต่อ)

12. การนำผลการประเมินมาปรับปรุง / พัฒนา (A)			
นำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุง	4.00	.82	มาก
มีการวิเคราะห์ผลการประเมิน	4.00	.82	มาก
รวม	4.00	.82	มาก
เฉลี่ยรวม	4.27	.51	มาก

ตาราง ผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ
และยุวกาชาด ด้านบริบท (Context Evaluation) ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน

ข้อ	ด้านบริบท	ระดับความเหมาะสม		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. เป้าหมายของโครงการ				
เหมาะสมกับโครงการ		4.25	.44	มาก
สอดคล้องกับนโยบาย		4.42	.50	มาก
สอดคล้องกับความต้องการของท่าน		4.42	.58	มาก
รวม		4.36	.50	มาก
2. วัตถุประสงค์ของโครงการ				
เหมาะสมกับวัตถุประสงค์		4.50	.51	มากที่สุด
สอดคล้องกับเป้าหมาย		4.33	.57	มาก
สอดคล้องกับความต้องการของท่าน		4.46	.59	มาก
รวม		4.43	.55	มาก
3. กิจกรรมในโครงการ				
เหมาะสม		4.38	.58	มาก
สอดคล้องกับวัตถุประสงค์		4.50	.51	มากที่สุด
สอดคล้องกับสถานที่		4.21	.66	มาก
สอดคล้องกับความต้องการของท่าน		4.46	.51	มาก
รวม		4.38	.56	มาก

ตาราง ผลการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ
และยุวภาษาฯ ด้านกระบวนการ (Process Evaluation) ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร (ต่อ)

ข้อ	ด้านบริบท	ระดับความเหมาะสม		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
4. วิธีการประเมิน				
	เหมาะสม	4.17	.57	มาก
	สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.29	.55	มาก
	สอดคล้องกับความต้องการของท่าน	4.25	.53	มาก
	รวม	4.23	.55	มาก
5. สภาพบรรยากาศทั่วไปของสถานศึกษา				
	เหมาะสม	3.96	.69	มาก
	เอื้อต่อโครงการ	4.00	.72	มาก
	รวม	3.98	.70	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.27	.57	มาก

ตาราง ผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทางลูกเสือ
และยุวภาษาฯ ด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน

ข้อ	ด้านปัจจัยนำเข้า	ระดับความเพียงพอ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
6. บุคลากรในการดำเนินโครงการ				
	พร้อม	3.96	.62	มาก
	เพียงพอ	3.88	.68	มาก
	มีความรู้	4.21	.59	มาก
	เต็มใจ	4.25	.74	มาก
	ให้ความร่วมมือ	4.17	.57	มาก
	รวม	4.09	.64	มาก

ตาราง ผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ
และยุวกาชาด ด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน (ต่อ)

7. วัสดุ อุปกรณ์ในการดำเนินโครงการ			
เพียงพอ	4.00	.66	มาก
พร้อม	3.96	.55	มาก
รวม	3.98	.60	มาก
8. งบประมาณในการดำเนินโครงการ			
เพียงพอ	3.75	.66	มาก
ได้รับการสนับสนุน	3.79	.59	มาก
รวม	3.77	.62	มาก
เฉลี่ยรวม	3.94	.62	มาก

ตาราง ผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ
และยุวกาชาด ด้านกระบวนการ (Process Evaluation) ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน

ข้อ	ด้านกระบวนการ	ระดับการปฏิบัติ		
		X	S.D.	ระดับ
9. การวางแผนโครงการ (P)				
สอดคล้องกับสภาพปัญหา		4.21	.51	มาก
ชัดเจน		4.21	.51	มาก
สะดวกต่อการนำไปใช้		4.08	.50	มาก
สอดคล้องกับสภาพของสถานศึกษา		4.25	.53	มาก
มีความเป็นไปได้		4.13	.61	มาก
รวม		4.17	.53	มาก
10. การดำเนินโครงการ (D)				
มีการเตรียมความพร้อม		4.17	.57	มาก
ปฏิบัติตามแผน		4.08	.58	มาก
มีความรับผิดชอบ		4.13	.45	มาก
มีความร่วมมือ		4.17	.49	มาก
เป็นไปตามแผนที่วางไว้		4.08	.58	มาก
บรรลุวัตถุประสงค์		3.96	.62	มาก
สอดคล้องกับแผนปฏิบัติงาน		4.21	.51	มาก
เป็นไปตามตามปฏิทินปฏิบัติงาน		4.08	.58	มาก

ตาราง ผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ
และยุวกาชาด ด้านกระบวนการ (Process Evaluation) ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน (ต่อ)

ข้อ	ด้านกระบวนการ	ระดับการปฏิบัติ		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
9. การวางแผนโครงการ (P)				
	ปฏิบัติตามขั้นตอน	4.13	.54	มาก
	สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน	4.25	.61	มาก
	สอดคล้องกับกิจกรรมอื่น	4.25	.61	มาก
	รวม	4.13	.55	มาก
11. การติดตามและประเมินผล (C)				
	มีการติดตามผลการดำเนินกิจกรรม	4.08	.58	มาก
	มีการสนับสนุนช่วยเหลือ	4.08	.65	มาก
	มีการเก็บข้อมูลระหว่างปฏิบัติงาน	4.25	.44	มาก
	ประเมินตามแผน	4.13	.54	มาก
	มีการรายงาน	4.21	.51	มาก
	รวม	4.15	.54	มาก
12. การนำผลการประเมินมาปรับปรุง / พัฒนา (A)				
	นำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุง	4.25	.61	มาก
	มีการวิเคราะห์ผลการประเมิน	4.21	.59	มาก
	รวม	4.23	.60	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.17	.55	มาก

ตาราง ผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ
และยุวกาชาด ด้านผลผลิต (Product Evaluation)

ข้อ	ด้านผลผลิต	ระดับความเป็นจริง		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การแต่งกายของนักเรียน				
	ถูกต้อง	4.96	.24	มากที่สุด
	เหมาะสม	4.58	.58	มากที่สุด
	รวม	4.77	.41	มากที่สุด
2. การประหยัดและการใช้จ่ายของนักเรียน				
	อดออม	4.35	.77	มาก
	ประหยัด	3.94	.89	มาก
	รักษาของ	3.81	.95	มาก
	มีจิตสำนึก	3.88	.87	มาก
	รวม	3.83	.86	มาก
3. การตรงต่อเวลา				
	มาโรงเรียนทันเวลาทุกวัน	4.38	.75	มาก
	ส่งงานทันเวลา	4.21	.79	มาก
	กลับบ้านตรงเวลา	4.35	.79	มาก
	รวม	4.31	.77	มาก
4. ความเชื่อมั่นในตนเอง				
	กล้าแสดงออก	4.08	.93	มาก
	มั่นใจในตัวเอง	4.01	.82	มาก
	ทำอะไรด้วยตัวเอง	3.99	.83	มาก
	รวม	4.02	.86	มาก
5. การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ของโรงเรียนและสังคม				
	มีสัมมาคารวะ	4.16	.72	มาก
	เชื่อฟัง	4.18	.79	มาก

ตาราง ผลของการดำเนินงานโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิธีทางลูกเสือ
และยุวกาชาด ด้านผลผลิต (Product Evaluation) (ต่อ)

ทำตามประเพณี	4.20	.74	มาก
รวม	4.18	.75	มาก
6. ความรับผิดชอบ			
ตั้งใจทำงาน	4.20	.84	มาก
เตือนตัวเองเสมอ	3.96	.87	มาก
รวม	4.08	.85	มาก
7. การเคารพสิทธิผู้อื่น			
ให้เกียรติผู้อื่น	4.21	.78	มาก
เห็นแก่ส่วนรวม	4.17	.66	มาก
รับฟังความคิดเห็น	4.10	.72	มาก
เคารพผู้อื่น	4.16	.73	มาก
อ่อนน้อมถ่อมตน	4.16	.74	มาก
รวม	4.16	.72	มาก
8. ความอดทนอดกลั้น			
อดทน	4.03	.82	มาก
บากบั่น มุมนะ	3.99	.75	มาก
มีสติ	4.07	.78	มาก
อดกลั้น	3.97	.88	มาก
รวม	4.02	.80	มาก
9. นักเรียนลักษณะความเป็นผู้นำต่อไปให้ในระดับใด			
กล้าคิด	4.04	.86	มาก
กล้าทำ	4.11	.74	มาก
กล้ารับผิดชอบ	4.02	.92	มาก
ชอบเป็นผู้นำ	3.90	.98	มาก
รวม	4.01	.87	มาก
รวมเฉลี่ยทุกด้าน	4.15	.76	มาก

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เรือโท ดร.ไพบูลย์ อ่อนมั่ง อาจารย์สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร.จันทร์ศม์ ภูติอริวัฒน์ อาจารย์ประจำภาควิชาพื้นฐานการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. นายวิวัฒน์ เรืองทรัพย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์
สำนักงานเขตบางนา กรุงเทพมหานคร
4. นายชัยยันต์ ปาริยพันธ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
โรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์
สำนักงานเขตบางนา กรุงเทพมหานคร
5. นางฐานิษฐ เมธิพิย์สกุล ผู้จัดการลูกเสือประจำสำนักงานคณะ
กรรมการบริหารลูกเสือแห่งชาติ
คณะลูกเสือแห่งชาติ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล นายเกียรติณรงค์ วันคำ
 วันเดือนปีเกิด 13 พฤษภาคม พ.ศ.2517
 สถานที่เกิด 49 หมู่ 9 บ้านนาศิลา ตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์
 จังหวัดศรีสะเกษ
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 17 ซอยลาซาล 55 ถนนสุขุมวิท 105 เขตบางนา
 กรุงเทพมหานคร
 ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน ครู รับเงินเดือนอันดับ คศ. 1
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์ สำนักงานเขตบางนา
 กรุงเทพมหานคร
 ประวัติการศึกษา
 พ.ศ. 2536 มัธยมศึกษาปีที่ 6
 จากโรงเรียนชุมชน
 พ.ศ. 2540 ครุศาสตรบัณฑิต (คป.) สาขาการศึกษา
 จากสถาบันราชภัฏกำแพงเพชร
 พ.ศ. 2554 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) การบริหารการศึกษา
 จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ